

**T.C. KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI BİLİM DALI**

**DERVİŞ MUHAMMED ŞİFÂYİ MEVLEVİ
HEDİYYETÜ'L-FUĞARĀ (ESMĀÜ'L-ĤÜSNĀ)**

(YÜKSEK LİSANS TEZİ)

Tuba BAHADIR

KOCAELİ 2017

**T.C. KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI BİLİM DALI**

**DERVİŞ MUHAMMED ŞİFÂYİ MEVLEVİ
HEDİYYETÜ'L-FUĞARĀ (ESMĀÜ'L-ĤÜSNĀ)**

(YÜKSEK LİSANS TEZİ)

Tuba BAHADIR

**Danışman
Prof. Dr. Gencay ZAVOTÇU**

KOCAELİ 2017

T.C. KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI

DERVİŞ MUHAMMED ŞİFÂYİ MEVLEVİ
HEDİYYETÜ'L-FUĞARĀ (ESMĀÜ'L-ḤÜSNĀ)

(YÜKSEK LİSANS TEZİ)

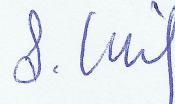
Tezi Hazırlayan: Tuba Bahadır

Tezin Kabul Edildiği Enstitü Yönetim Kurulu Karar ve No:21.06.2017 / 16

Jüri Başkanı: Prof. Dr. Gencay ZAVOTÇU

Jüri Üyesi: Yrd. Doç. Dr. Şerife AKPINAR

Jüri Üyesi: Yrd. Doç. Dr. Mehmet ÖZDEMİR

KOCAELİ 2017

ÖZET

İlk olarak Dervîş Muhammed Şifâyî Mevlevî'nin Hediyyetü'l-Fukarâ adını verdiği, Farsça'dan Türkçe'ye tercüme ettiği, daha önce üzerinde bir çalışma yürütülmemiş Esmâü'l-Hüsna şerhini ilim âlemine kazandırmayı amaçlayan çalışmamda, Esmâü'l-Hüsna, Esmâ-yi Hüsna manası üzerinde durulmuştur. Daha sonra Türk Edebiyatı'ndaki diğer Esmâü'l-Hüsna şerhleri kısaca tanıtılmıştır. Birinci Bölüm'de Dervîş Muhammed Şifâyî Mevlevî'nin hayatı, eserleri ve edebî kişiliği hakkında bilgi verilmiştir. Çalışmamın İkinci Bölümü'nde ise Dervîş Muhammed Şifâyî Mevlevî'nin 17. yüzyılda Farsça'dan Türkçe'ye tercüme ettiği Hediyyetü'l-Fukarâ adını verdiği Esmâü'l-Hüsna şerhi, 1a-24b sayfaları arasındaki metnin transkripsiyonlu çevirisi sunulmuştur. Eserin dil ve yazım özellikleri incelenmiş, eserde geçen âyet ve hadîsler tespit edilmiş ve yine eserde geçen halk inanışları sunulmuştur. Üçüncü Bölüm'de ise eser metninin Türkiye Türkçesi'ne aktarımı yapılmıştır. Çalışmam, Kaynaklar ve Eski Yazılı Metin kısımlarıyla son bulmuştur.

Anahtar Kelimeler

Esmâü'l-Hüsna, Esmâ-yi Hüsna, Hediyyetü'l-Fukarâ, Muhammed Şifâyî

SUMMARY

In my study which aims to contribute the first study of the Esmâü'l-Hüsnâ exegesis, a work which is first translated from Farsi to Turkish and named as “Hediyyetü'l-Fukarâ” by Dervish Muhammed Şifâyî Mevlevî, I will focus on the meaning of Esmâü'l-Hüsnâ and Esmâ-yi Hüsnâ.

After that I will introduce the other Esmâü'l-Hüsnâ exegeses in the Turkish literature. In the first chapter, I will give information on the topics of Dervish Muhammed Şifâyî Mevlevî's life, work and literary identity. Second chapter of my study will contain the translation of the pages between 1a and 24b of Esmâü'l-Hüsnâ exegesis which was first translated from Farsi to Turkish and named as “Hediyyetü'l-Fukarâ” by Dervish Muhammed Şifâyî Mevlevî. After comparing the original text and the translation, text's linguistic and textual characteristics have been analyzed, included verses, hadidths and cultural beliefs have been identified. In the third chapter, text have been translated to modern Turkish. Last chapter of my study contains bibliography and the original text.

Keywords

Esmâü'l-Hüsnâ, Esmâ-yi Hüsnâ, Hediyyetü'l-Fukarâ, Muhammed Şifâyî

ÖNSÖZ

Dervîş Muhammed Şifâyî'nin H. 1071 yılında hac vazifesini yerine getirdikten sonra Mısır'a giderken yanında bulunan iki Farsça Esmâü'l-Hüsnâ şerhini, Farsça bilmeyenlerin de rahatça okuyup faydalanabilmesi için Türkçe'ye tercüme ederek oluşturduğu ve Hediyetü'l-Fukarâ olarak adlandırdığı eserinde, Allah'ın en güzel isimlerini manalarıyla birlikte vermiştir. Esmâ-yi Hüsnâ'yı tek tek, birkaç cümle ile halk arasındaki inanışlara da yer vererek açıklayan Muhammed Şifâyî'nin bu eseri hakkında, kaynaklarda geniş bir bilgiye ne yazık ki rastlanmamıştır. Bir Mevlevî Şeyhi olan Dervîş Muhammed Şifâyî'nin hayatı ve diğer eserleri hakkında da kaynaklarda çoğunlukla eksik ya da yanlış bilgiler aktarılmıştır.

Esmâü'l-Hüsnâ manasına değinerek başladığım çalışmamda, öncelikle Dervîş Muhammed Şifâyî Mevlevî'nin hayatına yer vererek eserleri ve edebî kişiliği hakkında yapılan araştırmaların ışığında edinilen bilgiler sunulmuştur. Dervîş Muhammed Şifâyî Mevlevî'nin 17. yüzyılda, H. 1071'de Farsça'dan Türkçe'ye tercüme ettiği ve Hediyetü'l-Fukarâ olarak adlandırdığı yirmi dört varaklık Esmâü'l-Hüsnâ'nın Türkiye Türkçesi'ne aktarımı ile inceleme kısmını da içeren tezimin düzeni şu şekilde oluşmuştur: Birinci Bölüm'de Dervîş Muhammed Şifâyî Mevlevî'nin hayatı, eserleri ve edebî kişiliği yer alırken İkinci Bölüm'de yani inceleme kısmında, Esmâü'l-Hüsnâ tanımı, Dervîş Muhammed Şifâyî Mevlevî'nin Hediyetü'l-Fukarâ'sı, eserin dil ve yazım özellikleri, eserde geçen âyet ve hadîsler, eserde geçen halk inanışları, yer almaktadır. Üçüncü Bölüm'de de eser metninin Türkiye Türkçesi'ne aktarımının yapılmasından sonra çalışmam, Kaynaklar ve Eski Yazılı Metin kısımları ile tamamlanmıştır.

Çalışmamı hazırlarken gösterdiğim bütün gayret ve dikkate rağmen gözden kaçırdığım hususların yahut yaptığım yanlışların, henüz ilim âleminin başında olan bir aday olarak, bu işe yıllarını adanmış tecrübeli hocalarımız tarafından hoşgörü ile karşılanacağını temenni ediyorum. Çalışmamdaki amacım, Dervîş Muhammed Şifâyî'nin daha önce üzerinde bir çalışma yürütülmemiş olan Hediyetü'l-Fukarâ ismini verdiği Esmâü'l-Hüsnâ şerhini ilim alemine kazandırmaktır.

Çalışmamın her aşamasında bana destek olan, bilgileri ile yol gösterip lisansüstü öğrenim hayatımın tüm zorlu aşamalarında maddi manevi her yönden yardımcı olan, tecrübeleri ile beni aydınlatan ve desteğini hiç eksik etmeyen, kendisini tanımaktan büyük

onur duyduğum sevgili danışman hocam Prof. Dr. Gencay Zavotçu'ya, yüksek lisans eğitimim sırasında desteği ve tez konumun belirlenme aşamasında yardımlarını esirgemeyen Yrd. Doç. Dr. Mehmet Özdemir'e, eserde geçen âyet ve hadîslerin okunması ve açıklanmasında yardımlarını esirgemeyen Yrd. Doç. Dr. Ali Vasfi Kurt'a, öğrenim hayatım boyunca beni maddî ve manevî olarak destekleyen ve hep yanımda olan aileme teşekkür ederim.

İÇİNDEKİLER

ÖZET.....	I
SUMMARY.....	II
ÖNSÖZ.....	III
İÇİNDEKİLER.....	V
I. BÖLÜM.....	1
1. Derviş Muhammed Şifâyî.....	1
1.1. Hayatı.....	1
1.2. Eserleri.....	3
1.2.1. Şerh-i Şebistân-ı Hayâl.....	3
1.2.2. Hediyyetü'l-Fukarâ (Esmâü'l-Hüsnâ).....	3
1.2.3. Hediye-yi Rahmet.....	4
1.2.4. Eş-şerhu'l-Kitâbi'l-Mesneviyyi'l-Ma'neviyyi'l-Muhtasar.....	4
1.3. Edebî Kişiliği.....	4
II. BÖLÜM: İNCELEME.....	6
1. Esmâ-yi Hüsnâ.....	6
1.1. Türk Edebiyatında Yazılmış Esmâ-i Hüsnâ (Esmâü'l-Hüsnâ) Şerhleri.....	8
1.1.1. Manzûm Olanlar.....	8
1.1.2. Mensûr Olanlar.....	10
2. Derviş Muhammed Şifâyî'nin Hediyyetü'l-Fukarâ'sı (Esmâü'l-Hüsnâ).....	11
3. Eserin Dil ve Yazım Özellikleri.....	12
4. Eserde Geçen Âyet ve Hadîsler.....	13
5. Eserde Geçen Halk İnanışları.....	24
III. BÖLÜM.....	39
1. Hediyyetü'l-Fukarâ (Esmâ'ü'l-Hüsnâ) Türkiye Türkçesi'ne Aktarımı.....	39
2. Kaynaklar.....	73
3. Ekler.....	76
Ek I. Eski Yazılı Metin.....	76

I. BÖLÜM

1. Derviş Muhammed Şifâyî

1.1. Hayatı

Derviş Muhammed Şifâyî hakkında 18. yüzyıl şuarâ tezkirelerinden Safâyi, Belîğ ve Esrar Dede tezkirelerinde bilgi mevcuttur. Mevlevî olması hasebiyle Şeyh Muhammed Şifâyî hakkındaki en geniş bilgi ise Esrar Dede'nin Tezkire-i Şuarâ-yı Mevleviyye adı Mevlevî Şairler Tezkiresi'nde mevcuttur. Tezkirelerde “Şifâyî” mahlaslı birkaç şair zikredilir. Eserinde geçen “*bu ‘abd-ı fakîr Dervîş Muhammed Şifâ’yî Mevlevî eydür ki*” (Şifâyî, 1a) cümlesinden anlaşılacağı üzere Hediyyetü'l-Fukarâ yazarının asıl adı Muhammed'dir. Dolayısıyla tezkirelerde zikredilen ‘Abdü'l-bākî adlı Edirneli Şifâyî ile karıştırılmamalıdır.

Esrar Dede, “*Nām-ı nāmîleri Muhammed'dür. Hānedān-ı mevālî-i ‘izāmdan Kaştamōnî (56a) Pîr birāderi Hasan Efendî nām fāzıl-ı nihrîr-i rûzgāruñ ‘ibāre-i hayātınıñ ma'nāsı ve ‘imāre-i zātınıñ mebnāsı olup pederleri ki Zeyl-i ‘Aṭāyî'de mufaşşaldur.*” (Esrar Dede, 2000: 254) cümlesinde adının Muhammed, babasının da Kastamonulu Pîr'in kardeşi Hasan Efendi adlı bir kişi olduğunu söyler. Doğum yeri hakkında tezkirelerde bilgi mevcut olmasa da Safâyî Tezkiresi'nde geçen “*İstanbul'dan zuhur etmişdir.*” (Mustafa Safâyî Efendi, 2005: 310) cümlesi, İstanbul'da adını duyuran şairin, devletin başkentinde doğmuş olabileceğini düşündürür. İsmail Belîğ'in “*Hasan Efendi-zāde Şeyh Mehmed. İstanbul'dan ma'zül.*” (İsmail Belîğ, 1999: 177) cümlesi de şairin babasının Hasan Efendi adının da Mehmed (Muhammed) olduğunu ve İstanbul'da görev yaptığını beyan eder.

Şifai'nin eğitim durumu ile ilgili bilgiler tezkirelerde benzer ifadelerle zikredilir. “*Evā'il-i hālinde tahsîl-i ma'ārife iştiğāl etmekle ‘aşrıñ şu‘arāsı zümresine dāhil olup huşuşān fenn-i tabābetde Cālinus-ı zamān ve Bukrāt-ı devrān olup (20)biñ yetmiş sekiz tārîhinde dārü'ş-şifā-yı ‘ukbāya ‘āzim olmuşdur.*” (Mustafa Safâyî Efendi, 2005: 310) cümlesinde Mustafa Safâyî, ilk gençlik yıllarında pek çok ilim tahsîl edip çağın şairler

zümresine dâhil olduğunu söyler. Akabinde ise tıp ilminde zamanın Calinus ve Bokrat'ı sayılabilecek düzeyde bilgili bir hekim olduğunu beyan eder. Şair hakkında en geniş bilgiyi aktaran Esrar Dede ise ustalar ustası olarak nitelediği babasının gözetiminde şairin ders okuma yoluna girip medreseleri sırasıyla okuyarak pek çok ilim tahsil ettiğini söyler: “*üstâzû'l-esâtîz olmağla sâye-i terbiyyesinde tahşîl-i ma'ârif-i bî-şumâr idüp dâhil-i tarîk-i tedrîs ve tayy-i merâhil-i medâris mu'tâd iderek...*” (Esrar Dede, 2000: 254) Bu cümleler şairin çocukluk yıllarından itibaren okumaya meraklı olup babasının gözetiminde düzenli bir eğitim gördüğünü ve medreseden mezun olduğunu ima eder.

Eğitim hayatını başarıyla tamamlayan Şifâyî meslek hayatına atılır ve “*ibtidâ Medîne-i Münevvere pâyesiyle İzmîr Mevleviyyetine nâ'il olup sonra Burûsa pâyesiyle Eyyûb kâzîsi olmuştur*” (Esrar Dede, 2000: 254) cümlesinde belirtildiği üzere Medine-i Münevvere pâyesi olarak ilk görev yeri olan İzmir Mevleviyyeti'ne atanır. Akabinde Bursa pâyesi alıp Eyüp kadısı olur. Daha sonra “*Ba'dehû Cinci Hüseyin Efendî Sultân İbrâhîm Hân 'Aleyhi'r-rahmeti ve'l-gufrâna mu'allim olup*” (Esrar Dede, 2000: 254) Cinci Hüseyin Efendi ile Sultan İbrahim'e öğretmen olur. Sonraki yıllarda bir miktar ilim tahsil ettikten sonra çeşitli görevlerle Galata, Mısır ve Şam'da görev yapmış, Şeyhü'l-islam Bahâyî Efendi'nin yardım ve himmetleriyle Anadolu Kazaskeri olmuştur. Gönlünde hacca gitmek emeli ağır basınca İstanbul'dan ayılıp önce Konya'ya gitmiş, Mevlevîlik düşüncesini benimseyerek Konya Mevlevîhânesi'nde çileye girmiştir. Çilesini tamamladıktan sonra H. 1071'de Mısır Mevlevîhânesi'ne şeyh olmuştur. On bir yıllık bir Mevlevîhâne Şeyhliği'nden sonra (Esrar Dede, 2000: 254) “*Biñ seksen ikide dârü'ş-şifâ-yı 'adne gitdi.*” (İsmail Belîğ, :177) cümlesinde belirtildiği üzere H. 1082 yılında Mısır'da vefat etmiştir. Şairin ölüm tarihi, yaşı ve defin yeri, Tezkire-i Şu'arâ-yı Mevleviyye'de şu cümle ile beyan edilmiştir: “*Biñ seksen iki senesi altmış sekiz yaşında 'azm-i 'âlem-i 'uqbâ buyurup Mevlevîhâne-i Mısır'da medfûndurlar.*” (Esrar Dede, 2000: 255)

1.2. Eserleri

Şifâyî'nin eserleri hakkında tezkirelerdeki bilgiler çok yetersizdir. Hatta bir kısmında eserleriyle ilgili bilgi bulunmamaktadır. Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi'nde “*Üç dilde şiirleri ve münşeati vardır.*” (TDE Ans. C 8, 1998: 155) cümlesinde üç dilde şiirleri ve münşeati olduğu belirtilmiştir. Ancak, bu bilgilerin nereden alındığı konusunda bir kaynak gösterilmemiştir. Muhtemelen bu bilgi, Esrar Dede'nin Tezkire-i Şu'ara-yı Mevleviyye adlı tezkiresine istinaden söylenmiş olmalıdır. Şifâyî'nin eserleri hakkındaki bilgiler daha ziyade eserlerinde kendi söylediği cümlelerden edinilmiştir.

1.2.1.Şerh-i Şebistân-ı Hayâl

Şerh-i Şebistân-ı Hayâl, Şifâyî'nin ilk eseridir. Şifâyî, Şeyh Yahyâ Fettâhî'nin *Şebistân-ı Hayâl* adlı eserini Türkçe'ye çevirerek şerh ettiği bu eserin şerhine, H. 1070'de başlamış, yüz gün sonra da eserini tamamlamıştır. (Özdemir, 2016: 957)

Aynı eseri daha önce şerh etmiş olan Sürûrî'yi eleştiren Şifâyî, Sürûrî'nin anlatımını ve kullandığı kaynakları yetersiz görüp önce Sürûrî'nin eserini düzenlemeyi düşünse de daha sonra rüyasında Fettâhî'nin eserini kendisinin şerh etmesi gerektiğini görünce (Özdemir, 2016: 18)

1.2.2. Hediyyetü'l-Fukarâ (Esmâü'l-Hüsna)

Dervîş Muhammed Şifâyî Mevlevî, bu eserini 1071 senesinde hac görevini yerine getirdikten sonra deniz yolu ile Mısır'a gittiği sırada, yanındaki şarihi bilinmeyen Farsça iki Esmâü'l-Hüsna şerhini, Farsça'dan Türkçe'ye tercüme ederek oluşturmuştur. Muhammed Şifâyî, *Hediyyetü'l-Fukarâ* diye adlandırdığı bu eserinde, Allah'ın en güzel doksan dokuz ismini, Esmâü'l-Hüsna'yı, sırasıyla, halk inanışlarına da yer vererek, ayet ve hadîslerden yararlanarak birkaç cümle ile açıklamıştır. 1072'de tamamlanan *Hediyyetü'l-Fukarâ* hakkında, kaynaklarda bilgiler yer almamaktadır.

1.2.3. Hediye-yi Rahmet

Şeyh Şifâyî'nin bu eseri hakkında, diğer eserlerinde de olduğu gibi, kısıtlı bilgiye ulaşılmıştır. Mehmet Özdemir'den aktarılan bilgiye göre; *“Türkiye El Yazmaları'nda kayıtlı olan eser İngiltere Millî Kütüphanesi Türkçe Yazmaları bölümünde bulunmaktadır. Söz konusu eserin tanıtım fişinde konusunun “İslam dini, tasavvuf ve tarikatlar” olduğu yazılıdır. Eserin istinsah tarihi olarak da 1076 (1665) yılı gösterilmektedir.”* (Özdemir, 2016: 964)

1.2.4. Eş-şerhu'l-Kitâbi'l-Mesneviyyi'l-Ma'neviyyi'l-Muhtasar

Bir Mevlevî şeyhi olan Şeyh Muhammed Şifâyî'nin en kapsamlı ve hakkında en geniş bilgiye ulaşılan eseri olan *Eş-şerhu'l-Kitâbi'l-Mesneviyyi'l-Ma'neviyyi'l-Muhtasar* adını verdiği Mesnevî şerhi, iki ciltten oluşmaktadır. *“Mesnevî'yi çok uzatmadan, genişçe tercüme sayılabilecek ifadelerle şerh eden”* (Özdemir, 2016: 965) Şifâyî, şerhinde ayet ve hadîslerle, tasavvufî yorumlarla, açıklayıcı, bilgilendirici bir yol izlemiştir. (Özdemir, 2016: 19)

1.3. Edebî Kişiliği

Nâmını İstanbul'da duyurduğu için doğum yerinin de İstanbul olduğu düşünülen Şeyh Dervîş Muhammed Şifâyî'nin, ilk gençlik çağlarında okumaya heves ederek pek çok ilim öğrendiği bilgisi şuarâ tezkirelerinde mevcuttur. Tıp okuyup bilgili bir hekim olan Şifâyî aynı zamanda sanatçı yönü de oldukça kuvvetli, döneminin şairler zümresine mensup bir kişidir. Ayrıca medrese eğitimi alan Şifâyî'nin Arapça ve Farsça'ya da hakîm olduğu bilinir ki bunun güzel örneklerinden biri, tezimizin de konusu olan, Şifâyî tarafından Farsça'dan tercüme edilen Esmâ-yi Hüsnâ şerhidir. H. 1071'de, Şeyh Dervîş Muhammed Şifâyî'nin hac vazifesini yerine getirdikten sonra deniz yoluyla Mısır'a giderken yanında bulunan ancak kime ait olduğunu belirtmediği iki Farsça Esmâü'l-Hüsnâ şerhini, Allah yolundaki gerçek sevdalısı olup da Farsça bilmeyenlerin de rahatça okuyup bilgilerden faydalanabilmesi için Türkçe'ye tercüme ederek oluşturduğu ve Hediyetü'l-Fukarâ olarak adlandırdığı öğretici eserinde, Allah'ın en güzel isimlerini manalarıyla ve açıklamalarıyla birlikte vermiştir. Bu geniş kapsamlı eserde Farsça bilgisini kanıtlayan Şifâyî, eserinde kullandığı üslûbuyla Türkçe'nin güzelliklerinde de yetkin olduğunu göstermiştir.

İlk olarak İzmir Mevleviyyeti'nde görev yapan, daha sonra Eyüp kadısı olan, Galata, Mısır ve Şam'da çeşitli görevlerde bulunan ve en son Anadolu Kazaskeri olan Şifâyî, Mevlevîlik düşüncesini benimseyerek Konya Mevlevîhânesi'nde çileye girmiş, Mısır Mevlevîhânesi'nde şeyh olmuştur. Ömrünün sonlarında Mevlevîlik'e dâhil olan Şifâyî'nin eserleri de bu düşünceleri doğrultusunda şekillenmiştir. Mesnevî şarihlerinden biri olan Muhammed Şifâyî'nin edebiyatımızdaki önemli yerlerinden biri de bu olmuştur. Her ne kadar şuârâ tezkirelerinde şair olarak tanıtılsa da Şifâyî'nin şerh konusunda yetkinliği de göz ardı edilmemelidir.

Şifâyî'nin özellikle halk inanışları, duyuş ve düşünüşleri bakımından bilgili bir kişi olduğu Hediyyetü'l-Fukarâ eserinden anlaşılmaktadır. Eserinde Allah'ın isimlerinin şerhini ve açıklamasını yaparken isimlerle ilgili halk inanışlarına da yer vermesi, duyuş ve düşünüşlerini aktarması, onun iyi bir kulağa ve dinleme kabiliyetine sahip olduğu izlenimini verir. Bunlar aslında rivayet kabilinden olmasına rağmen eserinde bu inanışlara ve ifadelere de yer vermesi, dönemin toplum yaşantısını, duyuş ve düşünüşlerini aksettirmesi bakımından yararlı olmuştur. Bu husus aynı zamanda Allah'ın isim ve sıfatlarına ne büyük bir sevgi ve saygı beslediğinin de göstergesi durumundadır.

Şifâyî'nin manzum eserleri bulunmakla beraber, *Şerh-i Şebistân-ı Hayâl*, *Hediyyetü'l-Fukarâ (Esmâü'l-Hüsnâ)*, *Hediyye-yi Rahmet*, *Eş-şerhu'l-Kitâbi'l-Mesneviyyi'l-Ma'neviyyi'l-Muhtasar* adlı eserlerinin mensur olması, Şifâyî'nin yazarlık yönünün daha güçlü olduğu fikrini vermektedir.

II. BÖLÜM

1. Esmâ-yi Hüsnâ

Sözlük anlamı “Allah’ın en güzel, en şerefli isimleri” (Devellioğlu, 2010: 267) olan Esmâ-yi Hüsnâ, “isim, ad, nâm” (Devellioğlu, 2010: 519) anlamındaki Arapça bir kelime olan “ism”in çoğulu olup “isimler” manasına gelen “esmâ” kelimesi ile yine Arapça bir kelime olan “en (daha, pek, çok) güzel” (Devellioğlu, 2010: 451) manasına gelen “hüsnâ” kelimesinin birleşiminden meydana gelmektedir. Esmâ-yi Şerîfe, doksan dokuz tanedir. Derviş Muhammed Şifâyî, Hediyetü’l-Fukara’sında “*taḥḳîken Allahüte’âlâ için toḳsan toḳuz ism vardır her kimesne ki ol isimleri şaysa Cennet’e girür*” (Şifâyî,) der ve Esmâ-yi Hüsnâ’yı yani Allah’ın en güzel isimlerini teker teker, birkaç cümle ile açıklar. Kuşeyrî’nin de “*Esmâ’ül Hüsnâ Allah(c.c)’in en güzel isimlerinin bir arada olduğu bir bütündür. Allah’ın en güzel isimlerini zikrederek Müminler, Allah(c.c)’i zikretmekte ve dini vecibelerini yerine getirmektedirler. Allah’ın doksan dokuz isminin zikredildiği Esmâ’ül Hüsnâ ile Kuran-ı Kerim’de zikredilen ve Müminlerin cennete girmek için zikrettikleri isimlerdir. Her bir ismin ayrı bir anlamı ve önemi vardır.*” (Kuşeyrî, 2016:) şeklinde açıkladığı Esmâ-yi Hüsnâ’nın, yine Kuşeyrî’nin “*İslam’ın temeli, Allah(c.c)’i tanımak ve bilmektir. O’nun emrini yerine getirmeden, zikretmeden ve O’nun boyasına boyanmadan Zat-ı Bari’yi yakinen tanımak ve bilmek mümkün değildir.*” (Kuşeyrî, 2016:) cümlelerinden de anlaşılacağı üzere manalarının bilinmesi de önemlidir. Bu sebeplerin yanında ayrıca “*Kur’ân-ı Kerîm’de Allah’a güzel isimleriyle dua etmenin ve hadislerde Allah’ın güzel isimlerinin ezberleyip okumanın teşvik edilmesi ve bundan dolayı cennete girileceği müjdesinin verilmesi birçok şair için ilham kaynağı haline gelmesi*” (Ünal, 2014: 187) sebebi ile Muhammed Şifâyî, Farsça bilmeyenler de okuyup yararlanabilsin diye Farsça’dan tercüme ettiği Esmâ-yi Hüsnâ’nın değeri büyüktür.

Esmâ-yi Hüsnâ, Allah’ın en güzel isimleri olmasının yanında yaratılanlar üzerinde de tecellî eder ve Esmâ-yi Hüsnâ’nın manasını bilen kişiler için hikmeti boldur ve “*bilginin değeri bilinenin değerine bağlı bulunduğu ve bilinenlerin en şerefli de Allah olduğu için Esmâ-i Hüsnâ bilgisine sahip olanlara bu bilgi meziyet ve şeref kazandırır.*” (Topaloğlu, 1995: 404) Şifâyî’nin her bir isim için sunduğu manalardan sonra, “*bu ism-i şerîfden ‘ârifîñ hisşesi oldur ki...*” (Şifâyî) ile başlayarak yaptığı açıklamalar bunun örneğidir. Ardoğan da makalesinde sarf ettiği Esmâ-yi Hüsnâ hakkındaki “*Canlılar, Allah’ın alim, hakim, mürid gibi esmasının tecellileri olmaları yanında el-Muhyî (dirilten), el-Mumit (öldüren), el-Mukit (rızk*

veren) gibi isimlerinin de tecellileridir. Elbette bu esmanın tecellilerinde cansız varlıkların da rolü vardır. Çünkü ekosistem, canlılar, cansız varlıklar ve bunlar arasındaki ilişkiler ağından oluşur.” (Ardoğan, 2011: 11) cümleleri, bu tecellilerin kısa bir açıklaması niteliğindedir. Esmâ-yi Hüsnâ şarihlerinden biri olan Ahmet Efendi de Esmâ-yi Hüsnâ Risâlesinde Esmâ-yi Hüsnâ’yı “Allah-u Teâlâ’nın Esmâ-yi Hüsnâsı vardır. Yani onun için meânî vardır kim, ol meânînin ahsenidir. İmdi onu ol esmâ ile tesmiye eyledi.” (Arslan, 2011:44) diye açıklamıştır. “İlk önce Araplarda başlayıp daha sonra İranlılarda ve Türklerde devam eden” (Yılmaz, 1998: 1) Esmâ-yi Hüsnâ şerhleri, Türk edebiyatında da birçok yazar ve şâir tarafından kaleme alınmıştır.¹

Esmâ-yi Hüsnâ, Kur’ân-ı Kerîm’de çeşitli âyet-i kerîmelerde ve hadîs-i şerîflerde de belirtilmiştir. “Allah Teâlâ’nın doksan dokuz, yüzden bir eksik esmâsı vardır. Bir kimse ki onu ihsâ ede, cennete girer.”² ve “Allah Teâlâ’nın doksan dokuz ismi vardır. O isimleri kim ezberlerse (sayar, manasını anlar ve şuûruna ererse) cennete gider. Şüphesiz, Allah tektir ve tek olmayı sever.”³ hadîs-i şerîflerinde Esmâ-yi Hüsnâ’nın doksan dokuz tane olduğu belirtilirken; “Allah’ın güzel isimleri vardır. O halde Allah’a o güzel isimlerle dua edin.”⁴, “De ki: “İster Allah deyin, ister Rahman deyin, hangisini dersiniz deyin, en güzel isimler O’nundur.”⁵ ve “ O, yaratan, yoktan var eden, şekil veren Allah’tır. Güzel isimler O’nundur. Göklerdeki ve yerdeki her şey O’nu tesbih eder. O, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet

¹ Ali Yılmaz’ın “Türk Edebiyatında Esmâ-i Hüsnâ Şerhleri ve İbn-i İsmâ-yı Saruhânî’nin Şerh-i Esmâ-i Hüsnâ’sı” (1998) adlı makalesinde adlarını zikrettiği Arap ve Fars Edebiyatlarında yazılmış Esmâ-i Hüsnâ şerhleri şunlardır: **1. Arap Edebiyatı:** Mensûr olanlar: 1. Ebû Bakr Ahmed b. el-Hüseyn el-Beyhakî (öl.: 458/1065), *Kitâbu Esmâ’illâhi ve’s-Sıfât*; 2. Ebu’l-Kâsım Abdülkerîm b. Hüseyin el-Kuşeyrî (öl.: 465/1072), *Şerhu’l-Esmâ’l-Hüsnâ*; 3. Ebu Hâmid Muhammed b. Muhammed el-Gazâlî (öl.: 505/1111), *el-Maksadü’l-Esnâ fî Şerhi’l-Esmâ’l-Hüsnâ*; 4. İbn-i Berrecân Ebu’l-Hakem Abdüsselâm b. Abdurrahmân b. Muhammed el-İşbilî el-Endelûsî (536/1141). *Şerhu’l-Esmâ’l-Hüsnâ*; 5. Fahrüddîn Muhammed b. Ömer er-Râzî (öl.: 606/1209), *Şerhu’l-Esmâ’l-Hüsnâ*; 6. Sadrüddîn Muhammed b. İshâk el-Konavî (öl.: 672/1273), *Şerhu’l-Esmâ’l-Hüsnâ*. Manzum olanlar: 1. Şeyhoğlu Mustafâ, (öl.: 804/1401), *Manzûm Havâss-ı Esmâ-i Hüsnâ*; 2. Hüseyin b. Ahmed-i Sirozî 1000/1591), *Esmâ-i İllâhi Kasidesi.*; 3. Dervîş Subhî-i Burusavî (X y.y.), *Mukaddime-i Deriktizâ-i Şerh u Nazmü’l-Esmâ’l-Hüsnâ*; 4. Hâkim Seyyid Muhammed Efendi (öl.: 1184/1770), *Manzûm Esmâ-i Hüsnâ Şerhi*; 5. Trabzonî Ahmed Şâkir Paşa (öl.: 1234/1818), *Ravd-ı Verd (Manzûm Esmâ-i Hüsnâ Şerhi)*, İstanbul 1328/1908; 6. İsmâil Sâdık Kemâl b. Muhammed Vecihî Paşa (öl.: 1310/1892), *Âsâr-ı Kemâl (Şerhu’l-Esmâ’l-Hüsnâ)*, İstanbul 1284/1867; 7. İbrâhîm-i Cûdî (1345/1926), *el-Kenzü’l-Esnâ fî- Şerhi’l-Esmâ’l-Hüsnâ*, Trabzon 1325/1907; 8. Bıçakçı-zâde İsmâil Hakkî b. Osman (öl.: 1352/1933), *Esmâ’l-Hüsnâ’nın Nazmen Tefsîri*; 9. Enver Tuncalp, *Allah’ın Güzel İsimleri (Esmâ’l-Hüsnâ)*, Ankara 1960.; 10. Veli Recâi Velibeyoğlu, *Esmâ’l-Hüsnâ (En Güzel İsimler)*, Mucur 1962; 11. Mehmet Topkaya, “*Esmâ’l-Hüsnâ*”, Diyanet Gazetesi, 76/3, 81/10, 83/2, 84/4, 86/9, 87/9 88/7, 89/5, 223/13, 224/13, 225/13, 226/5, 228/14, Ankara, 1973-1980; 12. Hamdi Efendi, *Münâcât ve Manzûm Esmâ’l-Hüsnâ Şerhi*. **2. Fars Edebiyatı:** Mensur olanlar: 1. Çarhî Ya’kûb b. Osmân (öl.: 851/1447), *Şerhu’l-Esmâ’l-Hüsnâ*; 2. Abdurrahmân Ahmed el-Câmî (Molla Câmî) (öl.: 898/1492), *Muammâ-yı Câmî (Risâle-i Muammâ-yı Neftise)*; 3. Yazarı belli olmayan *Şerhu’l-Esmâ’l-Hüsnâ*; 4. Yazarı belli olmayan *Şerhu’l-Esmâ’l-Hüsnâ*. Manzum olanlar: 1. Hüseyin b. Muhammed el-Hüseynî eş-Şîrâzî (Mîr Hüseyin) (öl.: 904/1499), *Şerhu’l-Esmâ’l-Hüsnâ*; 2. Nasrullâh Riyâzî-i Şîrâzî, *Esmâ’l-Hüsnâ* (Eserler hakkında bilgi için bkz.: Şener, H. İbrahim (1985). “*Türk Edebiyatında Manzûm Esmâ’l-Hüsnâlar*”, Basılmamış doktora tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir).

² Buhârî, IX, 261

³ Buhârî, Daavât, 68

⁴ A’râf, 7 / 180

⁵ İsrâ, 17 / 110

sahibidir.”⁶ âyet-i kerîmelerinde en güzel isimlerin Allah’a mahsus olduğu buyrulmuştur ancak Esmâ-yi Hüsnâ için sayı belirtilmemiştir.

1. 1. Türk Edebiyatında Yazılmış Esmâ-i Hüsnâ (Esmâü'l-Hüsnâ) Şerhleri

Türk edebiyatında Esmâ-i Hüsnâ şerhlerinin 15. yüzyıldan itibaren yazılmaya başlandığını söylemek yanlış olmaz. Gerek bizim gerekse farklı araştırmacı ve yazarların tesbit edip tanıttıkları en eski Esmâ-i Hüsnâ şerhlerinin 15. yüzyıldan itibaren yazılmış olmaları bu düşüncemizi destekler mahiyettedir. Bu meyanda isimlerini ilk zikredeceğimiz yazar ve şairler Şeyhoğlu Mustafâ ile Sinân Paşa (Sinânüddîn-i Yûsuf) olacaktır. Bu beyandan sonra Türk edebiyatında yazılmış Esmâ-i Hüsnâ şerhlerini şu şekilde bir tasnife tâbi tutmak mümkündür:

1.1.1. Manzûm Olanlar

1. Şeyhoğlu Mustafâ, (öl.: 804/1401): *Manzûm Havâss-ı Esmâ-i Hüsnâ*: Bir nüshası İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı Osman Ergin Yazmaları 0796 numarada, diğer nüshası da Topkapı Sarayı Kütüphanesi 1064 numarada kayıtlı olan *Manzûm Havâss-ı Esmâ-i Hüsnâ*, kasîde nazım biçimiyle yazılmış manzum bir eserdir ancak arada iki yerde mensur parçalar da bulundurmaktadır. Allah’ın yüceliğini anlatıldığı, “Bâkî” ismi hariç Esmâ-i Hüsnâ’nın tamamı geçen eserde, isimler kısaca açıklanmıştır. (Öztürk, 2015: 191-196)

2. Hüseyin b. Ahmed-i Sirozî (1000/1591): *Esmâ-i İlâhî Kasîdesi*.

3. Dervîş Subhî-i Burusavî (X y.y.): *Mukaddime-i Der-iktizâ-i Şerh u Nazmü'l-Esmâi'l-Hüsnâ*: Bursalı Subhî Mehmed Ali Çelebi, 16. yüzyılda yazdığı manzum bir Esmâ-i Hüsnâ şerhi olan “*Mukaddime-i Der-iktizâ-i Şerh u Nazmü'l-Esmâi'l-Hüsnâ*” adlı eserinde, Esmâ-i Hüsnâ’nın niteliklerini anlatmıştır. (Koyuncu, 2015: 176)

⁶ Haşr, 59 / 24

4. Hâkim Seyyid Muhammed Efendi (öl.: 1184/1770): *Manzûm Esmâ-i Hüsnâ Şerhi*.

5. Trabzonî Ahmed Şâkir Paşa (öl.: 1234/1818): *Ravd-ı Verd (Manzûm Esmâ-i Hüsnâ Şerhi)* İstanbul 1328/1908.: İki ayrı mesnevîden oluşan bu eserdeki ilk mesnevî 479 beyitlik Esmâ-i Hüsnâ şerhi, ikincisi ise Gazve-i Bedrr A‘zamü’l-Gazavât’tır. (Yıldız, 2008: 181-182)

6. İsmâîl Sâdık Kemâl b. Muhammed Vecîhî Paşa (öl.: 1310/1892), *Âsâr-ı Kemâl (Şerhu’l-Esmâ’i’l-Hüsnâ)*: İstanbul 1284/1867: Esmâ-i Hüsnâ ve Esmâ-i Nebî şerhlerine yer verilen bu manzum eser, çeşitli hadîs kaynaklarından derlenen ve tercüme edilen bin on bir hadîs-i şerîf ile desteklenmiştir. (Tatlı, 2015:45)

7. İbrâhîm-i Cûdî (1345/1926): *el-Kenzü’l-Esnâ fî- Şerhi’l-Esmâ’i’l-Hüsnâ*: Trabzon 1325/1907.: İbrâhîm-i Cûdî, eğitici nitelikli yirmi eseri ile pek çok gencin okuma yazma öğrenmesine, temel dinî bilgileri edinmesine, *Esmâ’i’l-Hüsnâ*, *Ramazan Vâizi ve Târîh-i Enbiyâ* gibi eserleri ile de pek çok yetişkin bireyin din kültürünün gelişmesine katkı sağlamıştır. Manzum bir Esmâ-i Hüsnâ’nın şerhi olan bu eser, 1989’da Murat Yüksel tarafından “*Trabzonlu Muallim İbrahim Cudî / Hayatı, İnsanî ve Edebî Kişiliği Bazı Şiirleri, Eserleri ve Kenzü’l-Esnâ fî- Şerhi’l-Esmâ’i’l-Hüsnâ*” (nşr. Yüksel, İstanbul: 1989). adıyla yeni harflerle basılmıştır. (TDV İslâm Ansiklopedisi, 2013: 8)

8. Bıçakçı-zâde İsmâîl Hakkı b. Osman (öl.: 1352/1933), *Esmâ’i’l-Hüsnâ’nın Nazmen Tefsîri*:

9. Enver Tuncalp: *Allah’ın Güzel İsimleri (Esmâ’i’l-Hüsnâ)*. Ankara: İslam Neşriyat Evi, 1960.

10. Veli Recâi Velibeyoğlu: *Esmâ’i’l-Hüsnâ (En Güzel İsimler)*, Mucur 1962.

11. Mehmet Topkaya: "*Esmâ’i’l-Hüsnâ*", *Diyânet Gazetesi*, 76/3, 81/10, 83/2, 84/4, 86/9, 87/9 88/7, 89/5, 223/13, 224/13, 225/13, 226/5, 228/14, Ankara, 1973-1980.

12. Hamdi Efendi: *Münâcât ve Manzum Esmâü'l-Hüsnâ Şerhi*: Hakkında bir yüksek lisans çalışması yürütülen bu eser⁷, 19. yüzyılda Aallah'ın isimlerini manzûm olarak şerh etmiştir.

1.1.2. Mensûr Olanlar

1. Sinânüddîn-i Yûsuf (Sinân Paşa) (öl.: 891/(1486): *Tazarru'-nâme*: Asıl adı Sinânüddîn-i Yûsuf olan Sinân Paşa'nın 15. Yüzyıl sonlarında yazdığı *Tazarru'-nâme* Allah (c.c.)'ı birleyip ululama (tevhîd, vahdet-nâme) ve ona yalvarıp yakarma (münâcât) içerikli bir eser olmasının yanında Allah (c.c.)'ın güzel adları hakkında bilgi ve açıklama içermesi hasebiyle de *Esmâü'l-Hüsnâ Şerhi* olarak nitelenebilecek bir eserdir. (Tulum, Ankara 2001) “*Münâcât örneği olacak kısım ve bölümleri de bulunmasına rağmen Tazarru'-nâme'yi sadece münâcât türünde bir eser olarak nitelemek yanlış olur. Eserde ilk insan ve peygamber Âdem'den başlayarak sırasıyla Nûh, İbrâhîm, Yûsuf, Mûsâ, İsâ ve Hz. Muhammed övgüsünde yazılmış na't türüne örnek teşkil edecek metinler vardır. Hatta, adı geçen peygamberler övgüsünde yazılan kısım ya da fasılların bazı yerleri peygamber kıssalarına da yer veren Kısas-ı Enbiyâ türünden metinlerdir.*” (Zavotçu, ESOGÜ: 2012) cümlelerinde ise *Tazarru'-nâme*'de na't ve kısas-ı enbiyâ türlerine örnek teşkil edecek kısımlar bulunduğu belirtilmiştir.

2. Abdullâh-ı Simâvî (Şeyh-i ilâhî) (öl.: 893/(1487): *Şerhu'l-Esmâü'l-Hüsnâ*: Şeyh-i ilâhî Abdullâh-ı Simâvî'nin *Şerhu'l-Esmâü'l-Hüsnâ* adlı Esmâ-i Hüsnâ şerhi, yukarıda da belirtildiği üzere 15. yüzyılda Anadolu'da bu konuda yazılmış ilk örneklerdendir.

3. Şeyh Şa'bân-ı Velî (öl.: 976/1568): *Vird-i Settâr ve Tercümesi*: Kaynaklarda H. 903/M. 1497 ila 905/M. 1499 tarihlerinde doğup H. 976/M. 1568 tarihinde yaklaşık 70. Yaşlarında öldüğü belirtilen Halvetiyye'nin Şa'bâniyye kolunun şeyhi Şa'bân-ı Velî'nin bu eseri Allah'ın isimlerinin zikri ve açıklaması üzerine yazılmış bir eserdir.

⁷ Bkz: Yılmaz, Oğuz (2014). “Hamdi Efendi: Manzûm Münâcât ve Arz-ı Hâcât - Manzum Esmâü'l-Hüsnâ Şerhi”, Isparta, Süleyman Demirel Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İslâm Tarihi ve Sanatları Anabilim Dalı.

4. Ebu's-Suûd el-Îmâdî (öl.: 982/1574): *Duâ-nâme-i Ebu's-Suûd*: 16. yüzyılın ünlü din adamı Şeyhülislâm *Ebu's-Suûd* Efendi'nin duâlarında Allah'ın isimleri ile ilgili bilgiler de içeren *Duâ-nâme* adlı eseri H. 1260 İstanbul'da yılında basılmıştır.

5. Muhammed Niyâzî-i Mısırî (öl.: 1105/1693): *Şerhu'l-Esmâi'l-Hüsna Risâlesi*.: Niyâzî-i Mısırî'nin Türkçe mensûr bir eseri olan *Şerhu'l-Esmâi'l-Hüsna Risâlesi*, Mahmut Ay'ın "Niyâzî-i Mısırî'nin Kur'an ve Tefsir Anlayışı" isimli makalesinde; "*Halvetîlerin seyr u sülûk esnasında zikrettikleri on iki ism-i ilâhînin tasavvufî şerhidir ve neşredilmiştir.*" (Doğramacı, 1988: 68-75) cümleleri ile kısaca açıklanmıştır. (Ay, 2013: 194)

6. Muhammed İbrâhîm: *Şerhu'l-Esmâi'l-Hüsna*, İstanbul 1326/1908.

7. Mehmet Hamdi Erdem, *Esmâü'l-Hüsna (Tanrının Güzel İsimleri Şerhi)*: İstanbul 1945.

8. M. İhsan Oğuz, *Şerhi Risâle-i Esmâü'l-Hüsna*: Kastamonu 1963.

9. Ali Osman Tatlısu, *Esmâ'ü'l-Hüsna Şerhi*: Pek çok baskısı yapılan bu şerhin, (Elimizdeki Yağmur Yayınları, İstanbul 1982, 7. baskıdır.)

10. Metin Yurdağur: *Allâh'ın Sıfatları (Esmâü'l-Hüsna)*, İstanbul 1984: Metin Yurdağur'ün doktora tezi olan *Allâh'ın Sıfatları (Esmâü'l-Hüsna)* isimli çalışmasında, Allah'ın en güzel isimleri olan Esmâ-i Hüsna'nın, Kur'an ve Sünnet ışığında incelemesi yapılmıştır. (TDV İslâm Ansiklopedisi, 2013: 417)

2. Dervîş Muhammed Şifâyî'nin Hediyetü'l-Fukarâ'sı (Esmâü'l-Hüsna)

Dervîş Muhammed Şifâyî Mevlevî'nin Hicrî 1071, Miladî 1661 senesinde Hac farızasını yerine getirdikten sonra gemi ile Mısır'a yöneldiği esnada yanında bulunan ancak kime ait olduğunu belirtmediği Farsça iki Esmâü'l-Hüsna şerhini inceleyip, Farsça bilmeyenler kolayca okuyabilsin diye Farsça'dan Türkçe'ye tercüme ettiği ve Hediyetü'l-Fukarâ diye adlandırdığı Esmâü'l-Hüsna'sı hakkında kaynaklarda hiç bilgi yer almamaktadır. Eserin "Mukaddime" kısmında, Dervîş Muhammed Şifâyî Mevlevî'nin kendi aktardığı "*biñ yetmiş*

bir senesi hacc müyesser olup deryādan kadirğa ile Mısr'a teveccüh itdükde yanımızda Farsī iki Esmāü'l-Hüsna şerhī bulunup müṭāla'a itdükde Farisī bilmeyen ihvān-ı ṭarīkat ve yārān-ı ḥakīkate müṭāla'ası āsān olmağı-çün Türkī'ye terceme idüp Hediyetü'l-Fuḳarā diyü tesmīye itdüm." (Şifāyî, 1a) bilgilerinden, eserin adı, hangi dilden tercüme edildiği ve ne amaçla şerh edildiği anlaşılmaktadır. Ayrıca Türkçe'ye aktarılan transkripsiyonlu bir metnin de bulunmadığı, yirmi dört varaktan oluşan Esmāü'l-Hüsna, 1072'de tamamlanmıştır.

3. Eserin Dil ve Yazım Özellikleri

Ma'nā (Şifāyî, 1a, 15) Eserde "ma'nā" (معنى) sözcüğü bazen "elif" ile bazen "i" ile yazılmıştır.

Korkmaz (Şifāyî, 1b, 5) Klasik Dönem Osmanlı Türkçesi'nde geniş zaman olumsuzluk eki "m, v, z" ile gösterilirken burada "m, elif, z" ile gösterilmiştir.

Bahşîşi (Şifāyî, 2a, 14) Ayrıca bir başka tespit edilen imla ve yazım özelliği de yazarın ya da müstensihin "bahşîş" kelimesini uzun ünlü ile yazarak (بحشيش) yanlış yazmış olmasıdır.

Anlarıñ zaḥmetine taḥammül ider (Şifāyî, 2b, 2) Metinde kelimelere gelen ekler konusunda da ara ara hata yapılmıştır. Örneğin; "...anlarıñ zaḥmetine taḥammül ider..." cümlesinde "zaḥmetini" yazılmıştır. Mealen "zaḥmetine" demek daha doğrudur.

Dir (Şifāyî, 6b, 14) "de-" fiilinden türeyen "dir" (در) kelimesi metinde "dir" (دير) şeklinde yazılmıştır.

Mā-siv[a] (Şifāyî, 9a, 9 - 13a, 18), Mā-siv[a]ullah (Şifāyî, 19b,7) Orijinal metinde "ماسوا" şeklinde yazılması gereken "māsiva" kelimesi, "ماسو" şeklinde elifsiz yazılmıştır. Kelimenin eksik yazılan son harfi, metin tamiri yöntemiyle, köşeli parantez içerisinde gösterilmiştir.

Vird (Şifāyî, 11a, 8) "Vird" kelimesi Arapça bir kelimedir ve aslen "i"siz yazılır. Kelimenin imlası "v,r,d" (ورد) olsa da orijinal metinde bu kelime Türkçe gibi düşünülerek (ويرد) yazılmıştır.

Doğru (Şifâyî, 11b, 19) Sözcüklerin yazımında da kimi zaman ayrıma düşülmüş; örneğin “doğru” sözcüğü, bazen “toğrı” (طوغرى) bazen “toğru” (طوغرو) şeklinde yazılmıştır.

Mākām (Şifâyî, 12b, 2) Arapça bir kelime olan “makām” kelimesinin ikinci hecesi “مقام” şeklinde, uzun ünlü ile yazılmalıyken; metinde her iki hece de “مقام” şeklinde, uzun ünlü ile yazılmıştır.

Eyyü (Şifâyî, 16b, 8) Metinde “iyi/eyü” kelimesi “ابى” olarak değil “ابى” şeklinde yazılmıştır.

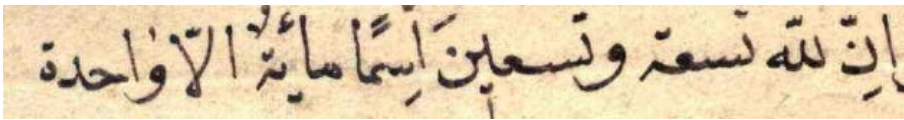
Olmağın (Şifâyî, 18b, 15) “olmağın” (اولمغك) yazımında “ñ” ile alınması dil özelliğidir. Aslı nun ile olmalıdır.

Mā[n]en (Şifâyî, 18b, 15) Kelimede “nun” unutulmuş, kelime “معا” şeklinde yazılmıştır.

“Arş gölgesinde gö[l]gelenen yeddi kimselerden” [19a, 12] ifadesinde geçen “yedi” sözcüğü, halk arasında söylendiği şekliyle şeddeli olarak yazılmıştır. Ayrıca cümlede tespit edilen dil ve üslup özelliği “yeddi kimseler” şeklinde iki kere çokluk yapıma durumudur.

4. Eserde Geçen Âyet ve Hadîsler

[1a] (8)

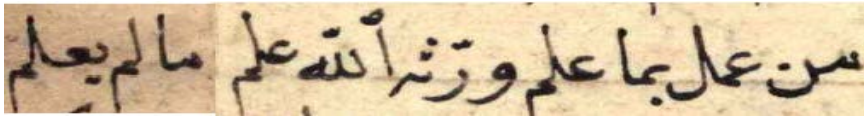

“Inne lillâhi tis'aten ve tis'ine ismen mietun illâ vâhidetun”

“Muhakkak ki Allâh Teâlâ'nın, yüzden bir eksik olarak doksan dokuz ismi vardır ki, bunları ezberleyip sayan kişi muhakkak Cennet'e girer. Yüce Allâh tek'tir, tek olanı sever.”

Ebû Hüreyre'den (r.) nakledilmekte olan bu hadîs-i şerîf'in en sahih olan kısmı buraya kadar olmaktadır. Bak: Buhârî, Sahîh, Beytu'l-Efkâri'd-Devliyye, Riyâd, 1998, Şurût, 54/18, h. 2736; Deavât, 80/68, h. 6410; Tevhîd, 98/12, h. 7392; Müslim, Sahîh, Beytu'l-Efkâri'd-Devliyye, Riyâd, 1998, Zikir, 48/2, h. 2677.

[1b] (9)

“Men ‘amile bimâ ‘alime verrasehullâhu mâ lem ya’lem”

“Yüce Allah, bildikleri ile amel eden kişiyi, bilmediklerine mîrasçı kılar.”

Enes b. Mâlik (r.) ve Abdulvâhid b. Zeyd'den (r.) zayıf bir isnatla aktarılmakta olan bu meşhur rivâyet için bak: Ebû Nu'aym, Hilye, Dâru'l-Fikr, Beyrut, 1996, VI/163; X/15.

[1b] (13-14)

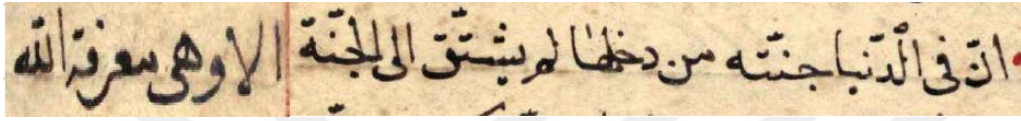
“ikta’i'l-kârîîn ve evsîli’s-sûfiyyîn”

“Âlimler ve Kurrâ (Kur’ân hâfızları) ile ilişkiyi kes te, sûfilerle birlikte ol!”

Cüneyd-i Bağdâdî'ye âit olan bu söz, burada meâlen aktarılmış olup, daha doğrusu şu şekildedir:

“Yüce Allâh, bir kula hayrı murat ederse, onu sûfilerin arasına sokar ve hocalarla sohbetten uzaklaştırır.” İbn Acîbe, İkâzu'l-Himem fî Şerhi'l-Hikem, Dâru'l-Me'ârif, Kâhire, 1983, s. 61.

[1b] (18-19)

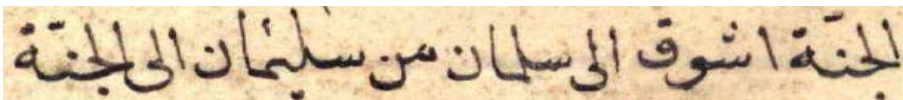
“İnne fi'd-dünyâ cenneten, men dehalehâ lem yeştak ile'l-cenneti, elâ ve hiye ma'rifetullâhi”

Yahyâ b. Mu'âz er-Râzî (ö. 258/871) şöyle demiştir. “Dünya'da bir cennet vardır ki, o cennet'e giren bir kişi, asla âhiretteki cennet'e özlem duymaz. Âgâh olun! O cennet, ma'rifetullâh'tır.”

İbnu'l-Mübârek şöyle dedi: “Dünyâ ehli dünya'dan, dünya'da bulunan en temiz şeyin tadını almadan çıkıp gittiler. Denildi ki: O nedir? Dedi ki: “Ma'rifetullâh'tır.”

Farklı lafızlarla nakledilmekte olan bu söz için bak: İbnu'l-Hatîb Muhammed b. Kâsım b. Ya'kûb el-Amâsî (864-940/1460-1534), Ravdu'l-Ahyâr, el-Muntehab min Rabî'i'l-Ebrâr, thk. Mahmûd Fâhûrî, Dâru'l-Kalemi'l-Arabî, Haleb, 2000, s. 144, 157.

[2a] (2-3)

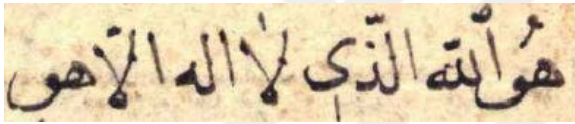

“el-cennetu eşveku ilâ Selmân min Selmân ile'l-cenneti.”

“Cennet Selmân'a, Selmân'ın cennete duyduğu özlemden daha fazla özlem duymaktadır.”

Ebû Hureyre'den aktarılmakta olan bu hadîs'in son pasajı olan bu rivâyet, râvîlerinden İbrâhîm b. Mâlik el-Ensârî el-Basrî'nin yalancılardan olması ve Hasen-i Basrî'nin Ebû Hureyre'den hadis işitmemiş olması sebebiyle münker kabul edilmektedir. Bak: İbn Adiy, el-Kâmil fî Du'af'ai'r-Ricâl, thk. Âdil Ahmed abdu'l-Mevcûd-Ali Muhammed Muavvid, Dâru'l-Kutubi'l-İlmiyye, Beyrut, ts. I/409-410; İbnu'l-Kayserânî, Zahîratu'l-Huffâz, thk. Dr. Abdurrahmân b. Abdulcebbâr el-Ferîvâî, Dâru's-Selef, Riyâd, 1996, V/2579-2580, h. 5994.

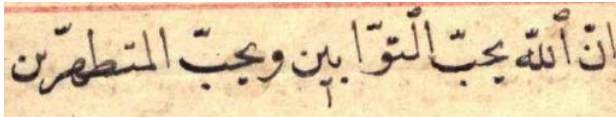
[2a] (6)

“Huvallâhullezî lâ ilâhe illâ hû”

Haşr, 59/22: “Allah O'dur ki O'ndan başka ilah yoktur”

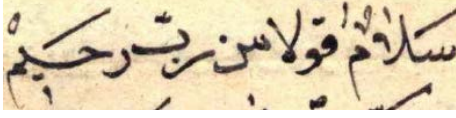
[3a] (1)

“İnnallâhe yuhibbu't-tevvâbîne ve yuhibbu'l-mutetahhirîne”

Bakara, 2/222: “Doğrusu, Allah pişmanlıkla kendisine yönelenleri ve özlerini temiz tutanları sever.”

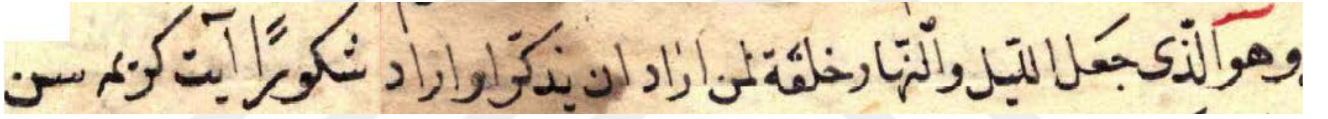
[3a] (4)

“Selâmün kavlen min Rabbin Rahîm”

Yâsîn, 36/58: “Sonsuz rahmetiyle, engin merhametiyle mü'minleri murada erdiren Rabden, doğrudan doğruya, aracısız; Selâm size! Selâmette olun! Selâmete erdiniz! denilir.”

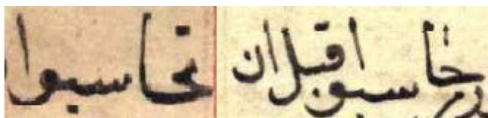
[5a] (15-16)

“Ve huvellezî ce'ale'l-leyle ve'n-nehâra hîlfeten limen erâde en yezzekkera ev erâde şukûrâ”

Furkân, 25/62: “Ve hatırda tutmak isteyen, yani şükretmek isteyen kimseler için varlığına, birliğine işaret olmak üzere geceyle gündüzün birbiri ardınca gelmesini sağlayan da O'dur.”

[7b] (7-8)

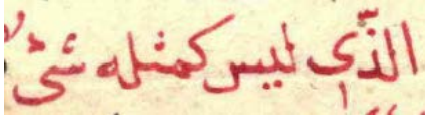

“Hâsibû en fusekum kable en tuhâsebû”

“Hesâba çekilmeden önce, kendinizi hesaba çekiniz!”

Hız. Ömer'e (r.) nisbet edilmekte olan bu meşhur sözün râvîlerinden Sâbit b. Haccâc el-Cezerî, yaşça küçük olduğundan Hız. Ömer'i yetişmediği için kesiklik bulunmaktadır. Bak: İbn Kesîr, Müsnedu'l-Fârûk, II/618.

[12a] (8)

“leyse ke mişlihi şey'un”

Şûrâ, 42/11: “O'nun zatı gibi, O'na benzer gibi bir kanun koyucu da yok.”

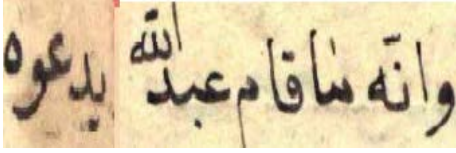
[12a] (9)

“Ve Huve's-Semî'u'l-Basîr”

Şûrâ, 42/11: “Her şeyi işiten, bilen ve gören O'dur; doğruları insanlara duyuran, doğru yolu gösteren de O'dur.”

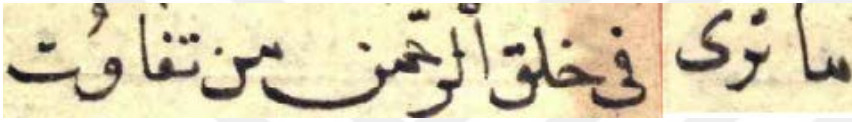
[12b] (2-3)

“Ve ennehû lemmâ kâme ‘abdullâhi yed’ûhu”

Cin, 72/19: “Ve muhakkak ki, Allah'ın kulu vaktâ ki kalktı, O'na dua eder oldu”

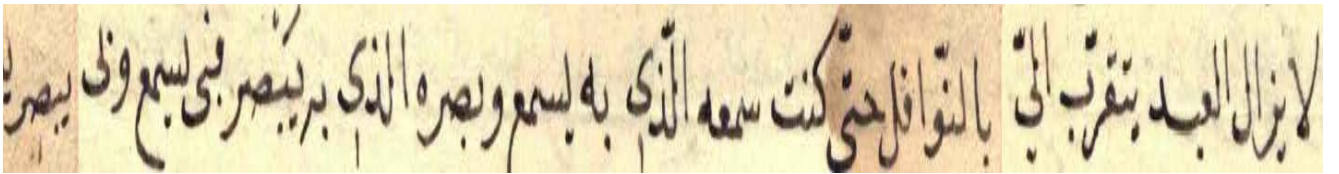
[13b] (4-5)

“Mâ terâ fi halki’r-Rahmâni min tefâvut”

Mülk, 67/3: “Rahmân'ın yaratışında hiçbir aksaklık göremezsin.”

[14b] (10-12)

“Lâ yezâlu’l-abdu yetekarrabu ileyye bi’n-nevâfil, hattâ kuntu sem’ahu’llezî bihî yesma’u ve basarahu’llezî yebsuru.

İkinci versiyon:

“Bî yesma’u ve Bî yebsuru”

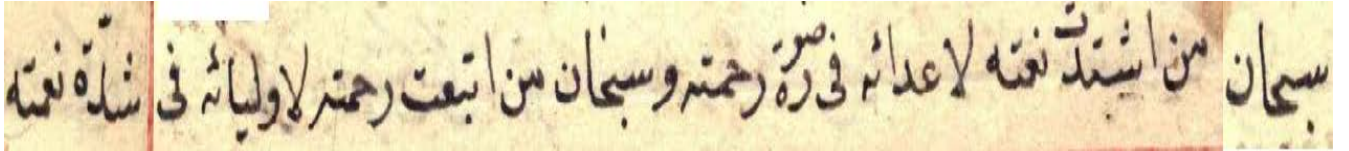
“Kul, nafilâ ibadetlerle Bana yakınlaşmaya devam eder. Öyle ki, Ben, onun Benimle duyan kulağı, Benimle gören gözü olurum!”

İkinci versiyon:

“Benimle işitir, Benimle görür.”

Ebû Hüreyre’den (r.) rivâyet edilmekte olan; “Kim, Benim dostum olan bir velîme düşmanlık ederse, Ben ona, mutlaka savaş açarım!” cümlesiyle başlayan meşhur bir hadîs-i kudînin içinde geçmektedir. Bak: Buhârî, Sahîh, Rikâk, 81/38, h.no: 6502.

[15a] (18-19) [15b] (1)

“Subhâne men işteddet nikmetuhû li a’dâihî fî sûreti rahmetihî.”

“Subhâne men ittese’at rahmetehû li evliyâihî fî şiddeti ni’metihî”

Asıl metinde, cümlenin başındaki; “işteddet nikmetuhû” müstensih hatası olarak “ni’metihî” şeklinde noktalandığı gibi, ikincisinde de; “ittese’at rahmetehû” cümlesi, yanlış olarak “etbe’at” şeklinde yazılmıştır.

H. Ali'ye (r.) âit olup, Hutbetu'l-Eşbâh olarak meşhur olan girişinde bulunmakta olan bu duânın aslı şöyledir:

“Huvellezî işteddet nikmetuhû alâ a'dâihî fi si'ati rahmetihî”

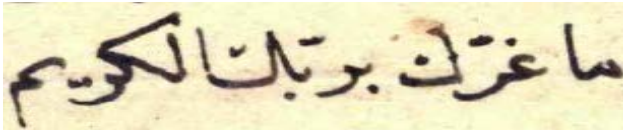
“Ve ittese'at rahmetuhû li evliyâihî fi şiddeti nikmetihî”

“O Allâh ki, düşmanlarına kahrı artar, rahmeti genişledikçe.”

“O Allâh ki, evliyasına merhameti genişler, kahrı şiddetlendikçe.”

Bak: Şerîf er-Radî, Nehcu'l-Belâğa, thk. Muhammed Abduh, Dâru'l-Kutubi'l-İlmiyye, Beyrut, 2003, I/110, h. 44; İbn Ebi'l-Hadîd, Şerhu Nehci'l-Belâğa, thk. Muhammed İbrâhîm, Dâru'l-Kitâbi'l-Arabî, Bağdâd, 2007, III/425, h. 89; Abdu'z-Zehrâ el-Hüseynî el-Hatîb, Mesâdiru Nehci'l-Belâğa ve Esânîduhû, Dâru'l-Advâ, Beyrut, 1985, II/139-141, h. 88.

[16a] (8)

“Mâ garrake bi Rabbike'l-Kerîm”

İnfitâr, 82/6: “Ey insan, ihsanı, affi bol Rabbine karşı, seni aldatan nedir?”

[16b] (1-2)

“Ve izâ seeleke ‘ibâdî ‘annî fe innî karîb ucîbu da’vete’d-dâ’i izâ de’ânî’ fe’l-yestecîbû lî”

Bakara, 2/186: “Eğer kullarım sana Benim hakkımda sorular sorarlarsa -(bilsinler ki) Ben çok yakınım; dua edenin yakarışına her zaman karşılık veririm: Öyleyse onlar da Bana karşılık versinler.”

[16b] (3)

A rectangular snippet of Arabic calligraphy in black ink on a light yellow background. The text reads 'وَلْيُؤْمِنُوا بِي قَوْلٍ' (Wa'lyu'minû bi'î qawli).

“Ve’l-yu’minû bî”

Bakara, 2/186: “Ve Bana îman etsinler.”

[17b] (1)

A rectangular snippet of Arabic calligraphy in black ink on a light yellow background. The text reads 'وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ' (Huwa yetevallî's-sâlihîn).

“Ve huve yetevelle’s-Sâlihîn”

A’râf, 7/196: “Çünkü O’dur dürüst olanların koruyucusu.”

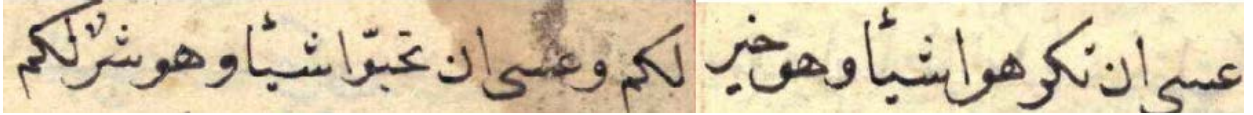
[17b] (2)

A rectangular snippet of Arabic calligraphy in black ink on a light yellow background. The text reads 'الَّذِينَ آمَنُوا' (Alladhîna âmînû).

“Ellezîne âmenû”

En'âm, 6/82: “Îman edenler..”

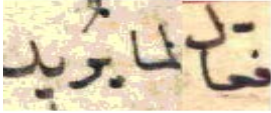
[20b] (11-12)

“Ve 'asâ en tuhibbû şey'en ve huve şerrun lekum vallâhu ya'lemu ve entum lâ ta'lemûn”

Bakara, 2/216: “Mümkündür ki nefret ettiğiniz bir şey sizin için iyi olabilir ve yine mümkündür ki hoşlandığınız bir şey de sizin için kötü olabilir:”

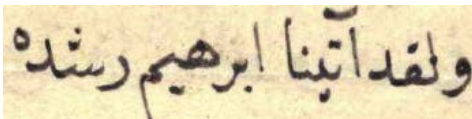
[21a] (1-2)

“fa'âlun limâ yurîdu”

Hûd, 11/107; Burûc, 85/16: “Dilediği her şeyin mutlak Yapıcısıdır.”

[21b] (5)

“Ve lekad âteynâ ibrahîme ruşdehû”

Enbiyâ, 21/51: “Ve gerçek şu ki, Biz, İbrahim'e de sağduyu vermiştik.”

5. Eserde Geçen Halk İnanışları

Eserdeki Esmâü'l-Hüsna şerhlerinde halk inanışlarına da yer verilmiş, şerhin yanında bâtil inanışlar da aktarılmıştır. Her bir isim ve manasının ardından yapılan bu aktarımlar, Dervîş Muhammed Şifâyî'nin halk kültürüne hâkim, halkın içerisinde bu duyuş ve inanışları araştırıp soruşturan bir kişi olduğu fikrini vermektedir. Bu meyanda, eserde geçen halk inanışları şunlardır:

1. Er-Rahman ya'nî evvelden bahşîş ü in'âmı büyük Allah her kimse ki her namâzdan sonra yüz kerre Er-Rahman dise anîñ gönlünden gaflet ve unutmaqlık ve kayıtlık gidüp ehl-i nerm olur.

2. Er-Rahîm ya'nî mü'minlere bahşîşi çok Allah her kimse ki her gün yüz kerre Er-Rahîm dise şefkatlü ve muhabbetlü olup gönlünde teskîn ü arâm ü qarâr peydâ olur

3. El-Melik ya'nî bir padişâhdır dünyâ ve ahret hem mülki ve hem padişahlığıdır. Cümle devletlüler ve padişâhlar anîñ qahr u gayreti altındadır her kimse ki her gün bu ism-i şerîfi okusa göñli ve gözi rüşen olur. Bir rivâyette dañi her kimse ki her gün şabâh güneş toğdıqdan sonra yüz kerre El-Melik dise göñli pāk olub aña Allahüte'âlâ kereminden hisâbsız māl virir dir.

4. El-Ğuddûs ya'nî ol Allah pāk u pakîzedir. Zât-ı pākine lâyıq olmayan her nâ-pāk şeylerden ve sükkân-ı hâk ve bālâ-nişîn-i Eflāk anîñ gene zâtını idrāk etmelerinden pākdir her kimse ki her gün zevâl vaqtinde yüz kerre El-Ğuddûs dise anîñ göñli pāk olur. Bir rivâyette

dağı her kimse ki Cum'a namazından sonra El-Ğuddūs ismini okusa ve ismiñ üstüne yazup yise anıñ ruğı melek gibi ĩudsı olup batını güneş gibi rüşen olur dir.

5. Es-Selām (3) ya'ni 'ayb u afetsiz ü selāmet bağışlayıcı ve sezā'-yi Cennet'te ehl-i İslām'a selām (4) ayrışdırıcı her kimsene ki (5) ĩastelik def'i-çün yüz on beş kerre Es-Selām dise ol ĩastelik şıĥhate (6) mübeddel olur. Bir rivāyette dağı her kimsene ki ĩaste için aĥarşudan alup ol (7) şı üzerine yüz kerre Es-Selām okusa ve ĩaste ol suyu içse lutf-ı (8) Ĥudā ile cümle ĩasteliginden şifā bulur demiş

6. El-Mū'min ya'nı kullarına (11) azābdan āmān virici ve kıyāmet gününde dostlarınıñ göñlüne ārām virici her kimse ki (12) bu ism-i şerīfi okusa ya kendü de götürse zāhir ve batın 'ādetinden emān (13) bulup 'avān ve şeytān aña mekr etmege ĩādir olmayalar. Bir rivāyetde dağı her kimse ki El-Mū'min (14) ismini vird idüp ve hem yazup ta'vīz idüp aña zāhir ve batın olasin metā'ı (15) üzre ĩosa şeytān şerrinden ve ĥarāmī fikrinden emīn ola demiş.

7. El-Muheymīn ya'nı kullarınıñ işini eyü görici (18) eyü mültecāsı ve emānı her kimse ki ĩuslden sonra yüz kerre El-Muheymīn dise batın (19) esrārına vāķıf olur. Bir rivāyetde dağı her kimse ki ĩuslden ve iki rek'āt namāzdan [3 b] (1) sonra bu ism-i şerīfi toĥsan toĥuz kerre okusa başdan başa āşiyānıñ ĥaĩĩatlerine (2) lutf-i ĥaĩĩla vāķıf olur dir.

8. El-'Azīz ya'nı cümleye (4) ĩālib ü kimse aña ĩalebe etmek müyesser olmaz her kimse ki kırĩ gün şabāĥ namazından sonra (5) bu ism-i şerīfi her gün kırĩ bir kerre okusa dünyā ve āĥirette kimseye muĥtac olmaya.

9. El-Cebbar (8) ya'nı ulūdur ve şalāĥ ü felāĥ üzre tutucıdır her kimse ki cān u göñülden yassū (9) namāzından sonra yigirmi bir kerre bu ism-i şerīfi okusa ĥiçbir zālim aña el uzatmaĩa ĩādir (10) olmaya. Her zılm u belādan emīn ola

10. El-Mütekebbir ya'nī ol Hūdādır ki ūlūluk ḥaḳīḳatte añdan (11) ğayrıda yokdur her kimse ki ḥelālī döşeginde Cumā'dan muḳaddem on kerre bir rivāyette yigirmi (12) kerre El-Mütekebbir dise Allahüte'ālā aña tīz vaḳitte şālīḥ ve pāk bir oğul vire

11. El-Ḥālīḳ ya'nī şey'in ḥalḳını ḥikmet (15) ūzre idicidir her kimse ki gece ile bu ism-i şerīfe meşğŭl ola Allahüte'ālā (16) anın ḳalbini ve yŭzini pāk u nŭrānī ider ve bir melek yaradır. Tā ḳıyāmete deĝin (17) anınḅŭn 'ibādet ve tāt ider

12. El-Bāri ya'nī her şey'in yaratmasını peydā idicidir. (18) her kimse ki yeddi gŭn şabāḥ ve aḥşam yŭz kerre bu ism-i şerīfi okusa ḥaḳḳın (19) luḫfı ḳabrde anın mŭşāhibi ve mŭnisi olur ve Cennet'e yol gŭstericisi olur.

13. El-Muşavvir ya'nī her maḥlŭḳuñ kendisine lāyık şŭretini aletsiz naḳş itdiricidir. Bir kimseniñ (2) 'avreti toĝurmaz olsa ol kimsene bir hafta oruc tuta ve bu ism-i şerīfi yigirmi bir (3) kerre şŭ ūzre oḳuyup orucını anınla aça. Ḥaḳḳte'ālā aña bir mŭbārek oğul iḥşān (4) ide.

14. El-Gaffār (6) ya'nī gŭnāhı ūrtŭci çoĝısa daḥi ve gŭnāhkārı yārlıĝayıcı her ne ḳadar bed-işlŭ ise (7) daḥi her kimse ki Cuma' namazından şoñra yŭz kerre Yā Gaffār aĝfar lizenuni dise ya(8)rlıĝanmışlardan olur. Aḥir rivāyetde yŭz bedeli bī-şŭmār dimiş ve sāt'ye-i 'arşda ḳarār (9) ider muḳarrebīnden olur dimiş

15. El-Ḳahhar ya'nī mŭtemerridleriñ başını ezŭp (11) 'ālemden ism ū resmlerin giderici ve her kimse ki dātīm bu isme meşĝŭl olsa dŭnyā muḥabbeti (12) anın gŭñlŭnden ḅıḳa gide eger Ḳārŭn ḳadar mālī da var ise muḥabbet itmeye

16. El-Vehhāb ya'nī muḳābelesinde ĝaraşsız çoḳ baḥşışler (16) ve ĝaraşsız çoḳ keremler her kimse ki ūyle namazından şoñra başını secdeye ḳoyup (17) yeddi kerre Yā Vehhāb dise cŭmle ḥalḳdan mŭstaĝnī ola ve eger bir kimesneniñ bir (18) ḥāceti olsa bir aḅuḳ yerde elini

kaldırup yüz kerre bu ism-i şerîfi okusa (19) hâceti redd olmaya. Bir rivâyette gice ile mescidde yanında ve evinde aydadır.

17. El- Rezzak ya'nî cümle halkıñ (3) rızkını virici anlardan nefî ve fâ'ide-țama' etmeksizin her kimse ki şabâh namazından soñra (4) ol kendü eviniñ dört küşesinde her küşede on kerre Yâ Rezzāk dise (5) kıbleniñ sağ tarafından başlasa fakîrlikten halâs ola. Bir rivâyetde (6) her küşede kıbleye karşı turup şıdqla iki kerre bu ism-i şerîfi okusa (7) dir

18. El-Fettâh ya'nî kulları ortasında hükmedici (11) ve 'âciz kalmışlarıñ işini bitürici bu ism-i şerîf bereketi ile yerleriñ ve gökleriñ kâpuları (12) açılır

Her kimse ki şabah namazından soñra elini göğsi üzerine koyup yeddi (13) kerre Yâ Fettâh dise gönül kârañlıđı gide. Bir rivâyetde yetmiş kerre dir

19. El-'Alîm ya'nî gizlü ve âşikâr(16)anı bilici.

Her kimse ki gönülden çok kerre Yâ 'alîm dise ol kimse Ma'rifetullaha vâşıl olur (17) ve Allahdan her ne dilerse hâşıl olur ve gönlüne hikmetden bir kapu açılır. Ma'rifet (18) yolunda kâmil olur.

20. El-Kâbıd ya'nî kullarınıñ rızkını tenk (2) idici ve gönülleri aḥvâlini teng idici bu ism-i şerîf bir isimdir ki melekü'l-mevt ervâhî (3) bunuñ bereketi ile kabz ider her kimse ki bu ism-i şerîfi kırk lokma etmek üzerine yazup (4) kırk gün günde birin yise açlık 'azâbından emîn ola.

21. El-Bâsiṭ ya'nî kullarınıñ rızkını (5) bol edici ve 'ârifleriñ gönüllerini şafâ üzre idici. Bu bir isimdir ki yağmurlar bunuñ (6) bereketi ile yağar. Her kimse ki şabâh namazında on kerre El-Bâsiṭ diyüp elin yüzine (7) sürse hiç 'ömründe cerr ü su'âl etmege muḥtâc olmaya. Bir rivâyette on gice şabah va(8)ktinde yetmiş iki kerre El-Bâsiṭ dise kalan 'ömründe kimseye muḥtâc olmaya dir.

22. El-Ḥafīḍ ya'nī 'āsīleri ve kāfirleri alçaḳ idici. Bu ism-i şerīf (18) bereketi ile İbrāhim ve Mūsa 'Aleyhüesselam Ḥazretleri düşmanlarından ḥalāş oldular. (19) Her kimse ki düşman def'i niyetine bu ism-i şerīfi yetmiş biñ kerre oḳusa maşlahatına kifāyet [5 b] (1) ider. Āḥir rivāyetde yalnız biñ kerre okusa düşmandan ḳurtulur der.

23. Er-Rāfi' (2) mu'tī'leri ve gökleri ḥalkını bülend ü 'ālī idici. Bu ism-i şerīf bereketi ile gökleri direksiz ṭurdı (3) ve mülūk-i mülk-i devlete irişdiler. Her kimse ki öyle vaḳtinde ya dün yarusında yüz (4) kerre Er-Rāfi' dise ḥalk içinde mu'teber ola ve ḥālik ü ḥalk yanında 'azīz olup mal şaḥibi (5) olur.

24. El-Mu'iz ya'nī ḳulların īmān ve tā'at ile 'azīz idici. Her kimse ki her Cum'a gicesi ḳırḳ bir kerre (8) El-Mu'iz dise aḥşam namāzından şoñra ol kimse ḥalk ortasında heybetlü olur. Āḥir rivāyetde (9) yüz ḳırḳ bir kerre diye dir.

25. El-Müzīl ya'nī 'aşıleri ve kāfirleri ma'siyet ü küfrisi ile ḥ'ār (10) u zelīl idici. Her kimse ki bir zālimden ḳorḳsa yetmiş beş kerre El-Müzīl diyüp ba'de secde idüp (11) ol zālimiñ nāmı ile İlahī baña falān zālimden āmān vir diye luḫf-ı ḥaḳḳ ile emān bulur. (12) Āḥir rivāyette yetmiş kerre dir ve secdeyi añmaz ve düşmen ḥaddin artıḳ olsa da ḳurtulur (13) dir.

26. Es-Semī' ya'nī āvāzları işidici amma bu cismānī ḳulaḳ ile (16) deḡil ve medhūşlarıñ ḥācetini revā idici. Her kimse ki Peñç-şenbe gün öyle namazından şoñra (17) beş yüz kerre El-Semī' dise ve arasında söz söylemese her itdüḡi du'ası müstecāb olur.

27. El-Başīr (18) ya'nī görici amma bu cismanī göz ile deḡil bu ism-i şerīf bereketi ile Enbiyā Mi'rāc buldular (19) ve evliyā' bunuñ 'azāmeti ile mutaşarrıf oldular. her kimse ki Cum'a farzı ile sünnet arasında [6 a] (1) ṭoḡrı pāk itīḳād ile yüz kerre El-Başīr dise nazār-ı

ilāhī ile manzūr olup maḥrem-i esrār olur. (2) Āḥir rivāyetde farz ve sūnnetden soñra dir ve kerāmetden cānı cayız olur dir.

28. El-Ḥükm ya'nī toğrı ḥükm idici. (5) Her kimse ki dün yarusında bī-ḥöd olunca El-Ḥükm dise maḥrem-i esrār olur.

29. El-‘Adl ya'nī ‘adlī eyü idici her kimse ki Cum‘a gicesi yigirmi loğma (8) etmek üzerine oğısa yāḥüd yazsa ve ol etmegi yise cümle ḥalk anıñ musaḥḥarı olur. (9) Āḥir rivāyetde El-Ḥükm El-‘Adl isimlerin etmege yazup Allah āḥiri ile yise dir.

30. El-Laṭif ya'nī gizlü işleri bilici ve kullarına eylük yetişdirici. Her kimse ki bir güc iş düşse (12) iki rek‘āt taḥiyyet vüzü kıldığdan soñra yüz kerre El-Laṭif diye iş koļaylık ile ola.

31. El-Ḥabır ya'nī cümle işleri bilici ve bildüği ile ḥaber edici her kimse ki (15) kendü hevā‘-yı nefsine giriftār olsa bu ism-i řerīfi çođ oğısa ḥalās ola ve daḥi esir (16) yā maḥbūs bu ism-i řerīfe ziyāde meşğül olsa ḥalāř ola ve eger cümle evkātini bir kimse bu ism-i (17) řerīfe řarf eylese esrār-ı zamīre muṭṭali‘ ola.

32. El-Ḥalīm ya'nī yük götürici ya'nī řucu (19) bağışlayıcı ve şuçdan geçici ve yaramaz işlülere fuřřāt verici her kimse ki ekin ekse [6 b] (1) veyā bir fidān dikse bu ismi oğısa mübārek ola ve bu ism-i řerīfi bir şey‘e yazup ekiniñ suyuna (2) birağup ol şu ile ekini şuvarsa ḥāřılı ḥadd ü endāzeden ziyāde olunur.

33. El-‘Azīm (4) ya'nī řerīksiz ola ki ‘ađl anıñ ḥađikatini bulamaz her kimse ki cān u goñüllerde heybeti zāhir olup (5) cümleñiñ gözüne büyük görine.

34. El-Ġafūr ya'nī bed işlünüñ günāhını (7) eyü örtücü ve günahkārı yarlıgayıcı her kimse ki bu ism-i şerīfe ziyāde meşgūl olsa anıñ (8) gönlünden siyāhlık gide ve her kimseniñ ki başında ağrısı ve elemi ve zahmeti olsa Yā Ġafūr (9) ismini üç kerre yazup ba'dehu şu ile mahv idüp o şuyı içse Haqqte'ālā aña şifā vire.

35. Eş-Şekūr ya'nī eyü işlünüñ işinden u intizārından evvel cezāsını verici (12) her kimseniñ ki gözi qararsa şu üzre kırk bir kerre bu ism-i şerīfi okuyup üfürüp (13) elini o şuya batırup gözine süre bī-iznillahüte'ālā şifā bulur. Āhir rivāyetde (14) kırk dir ve derd-i çeşm dir gözüñ her dürlü elemine şāmil olunur ve ma'şeti teng olsa (15) yine şuya kırk bir kerre okuyup o şu ile elin yüzün yuya tengligi def' ola dir.

36. El-'Aliyy ya'nī bir ūlūdur ki anıñ kendü zātını kendüden ğayrı bir kimse bilmekden ğālībdir. (18) Ancağ kendü bilür ğayrı bilmez. Bir kimse ki dāyim bu ism-i şerīfi oğusa yā bile götürse eger (19) fakīr ise ğanī ola ve eger ğanī ise maqşūdına ve kendü şehrine yetiše.

37. El-Kebīr ya'nī mülk ü melekūt u ceberūtda veliyyullāh bu ism-i şerīfiñ cümle maḥluqāt-i (3) maḥhūrıdır bir kimse 'uzlet ve riyāzet şartı ile a'dād-ı ḥarfī ve hisābınca ya'nī üç yüz (4) kırk iki kerre El-'Aliyyül-Kebīr ismlerin oğusa cümle ḥācetlerin Haqqte'ālā kabūl ede.

38. El-Ḥafīz kullarını gicede vü gündüzde eyü şaklayıcı ve kullarınıñ 'amellerini (7) yevm-i kıyāmetde cezāsın virmek için şaklayıcı bu bir ismdir ki Ḥazret-i Nūh 'Aleyhi's-selām (8) bunuñ bereketi ile tūfāndan ḥalāş oldu her kimse ki şudan yā ateşten yā şeytāndan (9) yā nā-maḥrem 'avrete bakmaqdan yā bir ğayrı şeyden korksa bu ism-i şerīfi yazup pāzūsına (10) bağlaya korğduğından emīn ola ve her kīmse ki seferde gice ve gündüz bu ism-i şerīfe (11) ziyāde meşgūl ola Haqqte'ālā anı ins ü cinn şerrinden ḥıfz ide

39. El-Muḳīt ya'nī rızqları yaradıcı her kimse ki şabr etmege qadr olmasa yā ağlar (14) küçük veledi olsa bu ism-i şerīfi yeddi kerre bir boş bardağ üzre okuyup bardağı (15) şu ile

toldırup ol şuyı içe yahūd veledine içüre maşlahatı tamām olur (16) bir rivāyetde dir ki El-Muķit ism-i şerīfin oķumak şartı oldur ki oruc tuta ve gūndūz yedigi (17) ta'āmı fuķarāya vire

40. El-Ĥasīb (19) ya'nī dūnyāda ve āĥretde ķullarına kifāyet idūp şerīksiz işlerini görūvirici ve ķiyāmetde [7 b] (1) ķullarınıñ ĥesābını görici her kimse ki bir kimseden ķorķsa her hafta ve her şabāĥda (2) ve aĥşāmda yedişer kerre ĥasbinAllahu'l-ĥasīb diye işi biter ķorķusu gider. penç-şenbe gūnünden (3) başlaya ve her kimse ki üç hafta şabāĥda ve aĥşāmda yetmiş yedişer kerre El-Ĥasīb dise (4) her ne murād isterse Allahūte'ālā iĥsān ide

41. El-Celīl ya'nī bir ūlūdur ki celāl ile ťalibleriñ gōñūllerin arıdır girū mūtāla'a-yi (11) cemāl ile oĥşar var ider her kimse ki ĥalk içinde ūlūluk isteye bu ism-i şerīfi (12) misk-i za'ferān ile yazup yiye ĥalk içinde ūlū ola bir rivāyetde bir pāk ķaba misk-i (13) za'ferānla yazup şū ile maĥv idūp şuyı içe dir

42. El-Kerīm ya'nī bir seĥīdür ki istemedin ol ķadar virür ki vehm ū ĥayāle sıĥmaz ve gūnehkārıñ [8 a] (1) gūnāhın kereminden 'afv idūp'azāb etmez her kimse ki dōşege yatdıķda dōşeginde uyuyunca (2) El-Kerīm ism-i şerīfine meşĥūl olsa melāike, Allahute'ālā saña ikrām etsin diyu aña (3) du'ā iderler ol kimse cihānda mu'azzez ve mūkerrem olur bir rivāyetde dir ki her kimse ki (4) uyumazdan evvel yetmiş kerre El-Kerīm ism-i şerīfin oķusa Allahute'ālā bir melege emr ider ol (5) melek Ya Rabbī ķuluna ikrām et destĥirī ol diyü du'ā ider Ĥazret-i 'Ālī kerremAllahu vechehu bu ism-i (6) şerīfe ziyāde meşĥūl idiler anıñçūn onlara kerremAllahu vechehu diyü du'a olunmak naşīb oldı

43. Er-Raķīb ya'nī ķullarınıñ zāhir ve bātınların gözedici her (9) kimse ki bu ism-i şerīfi yeddi kerre kendü ehli ve mālī ūzerine oķusa selāmetde ķala

44. El-Mucīb ya'nī aña mūnācāt idenlere cevāb virici ve ondan recā (12) idenleriñ murādını virici Ĥazret-i İsmā-īl 'Aleyhi's-selām bu ism-i şerīf bereketi ile keskīn (13) bıcaķdan ķurtuldı her kimse ki iĥlāş ile El-Mucīb ismine meşĥūl olsa ĥıfz-ı (14) ilāhide ola

45. El-Vāsi' ya'nī 'ilm-i qādīmi ile (16) cümle maḥlūqātı qarārınca bilici ve kerem-i 'amīmi ile cümleye ni'metler virici her kimse ki bir şey'e (17) qanā'ati olmasa bu ism-i şerīfe ziyādece meşğül ola bi-izn-i'llāhute'ālā qanā'at ü kifāyet (18) bula

46. El-Ḥakīm ya'nī işi toğrı ve itdüği eyü ve toğrı her kimseye ki [8 b] (1) toğrı ve güclü efendi bu iki ism-i şerīf şıfāt-ı zāttandan her kimseniñ ki bir qavī (2) düşmeni olsa andan 'āciz olsa ol kimse Yā Qaviyy Yā Metīn isimlerine meşğül (3) olsa 'an-qarīb izn-i Ḥaqqıla düşmeni def' olup qurtıla

47. El-Velīyy ya'nī dostlarına dostluğ ve yardım idici bu ism-i şerīfden (6) 'ārifiñ hişşesi oldur ki Allahı ve Allah dostlarını sevip yardım etmede quşūr etmeye (7)

48. El-Ḥamīd ya'nī cemī'-i maḥlūqātıñ zebāniyla cemī' eylükleriyle memdūḥ u mevşūf her kimse ki bed- (8) ḥulq u bed-sīret ola El-Velīyy El-Ḥamīd isimlerin yazup şü ile maḥv idip ol şuyı (9) içe bī-izn-i'llāhute'ālā ḥulq u ḥū vü sīreti eylüğe tebdīl ola

50. El-Muḥşī ya'nī (11) cümle maḥlūqātıñ ḥesābını bilici ve cümle işlere qādir her kimse ki Cum'a gicesi du'āsında (12) El-Muḥşī ismi ile yalvarsa ḤaqqTe'ālā luḥfundan qıyāmet gününde anıñ ḥesābını asān ide

51. El-Mübd'ī ya'nī cümle maḥlūqāt ibtidādan qudretiyle yaradıcı (15)

52. El-Mü'īd ya'nī cümle ölüp yoğ olanları öldükden şoñra gerü dirildici her kimseniñ ki (16) seferde bir ādamı ölse ya bir kimseniñ seferde yā ḥazarda bīr şey'i zāyī' olsa dün (17) yarusında qalqup yetmiş kerre El-Mübdī' El-Mu'īd ism-i şerīflerin okuyup ba'dehu şıdqla(18)

Yā Mu‘īd benim ğaybım gerü dönder diye Hakk Te‘ālā ol vāķitde ğaybın ğöndere yā ğaibden (19) bir haber işide

53. El-Muħyī ya‘nī teni cānıyle diriltici (2) ve ğönlī īmānla diriltici her kimseniñ ki bir maraz yā zaħmeti olsa El-Muħyī ism-i şerīfin yüz kerre (3) okıyup eline üfürüp ve elini zaħmeti olan yere süre bī-izni‘l-İllāhute‘ālā şifā bula

54. El-Mümeyyit ya‘nī (4) tenleri ölüm kazāsıyla öldürici ve cānları küfr ü ‘işyān ihtiyārı ile öldürici (5) her kimse ki ziyādece El-Mümeyyit ismine meşğül olsa Hakk Te‘ālā anı şehvetlerden kırtarup (6) toĝrı yola ğitmek naşīb ide

55. El-Ħayy ya‘nī bir diridir ki cāna ğāceti yoķdur ve ölümden (10) aña āfet ve zarār yoķdur her kimse ki ğözi āĝrısa El-Ħayy ism-i şerīfin ğözi üzerine (11) yüz kerre okuya lütf-ü Hakkla şifā bula

56. El-Ħayyum ya‘nī dā‘imā vardır varlıĝına zevāl yoķ (13) ve fikr u ğuşşası yoķ mülk şāhibi cümle ‘ālem aña muħtāc ol kimseye muħtāc deĝil (14) varlıĝı kendiden ğayrıñ varlıĝı andan bir rivāyetde El-Ħayyum ism-i a‘zamdır her kimse ki (15) seher vāķtinde her ğün bu ism-i şerīfe meşğül olsa Hakk Te‘ālā anıñ ğönlün dirilde

57. El-Vācid ya‘nī ğüçlü kıuvvetlü ve devletlü ve (19) istediĝini ve itdüĝini lāyıkı ile ider ister ve mülk ve devletinde sābit ve bāķī

58. El-Mācid ya‘nī (2) ululuĝa lāyık tengri her kimse ki şabāħ vāķtine biñ kerre El-Vācid El-Mācid ism-i (3) şerīflerine müďāvemmet iderse AllahuTe‘ālā anı ta‘zīm içün hemān fevc fevc melāike (4) ğönderir ğelürler bu ismleri okuyanlara selām virirler ba‘dehu bu adem cihānda ‘izz ü vāķār (5) şāhibi olup ‘izzet bulur

59. El-Vāhid ya'nī 'adedsiz zātı ile birdir

60. El-Eḥad ya'nī kendüniñ bī-ḥadd (7) şıfatlarından bir dānedür her kimse ki El-Vāhid El-Eḥad ism-i şerīflerin vird idinse 'ilm (8) ḥükmünde bir dāne olur

61. Es-Şamed ya'nī ḥācetler virici ki hiçbir (10) şey'e iḥtiyācı yoḡ her kimse ki ziyāde Es-Şamed ism-i şerīfine meşğül olsa cümle 'ömründe (11) açlık ḳorḳusı çekmeye

62. El-Ḳādir ya'nī cümle şey'lere ḳuvvetlü ve güclü (14) ne dilerse ider

63. El-Muḳtedir ya'nī cümle şeylere ḡāyet eyü güclü ve ḳuvvetlü hic māni' yoḡ (15) her kimseniñ ki düşmenine ḳudreti olmasa ol kimse El-Ḳādir El-Muḳtedir ism-i şerīflerin (16) oḡusa cümle düşmenlerine ḡālib ola

64. El-Muḳaddim ya'nī muḳti'leri ileri idici ya'nī mertebelerin yüksek ḳılıcı

65. El-Mu'aḥḥir (19) ya'nī 'āşileri alcaḡ idici mertebelerince her kimse ki ziyāde El-Muḳaddim El-Mu'aḥḥir ism-i şerīflerine [10 a] (1) meşğül olsa 'ırz u māl u cān u beden belāsındañ emīn ola

66. El-Evvel ya'nī evvelki dā'imā vardır ve anıñ vārılıḡına ibtidā ve intihā yoḡdur (4)

67. El-Āhîr ya'nî evvelki dâima vardır ve anıñ varlığına nihâyet ü āhîr yoqdur her kimseniñ ki (5) kisb ü ma'îşeti tār olsa El-Evvel El-Āhîr ism-i şerîflerin vird idinse kisb-i revâc (6) bulup māl-dâr ola

68. Ez-Zâhîr ya'ni yerde ve gökde delîlleriyle âşikâr

69. El-Bâṭın (8) ya'nî zâtıyla gizlü ki anı 'aql u fikr ü 'ilm zann ile bulmaq mümkün degil her kimse ki Ez-Zâhîr (9) El-Bâṭın ism-i şerîflerine meşgûl olsa 'ulûm-ı zâhire vü bâṭınaya bi-izn-i'llâhute'âlâ (10) muṭṭali' ola

70. El-Veliyy ya'nî Hâkḫ üzre cihâniñ pâdişâhı

71. El-Müte'âlî (13) ya'nî hâkḫıñ bilisinden ve añlayışından ırâk her kimse ki belâdan yâ şudan ya yelden qorqsa (14) El-Veliyy El-Müte'âlî ism-i şerîflerine meşgûl ola Hâkḫ Te'âlâ anı cümle belâdan emîn ide

72. El-Birr ya'nî eyü işlü bu ism-i şerîfden 'arifiñ hişşesi (17) oldur ki kâdir olduğı ile halka ihsân eyleye

73. Et-Tevvâb ya'nî günâhkârıñ tevbesini (18) kabûl idici her kimse ki kuşluk vâktinde iki yüz kerre El-Birr Et-Tevvâb ism-i şerîflerin (19) oqusa Hâkḫ Te'âlâ aña tevbe naşîb idüp eyü işlerden ide

74. El-Müntakim ya'nî 'âşîlere ve kâfirlere ve düşmenlere (3) ve dostlara 'uqûbet idici her kimse ki düşmen cevrinden elemde olsa ziyâde El-Müntakim ism-i (4) şerîfine meşgûl olup du'â itdikde 'adüvvisin yâd ide Hâkḫ Te'âlâ tîz zamânda (5) intikâmın alivire

75. El-'Afüvv (7) ya'nî günāhdan tevbe idenleriñ günāhların pāk idici

76. Er-Raūf ya'nî eyü sevici güzel muḥabbetlü her kimse El-'Afüvv (10) Er-Raūf ism-i şerīflerin dāim vīrd idinse eger günāhı deryālar kadar olsa Ḥaḳḳ (11) Te'ālā kereminden anıñ günāhın 'afv ide

77. Mālikü'l-Mülk ya'nî mülk şāhibi (13) ve mülk bağışlayıcı ki dünyā mülkünü düşmenlere virdi ve āḫiret mülkünü dostları (14) için ḥazırlayup alıḳodı her kimse ki fāḳırlıḡa mübtelā olsa Mālikü'l-Mülk (15) ism-i şerīfine meşḡul ola Ḥaḳḳ Te'ālā anı lütfundan ganī vü māl-dār ide

78. Zü'l-Celāli (17) Vel-İkrām ya'nî bir ūlūdır ki büyüklük ve ūlūluk anıdır bu ismde şifāt-ı sübūtī vü (18) şifāt-ı selbīyeyi irşāt vardır

79. El-Muḳşıṭ ya'nî Ḥaḳḳ üzre 'adl idici her kimseniñ ki 'ayāli çoḡ [11 a] (1) ve faḳırlıḡ ḳorḳusuna düşse El-Muḳşıṭ ism-i şerīfine meşḡul olsa Allahüte'ālā (2) lütfundan anı ganī ide

80. El-Cāmi' ya'nî cümle ḡalkı rüz-ı ḡaşrdā cem' idici her kimse ki El-Cāmi' ism-i (4) şerīfine meşḡul olsa ḡoñli Muḥabbetullāh ile ūlfet ide

81. El-Ġaniyy ya'nî (6) cümle ḡalkdan ve her şeyden müstaḡnī ve bir şey'e iḡtiyācı yoḡ

82. El-Muḡnī ya'nî her (7) faḳıri fikirsiz ve zaḡmetsiz ganī idici her kimse El-Ġanī El-Muḡnī ism-i şerīflerine şabāḡda (8) ve aḡşāmda vird idüp meşḡul olsa luṭf-i Ḥaḳḳla her an murād ve maḡşūdına (9) vāşıl ola

83. El-Māni' ya'nī her istedigini kimseye (11) kaza ve kader hukmi ile ihsan ü ita idici ve belâ virici her kimse borca mübtelâ olup (12) edasına kadar olmasa El-Mu'tî El-Māni' ism-i şeriflerin vird idüp okuya Hak Te'âlâ (13) kendü lutfundan borcunu edâ idüp anı ganî ide

84. Ed-Dârr (15) ya'nī ziyânlar virici oldur

85. En-Nāfi' ya'nī fâ'ide virici oldur andan gayrı fâ'ide virmege (16) vardır bir kes yokdur bir kimseniñ bir dostı yâ bir düşmeni olsa düşmen için (17) Ed-Dârr ismine meşgûl ola bîzn'i-llâh düşmen def' ola dostı için En-Nāfi' ismine (18) meşgûl ola dostuna nef' hâsıl ola

86. En-Nûr ya'nī cihâna ziynet virüp gönüller açıcı

87. El-Hādî ya'nī doğru yol gösterici her kimse ki En-Nûr El-Hādî (5) ism-i şeriflerin vird edinse gaybdan gönlüne bir kapu açılup feyz-i Hakka mazhâr ola

88. El-Bedî' ya'nī yere ve göge yeni yeni ziynetler virici (8) ve mü'minleriñ gönüllerine yakîn nuru ile ziynet virici

89. El-Bākî ya'nī anıñ varlığına fenâ yokdur her (11) kimse ki sihr ü fitnede El-Bedî' El-Bākî ism-i şeriflerine meşgûl olup eline (12) üfürüp yüzine ve gözine sürse 'irfân şâhibi olur

90. El-Vâris ya'nī oldur ki cümle halk (15) mülklerin ve saltanatların aña korlar giderler her kimse ki güneş toğmazdan evvel (16) yüz kerre El-Vâris ism-i şerifine meşgûl olsa Hak Te'âlâ anıñ cismini belâdan (17) hıfz ide vuku'undan evvel def' ide

91. Er-Reşîd ya'nî oldur ki toğru yol gösterir ve oldur ki toğru dürüst tağdr ider. [12 a]
(1) her kimse ki yol azsa y emr-i dnde yañlsa Er-Reşîd ism-i Őerfine meşđl olsa Hađđ Te'l (2) kereminden aña rehnm olup ikisinde toğru yol göstere

92. Es-Őabr ya'nî gnahkr kulların gnh 'afv ve 'azb def idici her (5) kimseye ki bir muşbet yetişüp Şabr itmege tağkati olmasa ol kimse biñ kerre (6) Es-Őabr ism-i Őerfin oğuya Hađđ Te'l lütfundan aña Şabr [u] tağkat iŐsn ide

III. BÖLÜM

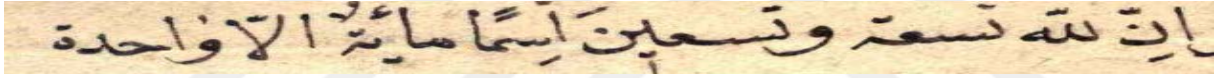
1. Heddiyyetü'l-Fukarâ (Esmâü'l-Hüsnâ) Şerhi

[1 a]

(1) Bismillâhirrahmanirrahîm

(2) Elhamdülillâhîrabbil'âlemîn ve şallallahu (u) 'alâ seyyidinâ Muḥammed ve âla şahbihi ecma'în

(3) ve ba'd bu 'abd-ı fakîr Dervîş Muḥammed Şifâ'yî Mevlevî eydür ki bi-ḥamdihî ve te'âlâ biñ (4) yetmiş bir senesi ḥacc müyesser olup deryâdan ḳadırğa ile Mısr'a teveccüh itdikde (5) yanımızda Farsî iki Esmâü'l-Hüsnâ şerhî bulunup mü'tâlâ'a itdikde Farsî bilmeyen (6) ihvân-ı tarîkat ve yârân-ı ḥaḳîkate mü'tâlâ'ası âsân olmağı-çün Türki'ye terceme idüp (7) Heddiyyetü'l -Fuḳarâ diyü tesmîye itdüm. **Muḳaddime** Ḥazret-i Peygamber şallallahu 'aleyhi ve sellem (8) buyurdılar:

ya'nî taḳḳîken Allahüte'âlâ (9) için ḳoḳsan ḳoḳuz ism vardır her kimesne ki ol isimleri şaysa Cennet'e (10) girür şadaḳ Resûlullah ilmen lafzınıñ üç ma'nası vardır (11) didiler evvelki ma'nâ taazzüm ile bir bir isimleri şaysa ziyâde ve eksik itmese (12) ya'nî Er-Raḳman Er-Raḳîm dise aḳirine varınca Yâ Raḳman Yâ Raḳîm dimese bu ma'nâ 'avâma (13) münâsibdür. İkinci ma'nâ eḳaşşı (ihşa) 'aḳl ma'nâsına olan ḥişândan müştakḳ olup (14) ol isimleriñ ma'nâsını ta'aḳḳül idüp i'tikâd etse demek olur. Bu ma'nâ (15) 'ulemaya münâsibdür. Üçüncü ma'nâ⁸ ol isimler ile 'amel itmege ḳâḳat getürüp her [1 b] (1) bir⁹ ismiñ mûcibi ile ḳıyâm gösterse dimekdür. Nite Ḳur'ân-ı 'Azîm'de 'ilm inne taḳaşşuruhu (2) vârid olmuşdur teḳabbuḳuhu ma'nâsına bu ma'nâ 'âriflere münâsibdür. Zîrâ ki her ismiñ bir (3) ḳikmeti ve bir ḳikmetiñ bir ḳaḳîḳati vardır. Çünki Allah diye ve ma'nâsını bile (4) ol kimesneniñ gönlünde

⁸ Dil ve üslup manayı bazen elif ile bazen i ile yazmış.

⁹ Takip kaydı

Allah'dan ğayrı bir şey' olmaz ve ol kimse Allah'dan ğayrıdan (5) k rkmaz¹⁰ ve c n u gönülden Allah'a 'ib det ider. Şeyh H ace Bahaedd n-i NaqŐibend (6) k ddise sırrahudan naql olunur ki s lik c n Er-Rezz k diye a na hiç rızık ğamı k almaz eger (7) bütün d ny da ot bitmese de pes imdi 'arif her bir isimden bir hiŐŐe (8) alup anu la 'amel idüp ol ismi n ma harı olup 'ilm-i ledünni ile meserret olur. (9) Nitekim H zret-i Peyğamber ŞallAllahu 'aleyhi ve sellem

من عمل بما علم وترث الله علمه ما لم يعلم

(10) diyü buyurdular ya'n  bir

kimse bildiği ile 'amelitse Allahüte' l  a na (11) bilmediği Şey'in 'ilmini müyesser idüp a na v ris ider ki 'ilm-i led nn  'ilm-i dir set (12) degildir. Pes 'arif ancak hem n ismi okımak ile k n 'at etmez belki ol ism ile (13) m tahakkık olur nitekim re'is t-t 'ife Şeyh Cüneyd k ddise sırrahu buyurdu ki.

اقطع القارن واصل الصوفيين

ak ta' (14) ul-k r n ve evŐalu's-Őufiy n ya'n 

k r leri kesdi ya'n  v Őıl etmedi Ő fileri (15) v Őıl itdi H zret-i H ace Bahçe'd-d n-i Naqş-benden s al etdiler ki k r  kimdir (16) ve Ő fi kimdir cev b buyurdular ki k r  isme meŐ l olan ve Ő fi

ان في الدنيا الجنة من دخلها لم يثبت الى الجنة الا وهي معرفة الله

m semm ya müteveccih (17) olandır. H d -h ' nlıktan H d -h ' nlığa yetiŐup hay linde bu vaqt Cennet'e girmiŐdir (18) ki ba'z-ı K br -i d n demiŐler ki.

inne fidd nya Cennetihi min dahaleha lemyeŐeddak ilel Cennetihi (19) ilavahy-ı marifetihi Allah ya'n  ta k ken d ny da bir Cennet vardır ol Cennet'e giren Cennet'e [2 a] (1) m Őt k olmaz ol Cennet-i Ma'rifetullah'dır pes cümle halk Cennet t libid r. Cennet-i 'arif (2) t libid r nitekim H zret-i Peyğamber ŞallAllahu 'aleyhi ve sellem buyurdular ki

الجنة اشوق الى سلمان من سليمان الى الجنة

El-Cenneti eŐva  (3) ila Selm n-ı min

S leym n-u ilal Cenneti ya'n  Selm n-ı Cennet'e m Őt k olduğundan ziy de (4) Cennet-i Selm ne m Őt kdir ve inŐ ll h te' l  her ism-i Şerifin Şerhinde hiŐŐe-yi (5) 'arife işaret olunur ki herkes

هو الله الذي لا اله الا هو

¹⁰ Dil  zellikleri Klasik Dönem Osmanlı Türkçesinde geniş zaman olumsuzluk eki m va z ile gösterilirken burada m elif ve z

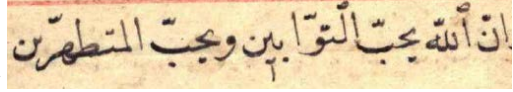
naşibini alup bu fakîri du‘a-yı hayrla yâd ideler. (6)

Huvallah-ı ellezî La-ilahe İllahu ya‘nî adîñ bir Allah’dır ki kulluğ etmege lâyıķ hiçbir kimse (7) yokdur. İlla ol Allah her kimseki her gün biñ kerre Yâ Allah dise şâhib-yaķîn (8) olur bir rivâyetde dağı her kimse ki her gün şıdķla biñ kerre **Yâ Allah** Yâ Hû (9) dise Allahüte‘âlâ ol kimesne aşķâb-ı keşfden idüp göñlüne ‘aşķ kapuların (10) açar. ‘Ārifîñ hişsesi göñlünde Allah’dan ğayri olmayup göñli Allah’dan ğayrıdan (11) kórķmayup cân u göñülden Allah’a ‘ibâdet ve t̄ate meşğül olur. İsm-i evvel **Er-Raĥman** (12) dır ya‘nî evvelden bahşîş ü in‘âmı büyük Allah ki dost ve düşman anıñ nî‘met-i (13) ‘amm u kerem t̄ammı perverdesidir. Her kimse ki her namâzdan soñra yüz kerre Er-Raĥman dise anıñ göñlünden ğaflet ve unutmaķlıķ ve ķayıtlıķ gidüp ehl-i nerm olur. (14) **Er-Raĥîm** ya‘nî mû‘minlere bahşîşi¹¹ çok Allah imân ihsân idüp müķâbelesinde (15) Cennet-i ‘Ālâ ‘atâ buyurdu ki her kimse ki her gün yüz kerre Er-Raĥîm dise şefkatlü (16) ve muĥabbetlü olup göñlünde teskîn ü ārâm ü karar peydâ olur bu iki ism-i şerîfden (17) ‘ārifîñ hişsesi oldur ki göñül ile ve göz ile aña müteveccih olup göñli zikre (18) ü teni ‘ibâdete meşğül olup anıñ kullarına merĥamet idüp ve mazlûmı zālîm [2 b] (1) elinden kırtarır ve zālîmi zulmden men‘ ider ve ‘aşîlere ve yoldan çıkanlara merĥamet (2) idüp naşîhat ve vaz ile anları toĝrı yola da‘vet ider ve anlarıñ zaĥmetine¹² taĥammül ider (3) ve muĥtâclarıñ ĥacetini bitürir. **El-Melik** ya‘nî bir padişâhdır dünyâ ve aĥret hem mülki (4) ve hem padişahlıĝıdır. Cümle devletlüler ve padişâhlar anıñ ķahr u ğayreti altındadır bunlardan (5) her kimse ki her gün bu ism-i şerîfi okusa göñli ve gözi rüşen olur. Bir rivâyette (6) dağı her kimse ki her gün şabâĥ güneş toĝdıķdan soñra yüz kerre El-Melik dise (7) göñli pāk olub aña Allahüte‘âlâ kereminden hişabsız māl virir dir. Bu ism-i şerîfden (8) ‘ārifîñ hişsesi oldur ki mülk ve salţanat şāhiblerin ‘āciz bilüp anlara iltifāt (9) etmeyüp Ĥudānıñ t̄at ve ‘ibâdetine meşğül olur. Pes muķābilde emr-i Ĥaķķla mülük (10) mecāzi anıñ ĥiddāmı olup emr ü fermānına inkıyād üzre olurlar. **El-Ķuddüs** (11) ya‘nî ol Allah pāk u pakîzedir. Zāt-ı pākine lâyıķ olmayan her nâ-pāk şeylerden (12) ve sükkân-ı ĥāk ve bālâ-nişîn-i Eflāk anıñ gene zātını idrāk etmelerinden pākdir. (13) Her kimse ki her gün zevâl vaķtinde yüz kerre El-Ķuddüs dise anıñ

¹¹ Yazar ya da nüstenzih “bahşîş” kelimesini uzun yazarak yanlış yazıyor. İmla ve yazım

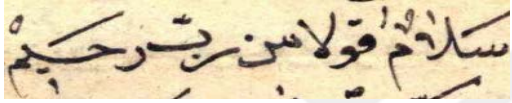
¹² Metinde “zaĥmetini” yazılmıştır. Mealen zaĥmetine demenin daha doĝru olacağını düşündük.

gönlü pāk (14) olur. Bir rivāyetde dağı her kimse ki Cum'a namazından sonra El-Ḳuddūs ismini (15) okusa ve ismiñ üstüne yazup yise anıñ ruğı melek gibi ḳudsī (16) olup bağını güneş gibi rüşen olur dir. Bu ism-i şerīfden 'ārifleriñ hişşesi (17) oldur ki kendü bāđını ta'alluḳāt-ı beşerriyye ve H'ācesin(hevācis) nefsāniyye ve vesāvis-i (18) şeytāniyye televvünātdan pāk idüp zāhīrini şerīfat-ı şerīfeye mütābaatla (19) tezyīn ide ki tācınāt-ı ḳudusde üns bulunup maḥbūb-ü Ḥudā ola ki

Allahüte'ālā [3 a] (1) Ḳur'ān-ı 'Azīm'de buyurur

innallahu yehūbbül ayin ü yehūbbül diyü buyurur ya'nī taḥḳiḳen (2) Allahüte'ālā mübālağa ile tövbe idenleri sever ve mübālağa ile pāk olanları sever. **Es-Selām** (3) ya'nī 'ayb u afetsiz ü selāmet bağışlayıcı ve sezā'-yi Cennet'te ehl-i İslām'a selām (4) ayırışdırıcı niteki Ḳurān-ı 'Azīm'de

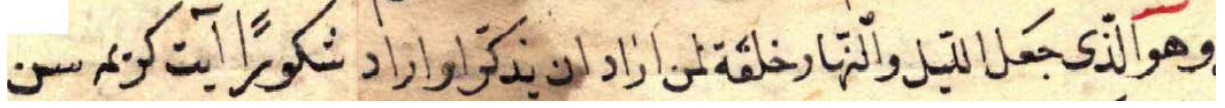

selām ḳavle min Rabbe Raḥīm buyurur ve her kimsene ki (5) ḥastelik def'i-çün yüz on beş kerre Es-Selām dise ol ḥastelik şihḥate (6) mübeddel olur. Bir rivāyette dağı her kimsene ki ḥaste için aḳarşudan alup ol (7) şu üzerine yüz kerre Es-Selām okusa ve ḥaste ol suyu içse luḥf-ı (8) Ḥudā ile cümle ḥasteliginden şifā bulur demiş bu ism-i şerīfden 'ārifin hişşesi (9) oldur ki kendüyi mezmüm şıfatlardan ḥālī idib maḥmūde şıfatlar ile tezyīn ide (10) ve ehl-i İslāma ifşā-i selām etmekle izḥār-ı şa'āyir-i İslām ide **El-Mū'min** ya'nī ḳullarına (11) azābdan amān virici ve ḳıyāmet gününde dostlarıñ gönlüne ārām virici her kimse ki (12) bu ism-i şerīfi okusa ya kendü de götürse zāhīr ve bağın 'ādetinden emān (13) bulup 'avān ve şeytān aña mekr etmege ḳādir olmayalar. Bir rivāyetde dağı her kimse ki El-Mū'min (14) ismini verd idüp ve hem yazup te'vennīd idüp añı zāhīr ve bāđın olasin metā' (15) üzre ḳosa şeytān şerrinden ve ḥarāmī fikrinden emīn ola demiş. Bu ism-i şerīfden (16) 'ārifin hişşesi oldur ki ehl-i Ḥaḳḳ'a inkārdan emān bulup ḥalkā 'itirāz ü (17) izrārdan emān virmekdir. **El-Muheymīn** ya'nī ḳullarıñ işini eyü görici (18) eyü mültecāsı ve emānı her kimse ki ḡuslden sonra yüz kerre El-Muheymīn dise bāđın (19) esrārına vāḳıf olur. Bir rivāyetde dağı her kimse ki ḡuslden ve iki rek'āt namāzdan [3 b] (1) sonra bu ism-i şerīfi toḳsan toḳuz kerre okusa başdan başa āşiyānıñ ḥaḳiḳatlerine (2) lutf-i ḥaḳḳla vāḳıf olur dir. Bu ism-i şerīfden 'ārifin hişşesi oldur ki kendü aḳvāl (3) ü ef'āl ü aḥvālınıñ gözetici ola tā ki ḥilāf-ı rızā'-yı Ḥudāda olmaya

El-‘Aziz ya’nī cümleye (4) gālib ü kimse aña galebe etmek müyesser olmaz her kimse ki kırk gün şabāh namazından soñra (5) bu ism-i şerīfi her gün kırk bir kerre okusa dünyā ve āhrette kimseye muhtac olmaya. Bu (6) ism-i şerīfden ‘ārifin hişsesi oldur ki Hudānīn tātına müdāvemet idüp muhālefet (7) etmekden hāzer ide ve ‘İbādullah’ın maşlahātların bitürmege çalışa. **El-Cebbar** (8) ya’nī ulūdur ve şalāh ü felāh üzre tutucudur her kimse ki cān u gönülünden yassū (9) namāzından soñra yigirmi bir kerre bu ism-i şerīfi okusa hiçbir zālīm aña el uzatmağa kādır (10) olmaya. Her zulm u belādan emīn ola **El-Mütekebbir** ya’nī ol Hudādır ki üluluk haqıqatte añdan (11) ğayrıda yokdur. Her kimse ki helālī döşeginde Cumā’dan muqaddem on kerre bir rivāyette yigirmi (12) kerre El-Mütekebbir dise Allahüte‘ālā aña tiz vaqitte şālīh ve pāk bir oğul vire bu iki ism-i (13) şerīfden ‘ārifin hişsesi oldur ki kendüyi haqır gören ve ‘ulüvv-i himmet ile dünyā ve āhret (14) lezzetlerinden lākab (likāb)-ı Allahdan ğayrı ile ülfet etmeye. **El-Hālik** ya’nī şey’in halkını hikmet (15) üzre idicidir. Her kimse ki gice ile bu ism-i şerīfe meşğül ola Allahüte‘ālā (16) anın qalbini ve yüzini pāk u nūrānī ider ve bir melek yaradır. Tā kıyāmete degin (17) anınçün ‘ibādet ve tāt ider **El-Bāri** ya’nī her şey’in yaratmasını peydā idicidir. (18) Her kimse ki yeddi gün şabāh ve aḥşam yüz kerre bu ism-i şerīfi okusa haqıknı (19) luḫfi qabrde anın müşāhibi ve mūnisi olur ve Cennet’e yol göstericisi olur. [4 a] (1) **El-Muşavvir** ya’nī her maḫlūkuñ kendisine lāyık şūretini aletsiz naqş itdiricidir. Bir kimseniñ (2) ‘avreti toğurmaz olsa ol kimsene bir hafta oruc tuta ve bu ism-i şerīfi yigirmi bir (3) kerre şu üzre okuyup orucını anınla aç. Haqkte‘ālā aña bir mübārek oğul iḥsān (4) ide. Bu üç ism-i şerīfden ‘ārifin hişsesi oldur ki maşnū’dan Şānı’a intikāl (5) ide ve ğayrı masnū’a iştiğāl göstermeye tā ki balū u günāh derdi qalmaya. **El-Gaffar** (6) ya’nī günāhı örtücü çoğısa daḫi ve günāhkārı yārlığayıcı her ne qadar bed-işlü ise (7) daḫi her kimse ki Cuma‘ namazından soñra yüz kerre Yā Gaffār aḡfar lizenuni dise ya(8)rlığanmışlardan olur. Aḫir rivāyette yüz bedeli bī-şümār dimiş ve sā’ye-i ‘arşda qarār (9) ider muqarrebīnden olur dimiş bu ism-i şerīfden ‘ārifin hişsesi oldur ki halkın aybların (10) örte ve anların māhiyetini fazīhete çalışmaya. **El-Ḳahhar** ya’nī mütemerridlerin başını ezüp (11) ‘ālemden ism ü resmlerin giderici ve her kimse ki dām bu isme meşğül olsa dünyā muḫabbeti (12) anın gönlünden çıqa gide eger Ḳārūn kadar mālı da var ise muḫabbet itmeye bu ism-i şerīfden (13) ‘ārifin hişsesi oldur ki muhālefet qılıcı ile nefsi emmareyi ve ins ü cin ü şeytanlarını (14) qahr idip gönül milketinden sürüp çıkara ve şerīat-ı şerīfe siyāseti ile fāsiqları (15) u rindleri menküb eyleye **El-Vehhāb** ya’nī muqābelesinde ğarāzsız çok baḫşışler (16) ve

ğarazsız çok keremler her kimse ki öyle namazından sonra başını secdeye koyup (17) yeddi kerre Yâ Vehhâb dise cümle halkdan müstağnî ola ve eger bir kimesneniñ bir (18) hâceti olsa bir açuk yerde elini kaldırup yüz kerre bu ism-i şerîfi okusa (19) hâceti redd olmaya. Bir rivâyette gice ile mescidde yanıñda ve evinde aydedir. Bu ism-i [4 b] (1) şerîfden ‘ârifin hişşesi oldur ki cümle hâcetlerini Allahdan isteye ve ehl-i (2) hâcetiñ hâcetini kâdir olduğı meretebe görivire **El- Rezzak** ya’nî cümle halkıñ (3) rızqını virici anlardan nefî ve fâ’ide-ı tam’a etmeksizin her kimse ki şabâh namazından sonra (4) ol kendü eviniñ dört küşesinde her küşede on kerre Yâ Rezzâk dise (5) kıbleniñ sağ tarafından başlasa fakîrlikten halâs ola. Bir rivâyetde (6) her küşede kıbleye karşı turup şıdqla iki kerre bu ism-i şerîfi okusa (7) dir bu ism-i şerîfden ‘ârifin hişşesi oldur ki Allahdan ğayrıya hâceti ‘arz etmeye (8) ve rızq ğamın çekmeye ve Mâlik olduğı rızqı mü’min u kâfirden dirîğ etmeye bu ism-i şerîf (9) ekinler üzerine müvekkil olan mülkleriñ verdidür. Bu ism okurlar berekâtında Allah (10) emriyle şâya dâne peydâ ola. **El-Fettâh** ya’nî kulları ortasında hükmedici (11) ve ‘âciz kalmışlarıñ işini bitürici bu ism-i şerîf bereketi ile yerleriñ ve gökleriñ kâpuları (12) açılır her kimse ki şabah namazından sonra elini göğsi üzerine koyup yeddi (13) kerre Yâ Fettâh dise gönül kârañlığı gide. Bir rivâyetde yetmiş kerre dir bu ism-i (14) şerîfden ‘ârifin hişşesi oldur ki zâlimleriñ zulmüni def idüp mazlûmlara yardım (15) etmeğe sa’y ide ve miskînleriñ hâcetini bitüre. **El-‘Alîm** ya’nî gizlü ve âşikâr(16)anı bilici. Her kimse ki gönülden çok kerre Yâ ‘alîm dise ol kimse Ma’rifetullah’a vâşıl olur (17) ve Allahdan her ne dilerse hâşıl olur ve gönlüne hikmetden bir kapu açılır. Ma’rifet (18) yolunda kâmil olur. Bu ism-i şerîf şıfat-ı zâtdır. Bundan ‘ârifin hişşesi oldur ki ‘ulüm-i zâkire ve batıneyi taşşil-i ikdâm ide ve Allaha muhâlefet etmekten hâzer ide ki [5 a] (1) Allahıñ bildiğini ve gördüğünü bilür ve görür. **El-Kâbîd** ya’nî kullarınıñ rızqını tenk (2) idici ve gönülleri ahvâlini tenk idici bu ism-i şerîf bir isimdir ki melekü’l-mevd ervâhî (3) bunuñ bereketi ile kayz ider her kimse ki bu ism-i şerîfi kırk loğma etmek üzerine yazup (4) kırk gün günde birin yise açlık ‘azâbından emîn ola. **El-Bâsiğ** ya’nî kullarınıñ rızqını (5) bol edici ve ‘ârifleriñ gönüllerini şafâ üzre idici. Bu bir isimdir ki yağmurlar bunuñ (6) bereketi ile yağar. Her kimse ki şabâh namazında on kerre El-Bâsiğ diyüp elin yüzine (7) sürse hiç ‘ömründe cerr ü su’âl etmeğe muhtâc olmaya. Bir rivâyette on gice şabah va(8)ktinde yetmiş iki kerre El-Bâsiğ dise kalan ‘ömründe kimseye muhtâc olmaya dir. Bu iki (9) ism-i şerîfden ‘ârifin hişşesi oldur ki tengligde şabr ide ve bollukda şükr ide (10) ve kabzda Allahıñ Celâlini ve başda cemâlini müşâhede ide. Hâce

Bahā'eddīn (11) Nakşibendī kuddise sırrahu kabzda istiğfār ve Basītte şükr ile emridüp bu iki (12) hāle riāyet vukuf-ı zamānīdir dervīş-i dūşa çok 'itibār etmemek gerek zīrā (13) düş tāt kabūlüne delīldir. Ziyādeye delālet itmez dervīşe lāyık olan şāhib-i kabz (14) u bast olmalığa çalışmaqdır. Tā ki vefi enfüsi kim eflā-yı tabşırrun sırrı aña mā'lum ola (15) diyü buyururlar imiş

ve hüvellezi cael leylün(16).....bu iki hāle işāretidir. Pes-inşirāh ve inķibāz-ı şadri (17) andan bilmek gerek **El-Ĥafīd** ya'nī 'āsīleri ve kāfirleri alçaq idici. Bu ism-i şerīf (18) bereketi ile İbrāhim ve Mūsa 'Aleyhi ve sellem Ĥazretleri düşmanlarından hālāş oldular. (19) Her kimse ki düşman defi niyetine bu ism-i şerīfi yetmiş biñ kerre okusa maşlahatına kifāyet [5 b] (1) ider. Āhīr rivāyetde yalnız biñ kerre okusa düşmandan ķurtulur der. **Er-Rāfi**' (2) muṭi'leri ve gönülleri hālkını bülend ü 'ālī idici. Bu ism-i şerīf bereketi ile gökleri direksiz tırdı (3) ve mülūk-i mülk-i devlete irişdiler. Her kimse ki öyle vaķtinde ya dün yarusında yüz (4) kerre Er-Rāfi' dise hālk içinde mu'teber ola ve hālik ü hālk yanında 'azīz olup mal şāhibi (5) olur. Bu iki ism-i şerīfden 'ārifin hışşesi oldur ki evliyāu 'l-lāh yolunda bülend ide ve anlara ķarīb (6) etmekle ve anlara yardım etmekle a'dāu 'l-lāhı mest ü hāķīr ide. Anları ķahr etmekle ve anlardan intikām (7) almaķ ile **El-Mu'iz** ya'nī ķulların imān ve tāt ile 'azīz idici. Her kimse ki her Cum'a gicesi kırķ bir kerre (8) El-Mu'iz dise aķşam namāzından soñra ol kimse hālk ortasında heybetlü olur. Āhīr rivāyetde (9) yüz kırķ bir kerre diye dir. **El-Müzil** ya'nī 'āsīleri ve kāfirleri ma'siyet ü küfrisi ile h'ār (10) u zelīl idici. Her kimse ki bir zālimden ķorķsa yetmiş beş kerre El-Müzil diyüp bi'de secde idüp (11) ol zālimin nāmı ile İlahī baña falān zālimden āmān vir diye luṭf-ı hāķķ ile emān bulur. (12) Āhīr rivāyette yetmiş kerre dir ve secdeyi añmaz ve düşmen hāddin artıķ olsa da ķurtulur (13) dir. Bu iki ism-i şerīfden 'ārifin hışşesi oldur ki 'izzet-i Cenāb-ı Allahdan isteye ibadet ve tāt (14) müdāvetle ve h'ārlığı Allahdan göre 'işyān etdügi sebepten ve ehl-i tāt olanı 'azīz tuta (15) ve ehl-i mā'siyet olanı zelīl tuta **El-Semī**' ya'nī āvāzları işidici amma bu cismānī ķulaķ ile (16) degil ve medhūşlarıñ hācetini revā idici. Her kimse ki Penç-şenbe gün öyle namazından soñra (17) beş yüz kerre El-Semī' dise ve arasında söz söylemese her itdügi du'ası müstecāb olur. **El-Başīr** (18) ya'nī görici amma bu cismanī göz ile degil bu ism-i şerīf bereketi ile Enbiyā Mī'rāc buldular (19)

ve evliyā' bunuñ 'azāmeti ile mutaşarrıf oldular. her kimse ki Cum'a farzı ile sünnet arasında [6 a] (1) toğrı pāk i'tikād ile yüz kerre El-Başır dise nazār-ı ilāhī ile manzūr olup mahrem-i esrār olur. (2) Āhır rivāyetde farz ve sünnetden soñra dir ve kerāmetden cānı cayız olur dir. Bu iki ism-i (3) şerīfden 'ārifin hişşesi oldur ki kendü aqvāl ü ef'āl ü ahvālını gözedüp Hāzret-i Allaha (4) muhālefetden ictināb ede bu iki ism-i şerīf şıfāt-ı zātındadır. **El-Hüküm** ya'nī toğrı hüküm idici. (5) Her kimse ki dün yarusında bī-ḥūd olunca El-Hüküm dise mahrem-i esrār olur. Bu ism-i şerīfden (6) 'ārifin hişşesi oldur ki hükümünü cān u gönül ile kabūl ide ve ehl-i tuğyān ve erbāb-ı menāhīniñ (7) resm-i bātılından ırāk ola. **El-'Adl** ya'nī 'adlī eyü idici her kimse ki Cum'a gicesi yigirmi loğma (8) etmek üzerine oğısa yāhūd yazsa ve ol etmegi yise cümle ḥalk anıñ musahḥarı olur. (9) Āhır rivāyetde El-Hüküm El-'Adl isimlerin etmege yazup Allah āhiri ile yise dir. Bu ism-i şerīfden 'ārifin hişşesi (10) oldur ki kışşa-ı ilāhīye rāzı olup emri ilāhīyi yerine getürmeye ve izhār-ı muḥabbet etmege çalışa. (11) **El-Laṭif** ya'nī gizlü işleri bilici ve kullarına eyelük yetiştirici. Her kimse ki bir güc iş düşse (12) iki rek'āt taḥiyyet vüzü kıldıqdan soñra yüz kerre El-Laṭif diye iş kolaylık ile ola. Bu ism-i (13) şerīfden 'ārifin hişşesi oldur ki zāhirini nā-pākdan pāk idüp batınıni rezā'ilden pāk idüp (14) büyüge ve küçüge eyelük ide. **El-Ḥabır** ya'nī cümle işleri bilici ve bildüğü ile ḥaber edici her kimse ki (15) kendü hevā'ı nefesine giriftār olsa bu ism-i şerīfi çok oğısa ḥalās ola ve daḥi esr (16) yā maḥbūs bu ism-i şerīfe ziyāde meşğül olsa ḥalāş ola ve eger cümle evkātini bir kimse bu ism-i (17) şerīfe şarf eylese esrār-ı zamīre muṭṭali' ola. Bu ism-i şerīf den 'ārifin hişşesi oldur ki Allaha (18) 'işıyāndan ḥazer ide tā ki ḥüsrāna mübtelā olmaya. **El-Ḥalīm** ya'nī yük götürici ya'nī suçı (19) bağışlayıcı ve suçdan geçici ve yaramaz işlülere fuşāt verici her kimse ki ekin ekse [6 b] (1) ve yā bir fidān dikse bu ismi oğısa mübārek ola ve bu ism-i şerīfi bir şey'e yazup ekiniñ suyuna (2) birağup ol şu ile ekini şuvarsa ḥāşılı ḥadd ü endāzeden ziyāde olunur. Bu ism-i şerīfden (3) 'ārifin hişşesi oldur ki gāzabdan ırāk olup ḥişmını hazm ide ve kin etmekle 'acele etmeye. **El-'Azīm** (4) ya'nī şerīksiz ola ki 'aql anıñ ḥaḳıkatini bulamaz her kimse ki cān u gönüllerde heybeti zāhir olup (5) cümleñiñ gözüne büyük görine. Bu ism-i şerīfden 'ārifin hişşesi oldur ki kendüni zelīl ü ḥaḳīr (6) görüp Hāzret-i Ḥüdāniñ kibriyāsını bī-nihāyet taşavvur ide. **El-Ġaffūr** ya'nī bed işlünün günāhını (7) eyü örtücü ve günahkārı yarlığayıcı her kimse ki bu ism-i şerīfe ziyāde meşğül olsa anıñ (8) gönülünden siyāhlık gide ve her kimseniñ ki başında ağrısı ve elemi ve zaḥmeti olsa Yā Ġaffūr (9) ismini üç kerre yazup ba'dehu şu ile maḥv idüp o şuyı içse Ḥaḳḳte'ālā aña şifā vire. (10) Bu ism-i

şerîfden ‘ârifin hisşesi oldur ki günahkârın günâhından geçüp Hazret-i Hakkîñ nihayetsiz (11) ‘affuna havâle ide. **Eş-Sekûr** ya’nî eyü işlünüñ işinden u intizârından evvel cezâsını verici (12) her kimseniñ ki gözi qararsa şu üzre kırk bir kerre bu ism-i şerîfi okuyup üfürüp (13) elini o şuya batırup gözine süre bî-iznillahüte‘âlâ şifâ bulur. Âhîr rivâyetde (14) kırk dir¹³ ve derd-i çeşm dir gözün her dürlü elemine şâmil olunur ve ma‘îseti teng olsa (15) yine şuya kırk bir kerre okuyup o şu ile elin yüzün yuya tengligi def’ ola dir. Bu ism-i (16) şerîfden ‘ârifin hisşesi oldur ki Hâlikin ve halkın şükrini yerine getürüp bir daқиka (17) kuşûr etmeye **El-‘Aliyy** ya’nî bir ülûdur ki anın kendü zâtını kendüden gayrı bir kimse bilmekden gâlibdir. (18) Ancak kendü bilür gayrı bilmez. Bir kimse ki dâyim bu ism-i şerîfi okusa yâ bile götürse eger (19) fakîr ise gâni ola ve eger gâni ise maқşûdına ve kendü şehrine yetişe. Bu ism-i şerîfden [7 a] (1) ‘ârifin hisşesi oldur ki Allahın buyurdıklarını tutmaқda kendü nefsinin h’âr idüp muḫî(2) ola **El-Kebîr** ya’nî mülk ü melekût u ceberûtta veliyyullâh bu ism-i şerîfin cümle maḫlûkât-i (3) maḫhûrıdır bir kimse ‘uzlet ve riyâzet şartı ile a‘dâd-ı harfî ve hisâbınca ya’nî üç yüz (4) kırk iki kerre El-‘Aliyyül-Kebîr isimlerin okusa cümle hâcetlerin Hakkte‘âlâ kabûl ede. Bu ism-i şerîfden (5) ‘ârifin hisşesi oldur ki kibriyâ ve azameti Hazret-i Bârîte‘âlâya maḫşûs bilüp yoқluğı ve meskeneti (6) kendü naşibi añlaya. **El-Hafîz** kullarını gice de ü gündüz de eyü şaklayıcı ve kullarının ‘amellerini (7) yevm-i kıyâmetde cezâsın virmek için şaklayıcı bu bir ismdir ki Hazret-i Nüh ‘Aleyhi’s-selâm (8) bunuñ bereketi ile tûfândan ḫalâş oldu her kimse ki şudan yâ ateşten yâ şeytândan (9) yâ nâ-maḫrem ‘avrete baқmaқdan yâ bir gayri şeyden koқksa bu ism-i şerîfi yazup pâzûsına (10) baғlaya koқduğından emîn ola ve her kîmse ki seferde gice ve gündüz bu ism-i şerîfe (11) ziyâde meşğûl ola Hakkte‘âlâ anı ins ü cinn şerrinden hıfz ide bu ism-i şerîfden ‘ârifin (12) hisşesi oldur ki kendüyi hevâ-yı nefsdan ve şehvetlerden ve miḫmân-ı müşâlaḫatda gâzab vuşûlundan (13) hıfz ide **El-Muḫîr** ya’nî rızıkları yaradıcı her kimse ki şabr etmege kađr olmasa yâ ağlar (14) küçük veledi olsa bu ism-i şerîfi yeddi kerre bir boş bardaқ üzre okuyup bardağı (15) şu ile tıdırup ol şuyı içe yaḫûd veledine içüre maşlaḫatı tamâm olur (16) bir rivâyetde dir ki El-Muḫîr ism-i şerîfin okumaқ şartı oldur ki oruc tuta ve gündüz yedigi (17) ta‘âmı fuқarâya vire bu ism-i şerîfden ‘ârifin hisşesi oldur ki bezl-i ta‘âm etmeke halka (18) nef’ yetişdire ve İslâma irşâd etmeke halkın rûḫlarına nef’ yetişdire **El-Hasîb** (19) ya’nî

¹³ Dil ve üslup

dünyâda ve âhretde kıllarına kifâyet idüp şerîksiz işlerini görüvirici ve kıyâmetde [7 b] (1) kıllarınıñ hesâbını görücü her kimse ki bir kimseden qorqsa her hafta ve her şabâhda (2) ve ahsâmıda yedişer kerre hasbinAllahu'l-hasîb diye işi biter qorqusu gider penç-şenbe gününden (3) başlaya ve her kimse ki üç hafta şabâhda ve ahsâmıda yetmiş yedişer kerre El-Hasîb dise (4) her ne murâd isterse Allahüte'âlâ ihsân ide bu ism-i şerîfden 'ârifîñ hişşesi oldur ki (5) halkıñ maşlahtaların görivirmege sa'y idüp çalışa ve kıyâmet günü hisâbından evvel (6) kendüyi hisâb idüp erbâb-ı huqûka haqların edâ etmekle nefsi tedbîrin görüp (7) 'işyân ve zulmden tevbe ide ki Hâzret-i Peygamber ŞallAllahu 'Aleyhi ve sellem

حاسبون اقيلان نحاسبوا

buyurur "hasîbû qable (8) en tühâsibû ya'nî kıyâmet gününde hisâb olunmazdan evvel kendü nefsiñüzi hisâb idiñ (9) kübrâ-yi dîn her gün ikindi namâzından soñra nefslerin muhâsebeğe çekerlerdi Allahüte'âlâ cümlemüze (10) naşîb ide **El-Celîl** ya'nî bir ülüdür ki celâl ile tâlibleriñ gönüllerin arıdır girü mü'tâlâ'a-yi (11) cemâl ile oşşar var ider her kimse ki halk içinde ülülük isteye bu ism-i şerîfi (12) misk-i za'ferân ile yazup yiye halk içinde ülü ola bir rivâyetde bir pāk qaba misk-i (13) za'ferânla yazup şu ile mahv idüp şuyı içe dir bu ism-i şerîfden 'ârifîñ hişşesi (14) oldur ki sa'y ide tâ ki bu iki ism-i şerîfiñ mazharı ola H'âce Bahâeddîn Naşşibendî (15) quddise sırrahu buyururlar imiş ki mürşid gerekdir ki sâliki bu iki ism-i şerîfle El-Hasîb El-Celîl der (16) terbiye ide tâ ki sâlike cemâli celâl ve celâli cemâl ola ya'nî tecellîye tâkat getire ve (17) H'âce Alâeddîn Atfâr buyururlar ki eger hüdâniñ cemâli olmasaydı celâli bütün (18) dünyâyı yaqardı ve eger celâli olmasaydı cemâli bütün dünyâyı pür-nür ve ziyâ ma'mür iderdi (19) **El-Kerîm** ya'nî bir şehîdür ki istemedin ol qadar virür ki vehm ü hayâle sıgımaz ve günehkârıñ [8 a] (1) günâhın kereminden 'afv idüp 'azâb etmez her kimse ki döşege yatdıqda döşeginde uyuyunca (2) El-Kerîm ism-i şerîfine meşğül olsa melâike, Allahüte'âlâ saña ikrâm etsin diyu aña (3) du'â iderler ol kimse cihânda mu'azzez ve mükerrrem olur bir rivâyetde dir ki her kimse ki (4) uyumazdan evvel yetmiş kerre El-Kerîm ism-i şerîfin oqusa Allahüte'âlâ bir melege emr ider ol (5) melek Ya Rabbî kuluna ikrâm et destgîri ol diyü du'â ider Hâzret-i 'Âli kerremAllahu vechehu bu ism-i (6) şerîfe ziyâde meşğül idiler anıñçün onlara kerremAllahu vechehu diyü du'a olunmaq naşîb oldı (7) bu ism-i şerîfden 'ârifîñ hişşesi oldur ki halka minnetsiz ihsân ide ve qudreti var iken (8) suçlunuñ suçundan giçe **Er-Rakîb** ya'nî kıllarınıñ zâhir ve bâtımların gözedici her (9) kimse ki bu ism-i şerîfi yeddi kerre kendü ehli ve mâlı üzerine oqusa

selâmetde kıala bu ism-i (10) şerîfden ‘ârifîñ hişşesi oldur ki kendü gönîlünü ve vesâvis-i şeytâniyyeden ve nefis-i emmâresini (11) ‘işyân-ı Hüdâdan şaklıaya **El-Mucîb** ya’nî aña münâcât idenlere cevâb virici ve ondan recâ (12) idenleriñ murâdını virici Hâzret-i İsmâ-îl ‘Aleyhi’s-selâm bu ism-i şerîf bereketi ile keskîn (13) bıcağdan kıurtuldu her kimse ki ihlâş ile El-Mucîb ismine meşğûl olsa hıfz-ı (14) ilâhîde ola bu ism-i şerîfden ‘ârifîñ hişşesi oldur ki Hâzreti Hâğğıñ emr ü fermânını cân (15) u gönîl ile kabûl ide tâ ki iki cihân murâdına nâ’il ola **El-Vâsi**’ ya’nî ‘ilm-i kıadîmi ile (16) cümle mañlûkâtı kıarârınca bilici ve kerem-i ‘amîmi ile cümleye ni’metler virici her kimse ki bir şey’e (17) kıanâ’ati olmasa bu ism-i şerîfe ziyâdece meşğûl ola bi-izn-i’llâhute’âlâ kıanâ’at ü kifâyet (18) bula bu ism-i şerîfden ‘ârifîñ hişşesi oldur ki bezl-i en’âmını kimseden dirîğ etmeyüp hâş (19) ü ‘âmme ihşân u ikrâm ide **El-Hâkîm** ya’nî işi toğrı ve itdüğü eyü ve toğrı her kımseye ki [8 b] (1) toğrı ve güçlü efendi bu iki ism-i şerîf şıfât-ı zâttandan her kımseniñ ki bir kıavî (2) düşmeni olsa andan ‘âciz olsa ol kimse Yâ Kıaviyy Yâ Metîn ismlerine meşğûl (3) olsa ‘an-karîb izn-i Hâğğla düşmeni def’ olup kıurtıla bu iki ism-i şerîfden ‘ârifîñ (4) hişşesi oldur ki kendüyi ‘âciz ü za’îf ü bir şey’e kıâdir degil bilüp kıuvvet ü kıudreti (5) Allahdan isteye **El-Veliyy** ya’nî dostlarına dostluk ve yardım idici bu ism-i şerîfden (6) ‘ârifîñ hişşesi oldur ki Allahı ve Allah dostlarını sevip yardım etmede kıuşûr etmeye (7) **El-Hâmîd** ya’nî cemî’-i mañlûkâtıñ zebânıyla cemî’ eylükleriyle memdüñ u mevşûf her kimse ki bed- (8) hulğ u bed-sîret ola El-Veliyy El-Hâmîd ismlerin yazup şu ile mañv idip ol şuyı (9) içe bî-izn-i’llâhute’âlâ hulğ u hû vü sîreti eylüğe tebdîl ola bu ism-i şerîfden ‘ârifîñ hişşesi (10) oldur ki şıfât-ı hâmede kıazanup şıfât-ı zemîmeyi kendüden gidermege sa’y ide **El-Muñşî** ya’nî (11) cümle mañlûkâtıñ hesabını bilici ve cümle işlere kıâdir her kimse ki Cum’a gicesi du’âsında (12) El-Muñşî ismi ile yalvarsa HâğğTe’âlâ luğfundan kııyâmet gününde anıñ hesabını asân ide (13) bu ism-i şerîfden ‘ârifîñ hişşesi oldur ki zâhirî ve bâtınî ni’metleri hesab idüp tākati yetişdüğü (14) kadar anlarıñ şükrine çalışa **El-Mübdî**’i ya’nî cümle mañlûkât ibtidâdan kıudretiyle yaradıcı (15) **El-Mü’îd** ya’nî cümle ölüp yok olanları öldükden sonra gerü dirildici her kımseniñ ki (16) seferde bir âdamı ölse ya bir kımseniñ seferde yâ hâzarda bîr şey’i zâyî’ olsa dün (17) yarusında kıalkup yetmiş kerre El-Mübdî’ El-Mu’îd ism-i şerîflerin okuyup ba’dehu şıdğla (18) Yâ Mu’îd benim ğaybım gerü dönder diye HâğğTe’âlâ ol vaķitte ğaybım göndere yâ ğaîbden (19) bir hâber işide bu iki ism-i şerîfden ‘ârifîñ hişşesi oldur ki añvâl-i ma’âd tebdîrini [9 a] (1) añvâl-i ma’âş tebdîri üzre tercîh ide aña çalışa **El-Muhyî** ya’nî teni cânıyla diriltici (2) ve gönli

İmānla diriltici her kimseniñ ki bir maraz yā zaḥmeti olsa El-Muḥyī ism-i şerīfin yüz kerre (3) okıyup eline üfürüp ve elini zaḥmeti olan yere süre bī-izni 'l-llāhute 'ālā şifā bula **El-Mümeyyit** ya'nī (4) tenleri ölüm kaçāsıyla öldürici ve cānları küfr ü 'iṣyān ihtiyārı ile öldürici (5) her kimse ki ziyādece El-Mümeyyit ismine meşğül olsa Ḥaḫḫ Te'ālā anı şehvetlerden kırtarup (6) toğrı yola gitmek naşīb ide bu iki ism-i şerīfden 'ārifīñ hişşesi oldur ki füyüz-ı (7) ilāhiyyeyi kabūl etmekle gönlünü dirildüp yaramaz huyları öldürmege çalışa ki ta Allahute'ālā (8) te'yīdi ile ölmüş gönülleri cezbe-yi ḫaḫḫla dirildüp müridiñ sīnesi memleketin қаhtārılıq nazarı (9) ile mā-siv[a]¹⁴-yı Allah'dan ḫāli ide **El-Ḥayy** ya'nī bir diridir ki cāna ḫāceti yoğdur ve ölümden (10) aña āfet ve zarar yoğdur her kimse ki gözi ağrısa El-Ḥayy ism-i şerīfin gözi üzerine (11) yüz kerre okuya lütf-ü Ḥaḫḫla şifā bula bu ism-i şerīfden 'ārifīñ hişşesi oldur ki imān-ı (12) ḫaḫḫī ile ve 'ilm-i ledünnī ile diri ola **El-Ḳayyum** ya'nī dā'imā vardır varlığına zevāl yođ (13) ve fikr u guşşası yođ mülk şāhibi cümle 'ālem aña muḫtāc ol kimseye muḫtāc değil (14) varlığı kendiden ğayriñ varlığı andan bir rivāyetde El-Ḳayyum ism-i a'zamdır her kimse ki (15) seher vaқtinde her gün bu ism-i şerīfe meşğül olsa Ḥaḫḫ Te'ālā anıñ gönlün dirilde bu (16) ism-i şerīfden 'ārifīñ hişşesi oldur ki Allahdan ğayrından i'rāz idüp cemī'-i umürde ol (17) Ḥazrete vech-i maḫşūşiyle teveccüh-i tāmm idüp istikāmete kıyām gösterüp ve yoldan (18) irāḫ düşmüşleri istikāmete yetişdüre **El-Vācid** ya'nī güçlü kuvvetlü ve devletlü ve (19) istediğini ve itdüğini lāyıķı ile ider ister ve mülk ve devletinde sābit ve bāķī bu ism-i [9 b] (1) şerīfden 'ārifīñ hişşesi oldur ki kendüyi muḫtāc u maḫḫūr bile **El-Mācid** ya'nī (2) ululuğa lāyıķ tengri her kimse ki şabāḫ vaқtine biñ kerre El-Vācid El-Mācid ism-i (3) şerīflerine müdāvet iderse AllahuTe'ālā anı ta'zīm için hemān fevc fevc melāike (4) gönderir gelürler bu isimleri okuyanlara selām virirler ba'dehu bu adem cihānda 'izz ü vaқār (5) şāhibi olup 'izzet bulur bu ism-i şerīfden 'ārifīñ hişşesi oldur ki kendüyi zelīl (6) ü ḫaḫḫır bile añlaya **El-Vāhid** ya'nī 'adedsiz zātı ile birdir **El-Eḫad** ya'nī kendüniñ bī-ḫadd (7) şıfatlarından bir dānedür her kimse ki El-Vāhid El-Eḫad ism-i şerīflerin vird idinse 'ilm (8) ḫükmünde bir dāne olur bu iki ism-i şerīfden 'ārifīñ hişşesi oldur ki tevḫīd mertebe(9)lerince ki taḫlīdī ve bührānī ve şühūdīdir **Es-Şamed** ya'nī ḫācetler virici ki ḫiçbir (10) şey'e ihtiyācı yođ her kimse ki ziyāde Es-Şamed ism-i şerīfine meşğül olsa cümle 'ömründe (11) açlıķ қorқusı çekmeye bu ism-i

¹⁴ Dil ve Üslup

şerîfden ‘ârifîñ hisşesi oldur ki ol Hâzretten (12) ğayrı melce’ vü maqşad ya’nî şığımacağ kimsene ve toğrılup varup murâd isteyecek (13) kimsene yoğ idigin bilüp hâl idine **El-Ķâdir** ya’nî cümle şey‘lere kuvvetlü ve güçlü (14) ne dilerse ider **El-MuĶtedir** ya’nî cümle şeylere ğâyet eyü güçlü ve kuvvetlü hic mâni’ yoğ (15) her kimseniñ ki düşmenine Ķudreti olmasa ol kimse El-Ķâdir El-MuĶtedir ism-i şerîflerin (16) oğusa cümle düşmenlerine ğâlib ola bu iki ism-i şerîfden ‘ârifîñ hisşesi oldur ki haĶıĶatde (17) Ķudret ol Hâzretten ğayrıda yoğ idigini bile ve kendüyi ve cümle maĥlûĶatı ol Hâzretiñ (18) esîri göre **El-MuĶaddim** ya’nî muĶ‘leri ileri idici ya’nî mertebelerin yüksek kılıcı **El-Mu‘ahĥir** (19) ya’nî ‘aşileri alcaĶ idici mertebelerince her kimse ki ziyâde El-MuĶaddim El-Mu‘ahĥir ism-i şerîflerine [10 a] (1) meşğül olsa ‘ırz u mâl u cân u beden belâsındañ emîn ola bu iki ism-i şerîfden (2) ‘ârifîñ hisşesi oldur ki tã‘at sebebi ile ‘izzet ü ĥürmeti ol Hâzretten göre ve ma‘şiyet sebebi ile (3) ĥ‘ârlığı andan bile **El-Evvel** ya’nî evvelki dâ‘imâ vardır ve anıñ varlığına ibtidâ ve intihâ yoĶdur (4) **El-Âĥir** ya’nî evvelki dâima vardır ve anıñ varlığına nihâyet ü âĥir yoĶdur her kimseniñ ki (5) kisb ü ma‘îşeti tãr olsa El-Evvel El-Âĥir ism-i şerîflerin vird idinse kisb-i revâc (6) bulup mâl-dâr ola bu iki ism-i şerîfden ‘ârifîñ hisşesi oldur ki cümle eşyâniñ beĶâ vü (7) fenâsını anuñla göre ve bile **Ez-Zâĥir** ya’ni yerde ve gökde delîlleriyle âşikâr **El-Bâĥın** (8) ya’nî zâtıyla gizlü ki anı ‘aĶl u fikr ü ‘ilm zann ile bulmaĶ mümĶün degil her kimse ki Ez-Zâĥir (9) El-Bâĥın ism-i şerîflerine meşğül olsa ‘ulüm-ı zâhire vü bâĥınaya bi-izn-i‘llâhute‘âlâ (10) muĶtali’ ola bu iki ism-i şerîfden ‘ârifîñ hisşesi oldur ki cümle zerrâtı ‘âlemde yanî (11) cemi’i mevcûdâtda anıñ vücûdı ya’nî varlığı delîllerini göre cümle maĥlûĶatıñ kıyâmını (12) ya’nî var olmasını anıñla bile göre **El-Veliyy** ya’nî HaĶĶ üzre cihâniñ pâdişâhı **El-Müte‘âlî** (13) ya’nî ĥalkıñ bilisinden ve añlayışından ırâĶ her kimse ki belâdan yâ şudan ya yelden ĶorĶsa (14) El-Veliyy El-Müte‘âlî ism-i şerîflerine meşğül ola HaĶĶ Te‘âlâ anı cümle belâdan emîn ide bu iki (15) ism-i şerîfden ‘ârifîñ hisşesi oldur ki ol Hâzretiñ emr ü fermâni mahĶümü ve zelîli (16) ola iki cihânda ‘azîz ola **El-Birr** ya’nî eyü işlü bu ism-i şerîfden ‘ârifîñ hisşesi (17) oldur ki Ķâdir olduğı ile ĥalka iĥsân eyleye **Et-Tevvâb** ya’nî günâĥkârıñ tevbesini (18) Ķabül idici her kimse ki ĶuşluĶ vaĶtinde iki yüz kerre El-Birr Et-Tevvâb ism-i şerîflerin (19) oğusa HaĶĶ Te‘âlâ aña tevbe naşîb idüp eyü işlerden ide bu ism-i şerîfden ‘ârifîñ [10 b] (1) hisşesi oldur ki yaramaz işlünüñ özrini Ķabül idüp günâhı çoĶ olmağla HaĶĶıñ (2) raĥmetinden me‘yûs ü nâ-ümîd olmaya **El-MüntaĶim** ya’nî

‘aşîlere ve kâfirlere ve düşmenlere (3) ve dostlara ‘ukûbet idici her kimse ki düşmen cevrenden elemde olsa ziyâde El-Müntakim ism-i (4) şerîfine meşğul olup du‘â itdikde ‘aduvvisin yâd ide Hâkk Te‘âlâ tîz zamânda (5) intikâmın alivire bu ism-i şerîfden ‘ârifîñ hisşesi oldur ki cihâd-ı asğar ü cihâd-ı (6) ekbere kı‘yâm göstere ya‘nî kâfire gâzâ idüp nefsini işlâh etmege çalışa **El-‘Afüvv** (7) ya‘nî günâhdan tevbe idenleriñ günâhların pâk idici bu ism-i şerîfden ‘ârifîñ hisşesi (8) oldur ki kâdir olduğı miqdâr yaramaz işlülerden ve sitem idicilerden ve eli altında (9) olanlardan ‘afv ide **Er-Raûf** ya‘nî eyü sevicî güzel muhâbbetlü her kimse El-‘Afüvv (10) Er-Raûf ism-i şerîflerin dâim vîrd idinse eger günâhı deryâlar kadar olsa Hâkk (11) Te‘âlâ kereminden anıñ günâhın ‘afv ide bu ism-i şerîfden ‘ârifîñ hisşesi oldur ki (12) cümle cihân hâlkına şefkat ü ‘inâyetle nazâr ide **Mâlikü’l-Mülk** ya‘nî mülk şâhibi (13) ve mülk bağışlayıcı ki dünyâ mülkünü düşmenlere virdi ve âhîret mülkünü dostları (14) için hazırlayup alıkdı her kimse ki fakîrlığa mübtelâ olsa **Mâlikü’l-Mülk** (15) ism-i şerîfine meşğul ola Hâkk Te‘âlâ anı lütfundan ganî vü mâl-dâr ide bu ism-i (16) şerîfden ‘ârifîñ hisşesi oldur ki dünyâ vü âhîreti ol Hâzretten isteye **Zü’l-Celâli** (17) **Vel-İkrâm** ya‘nî bir ülüdür ki büyüklük ve ülülük anıdır bu ismde şifât-ı sübûtî vü (18) şifât-ı selbîyeyi irşât vardır bu ism-i şerîfden ‘ârifîñ hisşesi oldur ki evveldeki (19) hisşedir **El-Muqsit** ya‘nî Hâkk üzre ‘adl idici her kimseniñ ki ‘ayâli çok [11 a] (1) ve fakîrlük korkusuna düşse El-Muqsit ism-i şerîfine meşğul olsa Allahüte‘âlâ (2) lütfundan anı ganî ide bu ism-i şerîfden ‘ârifîñ hisşesi oldur ki toğruluğı kendüye (3) hâl ide **El-Câmi’** ya‘nî cümle hâlkı rûz-ı haşrda cem’ idici her kimse ki El-Câmi’ ism-i (4) şerîfine meşğul olsa göñli Muhâbbetullâh ile ülfet ide bu ism-i şerîfden ‘ârifîñ (5) hisşesi oldur ki eyyü amel ile âhîret için isti’dâd taşşil ide **El-Ġaniyy** ya‘nî (6) cümle hâlkdan ve her şeyden müstagnî ve bir şey’e ihtiyâcı yok **El-MuĠnî** ya‘nî her (7) fakîri fikirsiz ve zahmetsiz ganî idici her kimse El-Ġanî El-MuĠnî ism-i şerîflerine şabâhda (8) ve ahşâmda vird¹⁵ idüp meşğul olsa lutf-i Hâkkla her an murâd ve maşşûdına (9) vâşıl ola bu iki ism-i şerîfden ‘ârifîñ hisşesi oldur ki ol Hâzretten Ġayrînden tãama‘ın (10) kese ve ol Hâzretten Ġayrîñ cümle fakîr muhtâc bile **El-Mâni’** ya‘nî her istedigini kimseye (11) kazâ ve kader hükmi ile ihsân ü i’tâ idici ve belâ virici

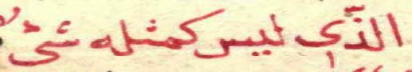
¹⁵ “vird” dil özelliği Vird Arapçadır ve “i”siz yazılır. Kelimenin imlası “v,r,d” olsa da Türkçe gibi düşünölmüş.

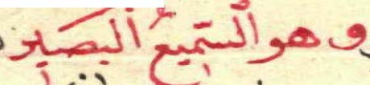
her kimse borca mübtelâ olup (12) edâsına kıadir olmasa El-Mu'tî El-Mâni' ism-i şerîflerin vird idüp okuya Hakk Te'âlâ (13) kendü lutfundan borcunu edâ idüp anı ğanı ide bu iki ism-i şerîfden 'arifiñ hişsesi (14) oldur ki 'atâ vü ihsânı ol Hâzretten isteyüp belâda ol Hâzrete şığına **Ed-Dârr** (15) ya'nî ziyânlar virici oldur **En-Nâfi'** ya'nî fâ'ide virici oldur andan ğayrı fâ'ide virmege (16) vardır bir kes yokdur¹⁶ bir kimseniñ bir dostı yâ bir düşmeni olsa düşmen için (17) Ed-Dârr ismine meşğül ola biizn'i-llâh düşmen def' ola dostı için El-Nâfi' ismine (18) meşğül ola dostuna nef' hâsıl ola bu iki ism-i şerîfden 'arifiñ hişsesi (19) oldur ki nef' ü darrı ol Hâzretten bilüp esbâbdan yüz cevire tâ ki Hâlîlullâh 'Aleyhis [11 b] (1) selâm gibi ateşe düşse yanmaya ve Kelîm'ullâh 'Aleyhisselâm gibi şuya batsa (2) ğark olmaya **En-Nûr** ya'nî cihâna ziynet virüp göñüller açıcı bu ism-i şerîfden 'arifiñ (3) hişsesi oldur ki ma'rifet nûrını vü göñül hâzır olmağ nûrını ol Hâzretiñ ta'atında (4) isteye **El-Hâdi** ya'nî toĝrı yol gösterici her kimse ki En-Nûr El-Hâdi (5) ism-i şerîflerin vird edinse ğaybdan göñlüne bir kapu açılıp feyz-i Hakk'a mazhâr ola (6) bu ism-i şerîflerden 'arifiñ hişsesi oldur ki 'ilm ü irşâd ile câhillere toĝrı yol (7) gösterüp anlarıñ yükünü çeke **El-Bedi'** ya'nî yere ve göge yeni yeni ziynetler virici (8) ve mü'minleriñ göñüllerine yakîn nûrı ile ziynet virici bu ism-i şerîfden 'arifiñ (9) hişsesi oldur ki cümle hüsn ü cemâli ol Hâzretten bilüp halkı muzâhir anlayup (10) halka müteveccih ola azâbta kıalmaya **El-Bâki** ya'nî anıñ varlığına fenâ yokdur her (11) kimse ki sihr ü fitnede El-Bedi' El-Bâki ism-i şerîflerine meşğül olup eline (12) üfürüp yüzine ve gözine sürse 'irfân şâhibi olur bu ism-i şerîfden 'arifiñ (13) hişsesi oldur ki ol Hâzreti dost tutup göñli andan ğayrıdan kıaldıra tâ ki (14) anıñla bâki olup andan ğayrıdan fânî ola **El-Vâris** ya'nî oldur ki cümle halk (15) mülklerin ve salţanatların aña kıorlar giderler her kimse ki güneş toĝmazdan evvel (16) yüz kerre El-Vâris ism-i şerîfine meşğül olsa Hakk Te'âlâ anıñ cismini belâdan (17) hıfz ide vuku'undan evvel def' ide bu ism-i şerîfden 'arifiñ hişsesi oldur ki (18) bir şey'i kendü mülki bilmeyüp cümleyi kendü elinde 'ariyet bile **Er-Reşîd** ya'nî (19) oldur ki toĝrı yol gösterir ve oldur ki toĝru¹⁷ dürüst taqdîr ider. [12 a] (1) her kimse ki yol azsa yâ emr-i dînde yañılsa Er-Reşîd ism-i şerîfine meşğül olsa Hakk Te'âlâ (2) kereminden aña rehnümâ olup

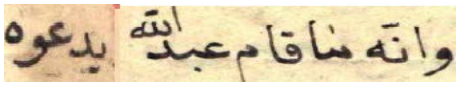
¹⁶ İfadenin metindeki "ğayrı fâ'ide virmege vardır bir kes yokdur" şekli anlama uygun deĝildir.

¹⁷ Bazen "toĝrı" bazen "toĝru" yazıyor.

ikisinde doğru yol göstere bu ism-i şerifden 'arifiñ (3) hisşesi oldur ki kendü doğru yolda sâbit-kağem olup yol azanları doğru (4) yola götüre **Es-Şabūr** ya'nī günahkār kulların günāhı 'afv ve 'azābı def idici her (5) kimseye ki bir muşbet yetişüp şabr itmege tākatı olmasa ol kimse biñ kerre (6) Es-Şabūr ism-i şerifin okuya Haqq Te'ālā lütfundan aña şabr [u] tākat ihsān ide bu ism-i (7) şerifden 'arifiñ hisşesi oldur ki cümle işlerde şabr ide ve günāhkārlara günahlarına (8) göre 'uqūbet ü cezā etmekte 'acele

etmeye ellezi leyse kemislihi şey'un ya'nī oldur ki (9) aña benzer

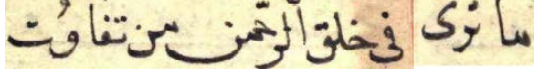
hiçbir şey' yokdur ve hüve's-semī'ü'l-basīr ya'nī oldur ki āvāzları bu (10) cismānī kulaksız işidici ve her şey' bu cismānī gözsüz görücidir bu kelāmda (11) ehl-i teşbīhiñ ve ehl-i ta'tīliñ i'tikād-ı bātıllarını nefy vardır tezyilü'r-risāle (12) evliyā-ul'lāhtan 'İbādullah ismiyle müsemma olan sālikin beyānındadır ki iştilāhāt-ı (13) şūfiyye şerhinde terceme olunup bu maħalle sebt olundu 'ibādullah ol tecelliyāt-ı (14) esmāiyye şāhibleridir ki kaçan esmāüllāhdan bir ismiñ haqqıkatı ile mütehaqqıq (15) olup ol ismiñ haqqıkatı olan şıfat ile muttaşıf olsalar hüşşeten ol (16) isme 'ubūdiyyetle nisbet olunurlar kemāli ile ol ismiñ rübūbiyyetin müşāhede idüp (17) ol ismiñ anlara rübūbiyyeti haysiyyetinden Haqq'a 'ubūdiyyetleri olduğıçün meselā (18) birine 'Abdu'r-raħman birine 'Abdu'l-mu'tī dirler **'Abdu'l-lāh** ol kuldur ki Haqq Te'ālā aña (19) cümle esmāsi ile tecellī etmişdir pes 'ibādda andan maħāmı yüksek ve şānı 'ālī kimse [12 b] (1) yokdur ism-i ā'zām ile mütehaqqıq olup şıfat-ı haqqıñ cümlesiyle muttaşıf olduğı-çün (2) anuñ-çün Hażret-i Peygamberimiz şallāllāhu 'aleyhi

ve sellem Hażretleri ve innehu māqām¹⁸-ı 'Abdu'l-lāh (3) Āyet-i Kerīmesinde bu ismle taħşiş olundu pes bu ism-i haqqıkat Hażret-i (4) Peygamber şallāllāhu 'aleyhi ve sellem Hażretlerininindir ve tab'iyyeti vereset-i Peygamber Şallāllāhu (5) 'aleyhi ve sellamden aqtābıñdır ve eğer mecāzen ğayre itlāk olunursa Esmāüllāhdan her (6) bir ism eħadiyyet vahidiyyet-i cemī'-i esmāyla muttaşıf olduğı-çün itlāk olunur **'Abdu'r-**(7) **Raħmān** ol kuldur ki Er-

¹⁸ Dil ve üslup

Rahman ismine mazhardır ol kul cümle 'älemlere rahmetdir (8) kabiliyeti isti'dādınca bir ferd anıñ rahmetinden mahrûm degildir '**Abdu'r-Rahîm** (9) ol kuldur ki Er-Rahîm ismine mazhardır bunuñ Rahmetu'llâhdan qorqup muttakî (10) vü şâlih olup Allah andan râzı olduğı kimseye maşşûşdur Allahute'âlâ gâzab (11) itdüğü kimseye 'Abdu'r-rahîm intikâm ider '**Abdü'l-Melik** ol kimsedir ki nefesine (12) ve gayra Allahıñ meşiyet ü emri ile taşarrufa mâlikdir bu kul Allah kullarınıñ gâyet (13) şedîdidir cümle mañlukât üzre '**Abdu'l-Ğuddûs** ol kuldur ki Allahute'âlâ anı (14) ihticâbdan pāk etmişdir pes anıñ qalbine Allahdan gayrı şıgmaz ya'nî qalbinde (15) gayrıñ muhabbeti ve fikri olmaz ve ol kimsedir ki anıñ qalbine Haqq Te'âlâ muhabbeti şıgmışdır (16) Haqq tarafından qalbi gayrı ve gayr muhabbetinden mahfûzdur Haqq'a maşşûşdur nitekîm (17) Hadîs-i Ğudsîde Cenâb-ı Bâri buyurur ki ma vü seğanî arzı ve lâ sema'î velâkin (18) ve seğenî qalb 'Abdü'l-mu'mîn ya'nî benim halk itdigim yer ve gök benim muhabbetime tākāt (19) getüremediler ve lâkin mümin qulumuñ göñlü muhabbetime tākāt getürdi ve sa'yda [13 a] (1) Vüs'at-i muhabbetden kinâyedir muhabbetiñ fikri dâim-i mañbûbı olmağın ke enne mañbûb-ı muhabbetiñ (2) qalbine şıgmış olur. Bir kimseniñ ki qalbi Allah muhabbetine tākāt getüre gayrıdan pāk (3) olmuş olur. Zirâ tecellî-i Haqq olduğda gayrı qalmaz mañvolur. Pes imdi Ğuddûsüñ (4) muhabbeti mañlukâtdan qalb-i muğaddesden gayrı şıgmaz. '**Abdü's-Selâm** ol kimsedir (5) ki aña Allahute'âlâ Es-Selâm ismi ile tecellî idüp her naqş u âfet ü 'aybdan sâlim (6) etmişdir. '**Abdü'l-Mü'mîn** ol kimsedir ki anı Allahute'âlâ iğâb u belâdan emîn (7) etmişdir ve halk dañi anı kendü cânlarına ve mâllarına ve 'ırzlarına emîn etmişlerdür ve (8) i'timâd iderler. '**Abdü'l-Müheymîn** ol kimsedir ki Haqqıñ her şey'ine rağîb ü şahîd (9) olduğın müşâhede ider. Pes imdi aña mañlukâtdan kendü nefesine ve gayra (10) rağîb olup her haq şâhibiniñ haqqını edâ etmekle gözedir. El-Müheymîn ism-i mazharı (11) olmağla. '**Abdü'l-Azîz** ol kimsedir ki anı Haqq Te'âlâ 'izzet-i tecellîsi ile mu'azzez (12) etmişdir. Pes imdi aña mañlukâtdan bir ferd gâlib olmaz. Ol cümle[ye] gâlib olur. (13) '**Abdü'l-Cebbar** ol kimsedir ki her şey'in zayfın bağlar eksigini tamâm ider ya'nî (14) her hâcetlünüñ hâcetini bitürir. Zirâ ki Haqq Te'âlâ anıñ hâlini hayr idüp hâcetini (15) bitürmüşdür ve El-Cebbâr ismi tecellîsiyle her şey üzre 'âlî ve gâlib kılmışdır. (16) '**Abdü'l- Mütekebbir**

ol kimsedir ki her tekebbüri fânî olmuşdur. Hakk Te'âlâyı tezellül (17) etmekle hatta kibriyâ'ullah anıñ kibriyâsı yerine kâim olmuşdur. Pes kibriyâ-yı Hakkla (18) masiv[e]yî¹⁹ üzre tekebbür ider. Pes ol Hâzret'den gayra tezallül idüp yalvarmaz. 'Abd (19)ü'l-Hâlik ol kimsedir ki her işi Hakk Te'âlâ

muradı üzre ider. Hakk Te'âlâ El-Hâlik [13 b] (1) Vel-
Kadîr şıfatı ile tecellî etmekle anıñ işleri taqdîr-i İlahîye

müvafık olur. 'Abd (2)ü'l-Bârî ol kimsedir ki anıñ işi ne kâyıs (ne kayız) ü ihtilâfdan müberrâdır. Zirâ Hakk (3) Te'âlâ aña El-Bârî ismi ile tecellî etmişdir. Pes her iş'i El-Bârî ismine münâsib (4) birbirine benzer. Tefâvütten irâk ider nitekim Allahüte'âlâ Qur'an-ı 'Âzîm'de

ma terâ (5) fi halkır raḥmanî min tefâvut buyurur. Ya'nî Raḥman Hudânıñ yaradışında tefâvüt (6) görmezsiñ buyurur. Bârî ismi tahtında olan Esmâdandır. Pes El-Bârî ismi (7) mazharı olan kesin işinde tefâvüt olmaz. 'Abdü'l-Muşavvîr ol kimsedir ki (8) Hakkta muṭâbık olup Hakk'ın taşvîrine muvaffâk olandır. Gayrı taşavvur etmez (9) ve taşvîr etmez. Zirâ anıñ taşvîri Hudâ'nıñ taşvîrinden şâdir olur ki (10) El-Muşavvir ismi mazharıdır 'Abdü'l-Gaffâr ol kimsedir ki her kendüye cinâyet (11) idenlerin cinâyetin 'afv idüp ve kendü setrini istediği suçları gayrıdan (12) setr ider. Zirâ Allah anıñ günâhlarını setr idüp 'afv etmişdir. gaffâriyeti ile (13) tecellî etmekle pes Allahüte'âlâanıñla tecellî mu'âmele etdiyse o da 'İbâdullah ile (14) öyle mu'âmele ider. 'Abdü'l-Ḳahhâr ol kimsedir ki Allahüte'âlâ te'yîdi ile (15) anı kuvvâ-yı nefsinî ḳahretmeye muvaffâk etmişdir. Zirâ El-Ḳahhâr ismi ile tecellî etmişdir. (16) Pes kendüye 'adâvet ideni ḳahr ider ve her huşumet ideni şiyâr-ı gayra hükmi (17) te'sîr ider. Gayrın hükmi aña te'sîr etmez. 'Abdü'l-Vehhâb ol kimsedir ki Allah (18) Te'âlâ aña El-Cevâd ismi ile tecellî etmişdir. Pes lâyıḳ olan kimse lâyıḳ olduğu (19) vech üzre lâyıḳını bilâ-garaḳ velâ 'avez bağışlar Allah 'inâyetine ehl ü lâyıḳ [14 a] (1) imdâd ider. Zirâ Allahın cüdi vâsiṫası ve mazharıdır. 'Abdü'r-Rezzâk ol (2) kimsedir ki Hakk Te'âlâ aña çok rızḳ virmişdir. Ve ol 'İbâdullaha isâr ider (3) ve Hakk Te'âlâ başını irâde itdüğü kimse baş ider. Ya'nî seḫâ idüp kendü (4) nefesine Halkı tercîḫ ider. Zirâ Allahüte'âlâ aña bereket virmişdir. Pes bereket ü ḫayr (5) olan işi işler. 'Abdü'l-Fettâḫ ol kimsedir ki Allahüte'âlâ aña esrâr-ı mefatîḫ (6) 'ilmi virmişdir. Cümle envâ'ı ile pes anuñla huşumetleri ve baḡlu

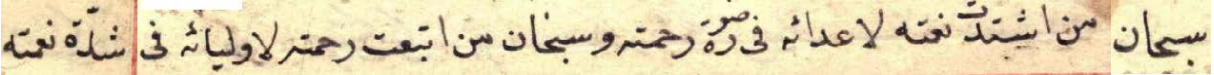
¹⁹ Dil ve Üslup elifi yazmıyor.

olan işleri (7) ve güç işleri ve tārılıkları feth ider ve anıñla rahmet futūhātını ve ni‘metden (8) imsāk olunanları gönderir. ‘Abd’ül-‘Alīm ol kimsedir ki Allahüte‘ālā aña ‘ilm-i ledünni (9) keşf ta‘līm etmişdir. Te‘emmül ve tefekkürsüz bilki mücerred fıtratı şafāsı ve nūr-i qudsī (10) teyiti ile ‘Abdü‘l-‘Kābız ol kimsedir ki aña Allahüte‘ālā kendüne qabz (11) etmişdir. Pes Allahüte‘ālā’nıñ hikmet ü ‘ilmi ü ‘adlinde işlemek lāyık olunmayup ‘ibāda (12) qabz lāyık olmayan şey’lerden Allahüte‘ālā kendü nefesine ve gayr-ı qabız ve ‘ibade (13) bu emīn şeylerden ‘ibādda ‘āciz kılmışdır. Bu kimseniñ qabızı ile ‘ibād (14) munqabız olurlar. ‘Abdü‘l-Bāsīt ol kimsedir ki Allahüte‘ālā aña halk içre baş (15) etmişdir. Pes Allahüte‘ālā’nıñ izniyle Allahıñ emrine muvafık halkı mumbasıt (16) olup sevinecekleri şeyleri mālından ve nefinden gönderir. ‘Abdü‘l-Hāfız (17) ol kimsedir ki her şeyden Allah’a tezellül idüp kendü nefisini alçaq bilür. Her şeyde (18) hikmet-i Hakk’ı gördüğü-çün ‘Abdü‘l-Rāfi‘ ol kimsedir ki her şey üzre refi‘ (19) idüp ve büyüklenür. Ol şey’e gayr u sū-yı nazārī ile baqduğı-çün kendüniñ [14 b] (1) nefisini refi‘ ü d-derecāt olan Hakk’la kā‘im Er-Rāfi‘ ismine mazhār görmekle refi‘ (2) vü ‘ālī görür. Gāhī olur ki ‘Abdü‘l-Hāfız ol kimseye itlāk olur ki her şey’i (3) ‘adem-i mahz u ‘adem-i haqıki olduğu-çün alçaq göre ve ‘Abdü‘l-Rāfi‘ ol kimseye (4) itlāk olunur ki her şey’i ‘ālī göre aña hikmet-i Hakk’ı müşāhede etdüğü-çün (5) ‘Abdü‘l-Mu‘iz ol kimsedir ki aña El-Mu‘iz ismi ile tecellī etmişdir. Pes Evliyā’ullah’dan Allahüte‘ālā (6) ‘izzeti ile i‘zāz etdüğü kimseleri i‘zāz ider. ‘Abdü‘l-Müzill ol kimsedir ki (7) şıfat-ı izlālī mazhārdır. Pes i‘ādaullahdan Allahüte‘ālā izlāl itdüğü kimseyi (8) kılllet-i Hakk’la izlāl ider. Mazhar-ı ismü‘l-müzildir. ‘Abdü‘l-Semī‘ ve ‘Abdü‘l-Başır (9) ol kimsedir ki aña Allahüte‘ālā El-Semī‘ El-Başır isimleriyle tecellī idüp semī‘ vü başır-i (10) Hakk’la muttaşıf olmuşdur. Nitekim Hādīs-i qudsī der ki

لا يزال العبد يتقرب اليّ بالنوافل حتى كنت سمعه الذي به يسمع وبصره الذي يرى بصره فيسمع وفي يبصره

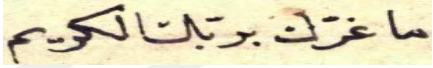
lā-yezāl el-‘Abdu yetekarrabu ileyye (11) binnevāfili hatta kuntu sem‘ihi ellezi bihi yesma‘ ve başarihi ellezi bihi yubşır finı yesma‘ vebıye (12) yubşır ya’nı kul ‘ibādet-i nevākıl ile baña taqarrübden hālī olmaz hattı ben iştdiği kulaq (13) olurum ya’nı benim qudratlerim görür gayrı görmez. Pes benimle işidir ve benim ile görür. Ya’nı (14) benim irādetim ile emrim işidir ve benim irādetimle qudratlerim müşāhede ider. Pes (15) ‘Abdü‘l-Semī‘ ve ‘Abdü‘l-Başır aşıyanı semī‘-i Hakk’la işidir ve başar-ı Hakk’la görür. (16) Ya’nı Allah’ıñ emrini işidir ve Allah’ıñ qudratlerini müşāhede ider. ‘Abdü‘l-Hüküm

(17) ol kimsedir ki Allah'ın 'ibādı üzre Allah'ın hükmü ile hüküm ider. 'Abdü'l-'Adl (18) ol kimsedir ki halk ortasında 'adl ider. Zîrâ kim Allah'ın adlî mazharıdır. 'Adli (19) bilmeyenler zann itdiği gibi beraber etmek değildir. Belki her Hakk şâhibiniñ istihkâkı [15 a] (1) hasbince hakkımı kendüne işâldir. 'Abdü'l-Laṭîf ol kimsedir ki 'ibādullaha (2) luṭf ide idrâki laṭîf olmağla luṭf yerin bilüp kuluba vü bevâtına muṭṭali' olup (3) hakkın 'ibādına luṭfunuñ vasıtası olur. Anlar buña muṭṭali' olmazlar. Bu kimse El-Laṭîf (4) ismi tecellisi ile laṭîf olmağla gözlerden gizlü olan velîdir. 'Abdü'l-Habîr ol (5) kimsedir ki Hakk Te'âlâ anı eşyâya zühürından evvel ve soñra olan 'ilmine muṭṭali' (6) etmiştir. 'Abdü'l-Halîm ol kimsedir ki kendüye kemlik idene 'afiyet/'afiyet etmege 'acele etmez hilm (7) ider ve kendüye cefâ ideniñ cefâsına taḥammül ider ve süfehânıñ sefâhatına taḥammül (8) ve kemlik yerine eylük ider. 'Abdü'l-'Azîm ol kimsedir ki Allahüte'âlâ aña 'azameti ile (9) tecellî etmiştir. Pes Allaha 'ibâdet-i tezellül ile tezellül ider. Zîrâ anı 'azîm iden Allah(10)dır. Pes Allahüte'âlâ anı halk gözünde

'azîm idüp halk ortasında namını 'âlî ider. (11) halkda anı ta'zîm ü tevķîr iderler. Zâhirinde Hudâ tarafından ihsân olunan âsâr-ı 'azîmet (12) zâhir olduğı-çün 'Abdü'l-Ġaffûr ol kimsedir ki El-Ġaffûr ism-i mazhârıdır. Şuçları (13) bağışlamakda ve örtmekde 'Abdü'l-Ġaffâr'dan ziyâdedir. Zîrâ 'Abdü'l-Ġaffur dâim gufrân (14) idicidir. 'Abdü'l-Ġaffâr ekseriyâ gufrân idicidir. Ya'nî 'Abdü'l-Ġaffûr her suç (15) örter ve bağışlar. 'Abdü'l-Ġaffâr suçlarıñ çoğunu örter bağışlar. 'Abdü's-Şükûr ol (16) kimsedir ki dâimâ şükür üzerinedir. Zîrâ ni'meti Allah'dan görür gayrıdan görmez ve her (17) şey'i Allah'dan ni'met görür. Eger belâ vü ni'met şüretinde ise de zîrâ ki anıñ bātınında (18) olan ni'met ü luṭfi görür. Nitekim Hâzret-i 'Alî Kerremullahu veçhehu buyururlar ki

“Subhâne (19) men iştetdet ni'metuhu li'adaihi fi şüret fi şüreti rahmetihi ve sübhane men ittebaat rahmetuhu lievliyaihi fi [15 b] (1) siddeti ni'metih” ya'nî tesbîh ü taḳdîs iderim. Ol kâdir Hudâ'yı ki anıñ ni'met ü 'azâbı rahmeti (2) şüretinde â'dâsına müşid ü güç olmuşdur ve tesbîh ü tenzîh iderim ki o laṭîf Hudâ'yı (3) ki anıñ ni'met ü 'azabı şiddetinde evliyâsını rahmeti muttasi' vü bol olmuşdur. 'Abd(4)ü'l-'Aliyy ol kimsedir ki akrânı üzre kadri 'âlîdir. Ve 'âlî olmağ talebinde himmeti (5) ihvânı himmetlerinde 'âlî olup her 'âlî mertebeye vâşıl ve her fazîlete nâ'il olmuşdur. (6) 'Abdü'l-Kebîr ol kimsedir ki Allahüte'âlâ anı işlerinde ve sözlerinde ve hallerinde (7) ve zâhir ü bātında olan ahvâlinde

her yaramaz olandan hıfz etmişdir. El-Hafız ismi (8) tecellisi ile hattı kendü ile oturup müşâhabet idenlere sirâyet ider. Nitekim Ebû Süleymân (9) Dârânî'den hikâyet olunur ki otuz yıl kadar kendü hâtrına ve yanında oturanlar (10)hâtrlarına mâdem ki yanında oturur hiç yarâmaz hâtrına vü fikr-i kelimâmiş. 'Abdü'l-Mukîtt (11) ol kimsedir ki anı Hakk Te'âlâ muhtâcîñ hâcetine ü qadr ü vaktine muṭṭalî' (12) idüp ol işi 'ilmine göre artuḡ ve eksik degil vaktinden muḡaddem ve mu'ahḡar degil tamâm (13) vaktinde bitürmege muvaffaḡ etmişdir. 'Abdü'l-Ḥasîb ol kimsedir ki Hakk Te'âlâ (14) anı kendü nefesine ḡasîb etmişdir hattı enfâsını bile ḡisâb ider. Hakkını virmek-içün (15) ve her kendüye tabi' olana da ḡisbet ü nezâret ider. 'Abdü'l-Celîl ol kimsedir ki (16) aña Hakk Te'âlâ kendü celâli ile tecellî idüp anı celîl etmişdir. Anuñ-çün her anı gören (17) celâlet-i ḡudretten heybet alup ḡalbine anıñ heybeti düşer. 'Abdü'l-Kerîm ol kimse(18)dir ki Allahüte'âlâ aña keremi ile tecellî idüp El-Kerîm ismi vechini müşâhede etmekle muḡteḡdâ-i (19) kerem üzre ḡaḡîḡat-ı 'ubûdiyyet ile müteḡaḡḡık olmuşdur ki kerem-i miḡdârını bilüp [16 a] (1) añdan ta'addî ve tecävüz etmek iḡtizâ ider. Pes 'Abdü'l-Kerîm bilür ki ḡuluñ mülki olmaz. (2) Pes kendüye nisbet olunan şeyleri Kerem-i Ḥudâ ile Ḥudâ'nıñ ḡullarına baḡş u 'ıṡa ider. (3) Ki Mevlâ Keremi istediḡi ḡulunı mülküne muḡtaş ider ve yine her kimde bir günâh görse (4) Kerem idüp setr ider ve yine her kim aña cefâ itse 'afv idüp eyyü ve güzel işler ve (5) ḡuyalar ile aña iḡsân ider. Muḡaşşal Ḥudâ'nıñ keremi yanında cümle ḡullarıñ günâhına bir vezn (6) miḡdârı görmez ve Ḥudâ'nıñ keremi ḡazabında cümle ni'metlere bir qadr ü ḡıymet görmez. Pes (7) cümle ḡalkıñ keremi olur. Keremi kendüye tecellî iden Ḥudâ ekreminden olduḡi-çün Ḥazret-i (8) 'Ömer raḡiyallahuan ma izzeke garrake bi rabbikel kerîm ayet-i kerîmesin işitdükde Keremiñ Ya Rabb (9) didi Şeyḡ İbnü'l-'Arabî bu telḡin ü ḡüccet bâbındandır. Ya'nî Allahüte'âlâ seni Kerîm (10) Rabbike ne şey'i maḡrür etdi dimekle keremi dimekliḡi öğrenmiş oldu. Anıñ-çün (11) Keremiñ yarat didi. 'Abdü'l-Cevâd ismi cüd mazḡârıdır. Ḥudâ'nıñ 'ibâdına cüdü (12) vâsıtasıdır. Pes ḡalkda andan seḡî kimse olmaz. Nice seḡî olsun ki maḡbûbına (13) kendü nefsi ile seḡâ idüp ḡalbi maḡbûbundan ḡayra ta'aluḡ etmez. 'Abdü'r-Raḡîb ol kimsedir (14) ki raḡîbi olan Ḥudâ'yı idrâk cihetinden kendüye nefsinden yaḡîn görür. Er-Raḡîb ismi (15) tecellîsiyle pes ḡudûd-ı Allah'dan bir kimsede mütecäviz etmez. Kendü nefsi ve aşḡâbı (16) ḡaḡḡında zîrâ anları Allahüte'âlâ iḡsân itdüḡi ḡâl ile gözedir. 'Abdü'l-Mucîb (17) ol kimsedir ki Allahüte'âlâ ecîbü dâ'iullah dedüḡini işitdikde da'vet-i ilahîye (18) icâbet idüp Ḥudâyâ muṭî' oldu.

Allahüte‘ālā dahī anıñ du‘āsın kabül idüp (19) El-Mucīb ismi ile tecellī itti. Pes ‘İbādullah’dan her kimse ki bir hācet için anı [16 b] (1) da‘vet itse icābet ider. Zīrā üzerine Allah “ve izā seeleke bādī annī fe innī karīb (karībun) (2) ucību da‘vete dāi izā deāni felyestecību li” kavlı-şerifinde isticābesine icāb itdiği (3) kabıldendir. Zīrā Allahüte‘ālā velyu‘ minū bi kavlı şerifindeki imān-ı şuhudī lāz-ı bī-kaz (4) ve tevḥīd hükmünce anlarıñ da‘vetin Ḥudā’ınıñ da‘veti görür. ‘Abdü’l-Vāsi’ ol kimsedir (5) ki her şey’e kuvvet ü kudret cihetinden vüs‘ati vardır. Gayrıñ aña vüs‘ati yoğdur ve anıñ (6) cemī‘-i meratibe ihātası vardır. Pes bu müsteḥak gördükde lütf u fazlından ‘atā (7) ider. ‘Abdü’l-Ḥakīm ol kimsedir ki Allahüte‘ālā aña eşyāda ḥikmeti yollarını göstermiştir. (8) Ve sözi toğrı söyleyüp işi eyyü²⁰ işlemege muvaffak etmiştir. Pes eger bir ḥalel görse (9) anı tāmam ider. Ve bir fesād görse anı işlāḥ ider. ‘Abdü’l-Vedūd ol kimsedir ki (10) Ḥudāya ve evliyā-yı Ḥudāya muḥabbet-i kamil olmuşdur. Pes Allahüte‘ālā anı sevip cemī‘-i ḥalkā (11) anıñ muḥabbetin alaqa etmiştir. Pes ins ü cinn cāhillerinden gayrı cümle maḥlūḳāt anı (12) sever Ḥazret-i Peyğamber Şallallahu ‘Aleyhī ve Sellem buyurur ki kaçan Allahüte‘ālā bir ḫulı sevse (13) Cibrīl’i çağırır “Ben felāni severim” dir. Pes Cibrīl anı sever soñra gökde çağırır (14) dir ki Allahüte‘ālā felāni severseñ pes anı gök ḫalkı sever andan soñra anıñ-çün yerde (15) kabül kılinur ya’nī yer ḫalkı anı kabül idüp severler. ‘Abdü’l-Mecīd ol kimsedir ki Allahü (16)te‘ālā anı aḥlāqınıñ ve şifātınıñ kemāli ile ve aḥlāqı ilāhī ile taḥaqqukı ile ḫalk (17) ortasında ulū etmiştir. Pes ḥulk ḥüsn-i ḥulḳı ve fazl u iḥsānı sebebi ile (18) olur. ‘Abdü’l-Bā’is ol kimsedir ki Allahüte‘ālā anıñ ḳalbini cünün-u ḫaḳıkiye ile (19) ihyā idüp diriltmiştir. İrādetiyle nefis şifatlarından ve şehvetlerinden ve hevālarından [17 a] (1) öldükten soñra Vel-Bāis ism-i mazḥarı kılmıştır. Pes ol dahı cehl ile ölenleri ‘ilm ile (2) dirildir ve Ḥaḳḳ mezheb üzre ba’s ider. Ya’nī Ḥaḳḳ mezhebe girmesine sebep olur. (3) ‘Abdü’ş-Şehīd ol kimsedir ki Ḥaḳḳ Te‘ālā’yı her şey’de şahīd ü

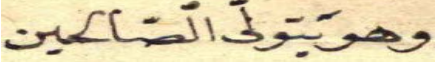
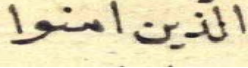
وَاذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ۖ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِي إِذَا دَعَانِي فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي

‘ālim müşāhede ider. (4) Kendü nefsinde ve gayrıda bu müşāhedeği ider. ‘Abdü’l-Ḥaḳḳ ol kimsedir ki Allahüte‘ālā (5) aña El-Ḥaḳḳ ismi ile tecellī idüp anı işlerinde ve

وَلْيُؤْمِنُوا بِي قَوْلٍ

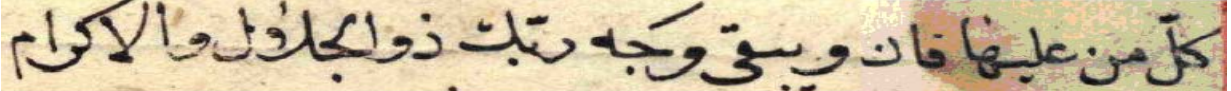
sözlerinde ve sâ’ir aḥvālinde bā(6)ıldan şaḳlamıştır. Pes her şeyde Ḥaḳḳı görür. Zīrā Ḥaḳḳ kendü zātı

²⁰ Dil ve üslup eyyü yazıyor.

ile vācib ü kâ'im (7) ü sābitdir. Seviyy ile müsemma olan zātı ile bātıl ü za'ıldir. Hāḡḡ ile sābitdür. (8) Pes şüret-i bātılda ḡaḡḡıḡaḡḡ bātılı bātıl görür. 'Abdü'l-Vekīl ol kimsedir ki (9) maḡcūblar esbāba nisbet itdikleri cümle işleri esbāb şüretinden fā'il-i Ḥudā (10) idigin görür. Pes esbābı ta'īl idüp cümle umür u meşāliḡ Allah'a işmarlayup (11) Allah'ın vekīl olduğuna rāzı olur. 'Abdü'l-Ḳaviyy ol kimsedir ki Allah'ın (12) kuvvetiyle şeytān ḡahrına şeytān 'askeri ḡahrına kuvva-yi nefsanıyyedir. ḡaḡab ve şehvet (13) ü hevā-yı nefis ü ḡubb-ı māl ü cāh ve ḡubb-ı dünyā gibi ve ins ü cinn ü şeytānları ki 'adüvv ü (14) 'avnlardur anlarıñ ḡahrına ḡaviyy ü ḡādir olur. Pes maḡlūkātın kendüye ḡuşūmet ve (15) müḡāvemmet idenleri ḡahr idüp cümlesine ḡālib olur. 'Abdü'l-Mefīn ol kimsedir (16) ki dīninde ḡavī olup iḡvā etmek esbābdan müte'essir olmayup Hāḡḡ Te'ālā re'yin (17) esbāba mülāyemet göstermeye şedīd ü mefīn olmaḡın. Pes 'Abdü'l-Ḳaviyy her şeyde (18) mü'essirdir. 'Abdü'l-Mefīn ḡiçbir şeyden müte'essir olmayandır. 'Abdü'l-Veliyy ol kimsedir (19) ki şāliḡın ve mü'minīnden Allahüte'ālā anı tevella idüp kendüye dost etmişdir ki [17 b] (1) Allahüte'ālā Vehva yetevella asşāliḡin ya'nī Allahüte'ālā şāliḡleri dost idinür diyü (2) buyurur ve yine Allahüte'ālā velıyyullezīne āmenü ya'nī Allahüte'ālā mü'minleriñ dostudur diyü (3) buyurur. Pes evvelde Allah'ın evliyāsını şāliḡin mü'minīnden Allah dostluḡı ile (4) dost idinür. 'Abdü'l-Mübdī ol kimsedir ki Allahüte'ālā anı bidāyet-i ḡaḡḡa muḡtālī' (5) etmişdir. Pes ḡaḡḡ emr-i evvelin müşāhede ider. Pes izn-ı Ḥudā ile ḡayrātın niçe (6) şey ibdā vü izḡār ider. 'Abdü'l-Ḥamīd ol kimsedir ki Hāḡḡ aña evşāf-ı ḡamīdesiyle (7) tecellī etmişdir. Anuñ-çün ḡaḡḡ aña ḡamd ider ol Hāḡḡdan ḡayra ḡamd etmez. 'Abdü'l-Mu'īd (8) ol kimsedir ki Allahüte'ālā anı cümle ḡaḡḡa ve emr-i i'ādesin muḡtālī' ḡılmıştır. Pes (9) izn-i Hāḡḡ'la i'ādesi vācib olan şey[i] i'āde ider ve 'āḡıbet mi'ādını āḡsen-i vech (10) üzre müşāhede ider. 'Abdü'l-Muḡyī ol kimsedir ki Hāḡḡ Te'ālā aña El-Muḡyī ismi ile (11) tecellī idüp iḡyā-yı mevtīye ḡudretiyle ḡalbini iḡyā etmişdir. Ḥazret-i 'İsa Aleyhi(12)sselām gibi 'Abdü'l-Mümeyyit ol kimsedir ki Allahüte'ālā anıñ nefsinin ve hevā vü ḡaḡab (13) ü şehvetini öldürmüşdür. Pes ḡalbi dirilüp 'aḡlı nurlanur ḡayvet-i Hāḡḡ u Nūr-ı Hāḡḡ (14) ile ḡatta ḡayra te'sīr ider. Ya'nī Allahüte'ālā aña tecellī itdiḡi şıfatdan müte'essir o (15) ḡayrūñ nefsūñ kuvvasını himmetiyle öldürür. 'Abdü'l-Ḥayy ol kimsedir ki Hāḡḡ Te'ālā (16) aña ḡayvet-i sermediyye ile tecellī idüp olda ḡayvet-i ebediyye ile ḡayy olmuşdur. 'Abdü'l-(17) Ḳayyum ol kimsedir ki eşyānıñ Hāḡḡla ḡıyāmet-i müşāhede idüp Hāḡḡ aña ḡayyumiyle (18) tecellī etmişdir. Olda ḡaḡḡın maşlaḡatlarıyla

kâim-i Hakk ile kayyim halkda Hakkın emir (19)lerini Hakkın kayyumuyla mukim halkın hayvet ü ma'îşet ü sâir maşlahatlarında [18 a] (1) Hakkın kayyumuyla halka imdâd idici olmuştur. 'Abdü'l-Vâcîd ol kimsedir ki Hakk (2) Te'âlâ anı 'ayn-ı Cemî' ehadîyyetde vücûd ile tahşîş etmekle vücûd-u ehadî bulup vâcîd-i (3) mevcûdî bulmağla gayrıdan müstağnî olmuştur. Zîrâ Hakk fâ'îz olan cümleye fâ'îz (4) olur. Pes bir şey' dahî istemez. Zîrâ bir şey' eksigi kalmaz. 'Abdü'l-Mâcîd ol kimse(5) dir ki Hakk Te'âlâ anı evşâfiyle müşerref idüp mecd ü şerefden müsta'idd olup (6) tahammülüne tâkati kadar 'atâ etmiştir. 'Abdü'l-Mecîd gibi 'Abdü'l-Vâhid ol kimsedir ki (7) Hakk te'âlâ anı Hâzret-i vahîdiyyetine yetişdirüp aña cemî' esmâ-ı ilâhiyeti ehadîyyetini keşf etmiştir. (8) Pes idrâk itdiğin esmâ-ı Hakk ile idrâk ider ve işlediği işi esmâ-ı Hakk'la işler. (9) Ve Esmâü'l-Hüsna vü hüve müşâhede ider. 'Abdü'l-Ehad ol kimsedir ki anuñ-çün kuṭbiyyet (10) kübra ve ehadîyyet-i ulâ ile kıyâm olanı şâhibü'z-zamân ve mürşidü'l-vaḳt vel-evândır. (11) 'Abdü's-Şamed ol kimsedir ki mazhâr-i şamedîyyet olup def'-i beliyât ü nasibat ve işâl (12) ü imdâd-ı hayrât için aña müraca'at olunur ve refi' 'azâb için Allah anıyla istişfâ' (13) olunur ü i'tâ-ı şevâb için añdan istimdâd olunur. Ol kimse Allah'a 'âlem-i rubûbiyetinde (14) nazarı maḥallîdir. 'Abdü'l-Ḳâdir ol kimsedir ki El-Ḳâdir ism-i tecellîsiyle maḳdurâtda (15) Allahın ḳudretini müşâhede ider. Pes anıyla baṣ-ı İlahî zuhûr iden yed-i ḳudret-i şüretidir. (16) Aña bir şey mümteni' olmaz ve her şeyde yed-i İlahî mü'essir olduğını müşâhede idüp dâ'imâ (17) ma'dumâta ve cûd-ı mededi îşâlini ve mâ'dümât kendü zâtlarıyla ma'düm itdüklerin (18) müşâhede idüp kendü nefsini zâtıyla ma'düm görür. Cümle eşyâda ḳudret-i İlahî ile (19) kendü mü'essir iken 'Abdü'l-Muḳtedir dahî 'Abdü'l-Ḳâdir gibidir. İcâd ve icâd ḥâlini müşâhede [18 b] (1) idığı-çün 'Abdü'l-Muḳaddem ol kimsedir ki Hakk Te'âlâ anı taḳdîm idüp şaff-ı evvelde (2) ehlerinden ḳılmışdır. El-Muḳaddim ism-i tecellîsi ile pes her taḳdîme müsteḥaḳ olan kimseyi ve her (3) işi taḳdîm ider. 'Abdü'l-Mü'ahḫar ol kimsedir ki tuḡyân idüp ḥudûd-u İlahî'de taḳşîr (4) yâ tecävüz iden kimseler ki işinden Allah anı te'ḥîr etmiştir. El-Mü'ahḫir ismi ile pes evvelde (5) her güneḥkâr u tâḡî olanı te'ḥîr idüp ḥaddine getirür. Te'addî ve tuḡyândan men' (6) ider ve yine işlerden te'ḥîri vâcib olanları te'ḥîr ider gâh olur. Allahüte'âlâ (7) ba'z-ı ḳavmî 'Abdü'l-Muḳaddim ve 'Abdü'l-Muḡnî cem' ider. 'Abdü'l-Evvel ol kimsedir ki her şey' (8) üzre Hakkın evvelîyyet ve ezeliyyetini müşâhede etmiştir. Bu ismü'l-evvel ile taḥaḳḳuk sebebi (9) ile pes tâ'ate müsâbaḳat ve hayrâta müsâra'at üzre cümleden evveldir ve ezeliyyet ile (10) taḥaḳḳuk sebebi ile ḥalîfe ile ḳalanlardan da evveldir. 'Abdü'l-

Ahîr ol kimsedir ki (11) halkın fenâsından sonra Hakk Te'âlânın beğâsını ve ahîriyyetini müşâhede idüp (12) Kullu menaleyhâ fân ve bakî vech Rabbiñ ma'nâsıyla mütehaqqıq (13) olmuştur. Üzerine vech-i bakî şems to[g]mağla beğâ-ı Hakkla bakî olup beğâ-ı hüdâ (14) ile fenâdan emîn olmuştur. Gâh olur ki ba'z-ı evliyâ-yı 'Abdü'l-Evvel ve 'Abdü'l-Ahîr (15) olmağın²¹ mâ'[n]en²² ikisi ile muttaşif olur. '**Abdü'z-Zâhir** ol kimsedir ki tã'ât (16) ü hayrâta zâhir olmuştur. Allahüte'âlâ aña Ez-Zâhir ismi sırrından keşf idüp (17) Hakkın zâhirin idiğın bilüp Hakkın zâhiriyyet ile muttaşif olmuştur. Pes (18) halk-ı kemâlât-ı zâhiriyyete ve kendülerin anıñla tezyîn etmeğe da'vet ider ve teşbîhi tenzîh (19) üzre tercîh ider. Nitekim Hazret-i Mûsa 'Aleyhisselâm öyle etdi. Yehûda [19 a] (1) cinân ü melâz-ı cismâniyyete va'ad etdi ve nûrını altûn ile yazup hacmini büyük etmekle (2) ta'zîm itdi '**Abdü'l-Bâtin** ol kimsedir ki mu'âmelât-ı kalbiyyede mübâlağa idüp (3) Allah ile ihlâş ile mu'âmele itmeğın Allahüte'âlâ sırrını pâk ve'l-bâtin ismi ile (4) tecellî idüp rûhâniyyeti gâlib olup bevâtın-ı ahvâline muttâlî' olup mügayyibâtdan (5) haber virir pes halkı kemâlât-ı ma'nevîyye ve sırlarını tathîr ü pâk etmeğe da'vet ider ve (6) tenzîhî teşbîh üzre tercîh ider nitekim Hazret-i 'İsâ 'Aleyhisselâm semâvât (7) u rûhâniyyât u 'âlem-i gayba da'vet idüp halvet ü i'tizâle ile vü mülebbisinde (8) taқаşşuğıla emr itdi '**Abdü'l-Vâlî** ol kimsedir ki aña Hakk Te'âlâ El-Vâlî ismi ile (9) tecellî etmekle halka vâlî etmişdir pes kendü nefesine ve gayra siyâset-i İlahîyye (10) ile vilâyet ü hükümet ider Hakkın 'ibâdetde Hakkın 'adlini ikâmet ü halkı (11) hayra da'vet idüp ma'rûf ile emr ü münkirden nehy ider Hakk Te'âlâ dañ aña ikrâm (12) idüp 'arş gölgesinde gö[l]gelenen yeddi kimselerden²³ etmişdir evvel yeddi kimse (13)lerden biri yeryüzünde zillullah olan Sulţân-ı 'Âdildür anıñ mîzânı halkın (14) mîzânından ağırdır zîrâ re'âyânıñ hayrât u hasenâtı anıñ mîzânına koyvirilür (15) anlarıñ icrândan bir şey eksilmeksizin zîrâ Allahüte'âlâ dînini anlar içinde anıñla (16) ikâmet idüp olduranları hayrâta sevğ itdi. pes ol dîn-i

Hakkın nâşır ü mü'eyyidi (17) olup Hakk Te'âlâda anıñ mü'eyyidi ü hâfızı olmuştur '**Abdü'l-Müte'âlî** müte'âlî 'ulüvvde (18) gayrikinden 'Âlî olandır pes El-Müte'âlî ismine mazhar olan kendüye hâşıl

²¹ "olmağın" yazımında nazal n ile alınması dil özelliğidir. Aslı nun ile olmalıdır.

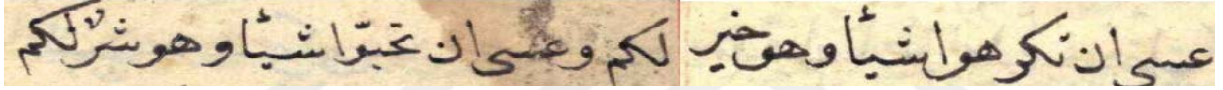
²² "nun" unutulmuştur.

²³ Dil ve üslup özelliği. İki kere çokluk yapılmıştır.

olan (19) her ‘ulüvv ü kemāle kanā‘at etmeyüp andan ‘ālīsine terakķī ister himmet-i ‘āliyyesiyle [19 b] (1) zīrā ki ‘ulüvv ü mekān ü mekānetden ve her taķayyuddan muķaddes ü muṭlaķ ‘ulüvv-ü Ḥaķķīkī müşāhede (2) etmişdür pes dā‘īmā cemī‘-i kemālatda ‘ulüvvü‘s-sırr görmez misin ki Ḥazret-i Peyğamber Şall (3)allahu ‘Aleyhi vesellem rütbede cümle ḥaķķın ekrem ü ā‘lāsı iken niķe ve ķul zidenī eniyye (4)‘ilmen ile muḥāṭab oldı ki Ḥaķķ Te‘ālā ḥabībine ta‘līm yetürüp yā Rabb ‘ilmi ziyāde (5) eyle deyü niyāz it buyurur zīrā ki ‘ilmullaha nihāyet yoķdur mażhar-ı nıkde ‘ilminiñ (6) dā‘imā terakķīsine nihāyet olmaz ‘**Abdü‘1-Birr** ol kimsedir ki ma‘na vü şüret cümle envā‘ı (7) birr ü iḥsān ilae muttaşif olmuşdur pes birr-i envā‘ından her neye ķādir olursa ider (8) ve fażl u iḥsāndan her neye mālİK olursa ider ‘**Abdü‘1-Tevvāb** ol kimsedir ki (9) dā‘īmā nefsinden ve Māsiva²⁴ullah’dan Ḥaķķ’a rücū‘ idüp tevḥīd-i Ḥaķķīkī müşāhede (10) etmişdir pes günāhından Allaha tevbe iden her kimseniñ tevbesin ķabūl ider ‘**Abd (11)ü‘1-Muntaķim** ol kimsedir ki anı Ḥaķķ Te‘ālā ‘ibādetde vech-i meşrū‘ üzre ḥudūdını (12) iķāmet için ķā‘īm etmişdir pes anlara melāmiyyet ü leyin ile mu‘āmele etmez ‘**Abdü‘1-‘afıvv** (13) ol kimsedir ki ḥaķķa ‘afvı çoķ muvāḥazası/muvāḥedesi az ola belki her kendüye cefā ve eziyyet (14) ideni ‘afv ide ki Ḥazret-i Peyğamber şallallahu ‘aleyhi vesellem Ḥaķķ Te‘ālā ‘afv olan ķulı (15) sever buyurdılar ve yine buyurdılar ki sizden evvel olanlardan bir kimse ḥisāb olundu (16) hiç ḥayrı bulunmadı ve lākin māl-dār idi kendüye borclu olup edāsına ķādir (17) olmayanlardan ḥizmetķarlarına tecāvüz ile emr iderdi Ḥaķķ Teālā buyurdu ki tecāvüzde (18) biz andan eḥaķķız pes ol kimseden tecāvüz itdiler ‘**Abdü‘r-Raūf** ol kimsedir ki Ḥaķķ (19) Te‘ālā anı raḥmet ü re‘fetine mażḥār etmişdir Benī Ādem maḥlūķātda andan merḥametli kimse [20 a] (1) yoķdur İllā-ḥudū şer‘iyyedeki bir kesden zuḥūr iden günāh için ḥadd-i Allahı icrā (2) etmegi aña raḥmet görür zāhirī ni‘met ise de bu sırrı ḥāşşetü‘l-ḥāşşe bilür (3) zevķile ğayr bilmez pes zāhir-i eḥad-ı iķāmet etmek bātında aña ‘ayn-ı raḥmet ü re‘fetdir (4) ‘**Abdü‘1-Mālikü‘1-Mülk** ol kimsedir ki mülk-i Allah’ın mālikiyyetini müşāhede etmişdir pes (5) nefsini Ḥaķķın ḥāliş mülki görüp Ḥaķķın ‘ubūdiyyeti ile müteḥaķķık olmuşdur ḥattā (6) Ḥaķķa ‘ubūdiyyeti ile Ḥaķķın kendüye temlİK itdiği şeyden ve ğayri eşyādan (7) meşğul olup kendüyi Ḥaķķın ‘ubūdiyyetine taḥşiş etmişdir pes Ḥaķķın (8) Ḥaķķ üzre ķulu olup Ḥaķķ kendü keremine lāyık mücāzātla mücāzit idüp (9) iḥsān etmişdir ‘**Abdü‘z-Zü‘1-Celāl ve‘1-İkrām** ol kimsedir ki

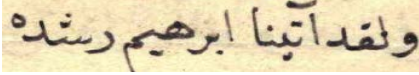
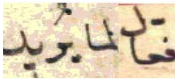
²⁴ Dil özelliĝi masiva

Ḥaḳḳıñ şıfâtıyla muttaşif (10) olup esmâsıyla müsteḥaḳ olmağın Ḥaḳḳ anı iclâl ü ikrâm etmiştir pes Ḥaḳḳıñ (11) esmâ vü şıfâtı nice mu‘azzez ü münezzeh ve pāk ü mükerrerrem ü celîl ise de mezâhirîde (12) öyle mu‘azzez ü münezzeh ve pāk ü mükerrerrem ü celîldir anıñ-çün â‘dâsından her kimse ki (13) anı görse celâlet-i ḳadrinden aña ḥuzū‘ vü ikrâm ider olda evliyâ‘ullahı ikrâm (14) idüp â‘dâ-ı Allaha ihânet ider ‘**Abdü‘l-Muḳşif** ḥaḳḳıñ ‘adliyle ḳā‘im-i evliyânıñ efḳal (15) ü â‘lâsıdır ḥattâ ğayr için aşâlet[en] kendü nefsinden ḳışâş ider Ḥaḳḳ alıvirüp (16) ğayr bilüp ḫoymaḳsızın ve her Ḥaḳḳ şâhibiniñ Ḥaḳḳını alıvirir ve her cevr ü zulmi izâle (17) ider zîrâ kendüye tecellî olunan ‘adl-i ḥudâ ile ‘adl ider pes nürdan kürsîde (18) oturup istediğini ‘âlî istediğini zelîl ü Ḥaḳîr ider nitekim Ḥazret-i Peyğamber (19) Şallallahu ‘aleyhi vesellem maḳsaḫlar nürdan minber üstündedir buyururlar [20 b] (1) ‘**Abdü‘l-Câmi**‘ ol kimsedir ki Ḥaḳḳ teâlâ anı cemi‘-i esmâsına ve câmi‘iyyetine maḫzar etmiştir (2) pes cemi‘yyet-i ilâhi cem‘i ile kendü nefsinden ve ğayrdan müteferriḳ ü perişân olanları cem‘ (3) ider ‘**Abdü‘l-Ġanî**‘ ol kimsedir ki Ḥaḳḳ Teâlâ anı cümle maḫlûḳâtdan iġnâ etmiştir ve lisân-ı (4) isti‘dâddan

ğayrî lisânla istemeksizin cümle muḫtâc olduğı şey‘i aña iḫsân (5) etmiştir faḳr-ı zâtı ile müteḥaḳḳık olup cümle himmeti ile Ḥudâya iftikâr için ‘arz-ı faḳrı (6) vü talebi ancak lisân-ı isti‘dâd iledir ğayri ile deġildir ‘**Abdü‘l-Muġnî**‘ ol kimsedir ki (7) Ḥaḳḳ Te‘âlâ anı kemâl-ı ġınâsından soñra ḥaḳḳı ifnâ idici itmiştir. ḥaḳḳıñ ḥâcetlerin (8) yetürüp eksiklerin tamâm ider. Allah aña El-Muġnî ismi tecellîsiyle te‘yîd ü iġnasından (9) himmet etmekle ‘**Abdü‘l-Mâni**‘ ol kimsedir ki Allahüte‘âlâ anı her anda fesâd olan (10) şeyden men‘ ü ḥimâyet etmiştir. Eger kendü anda ḫayr var şanup dileyüp istediyse de (11) mâl u cân u şıḫḫat ü bunlara beñzeyenler gibi ve aña asu entekrahu seyen vehuvz hayran (12) leküm ve asu on tuhibbu seyen vehuvz serrün leküm ma‘nâsın müşâhede itdirmiştir. Ya‘nî (13) Allahüte‘âlâ buyurur ki siz bir şey‘i kerîḫ görmege yaklaşursaz²⁵ ol şey‘i size ḫayrludur (14) ve siz bir şey‘i sevmege yaklaşursaz ol şey size şerdir ve eḫâdis-i ḳudsıyyede (15) Allahüte‘âlâ buyurur ki taḫḳîken ḳullarımdan ba‘zın faḳîr itdim. Eger ġanî etsem aña şer (16) olur ve ḳullarımdan ba‘zın marîz itdim.

²⁵ Dil ve Üslûp

Eger marazdan kırtarsam aña Őer olur. Kıullarımıñ (17) meŐalıhine ben ā'lemim anlarıñ tedbırini istedigim gibi iderim. Bu ism El-Māni' ile müsteħaķ (18) olan kimse aŐhābını kendülere zararlı ve fesādlı Őeylerden men' ider ve her ne (19) yere varırsa Ėaķķ Te'ālā anıñla fesādı def' ider. Eger fesād idenler kendülerine eyüdir [21 a] (1) ve Ėayrludur Őann iderlerse de 'Abdü'z-Zārr vel-Nāfi' ol kimsedir ki Allahüte'ālā (2) ya'nı istedigini işleyici olduğım müşāhede itdirüp aña tevħid-i (3) ef'āli keŐf etmiŐdür. Evvelde her fā'ide vü zararı ve her Ėayrı vü Őerri Ėaķķdan (4) görür. pes bu isimler ile müsteħaķ ü maŐhar olan Ėaķķ emri ile Ėalkā Őārr ü nāf'i olup (5) gāh olur. Ėaķķ Te'ālā ba'z-ı 'ibādını bu isimleriñ yalnız birine maŐŐüş ider. Pes (6) ba'z-ı 'ibādı Őarra maŐhar itdi. ŐeyĖān ve aña tābi' olanlar gibi ve ba'z-ı 'ibādı (7) nef'e maŐhar itdi. Ėızır 'Aleyhisselām ve aña münāsib olanlar gibi 'Abdü'n-Nūr ol (8) kimsedir ki Ėaķķ Te'ālā aña En-Nūr ismi ile tecellī idüp Allah Nürü's-Semavat el-Arz (9) ma'nāsın müşāhede etmiŐdür. Nūr ol Őey'i zāhirdir ki cümle Őeyler anıñla zāhir (10) olur. 'Abdü'l-Hādī ismi El-Hādī maŐharıdır. Ėaķķ Te'ālā anı Ėalkā hādī idüp Ėaķķdan (11) Őıđķ ile nātıķ olup Ėaķķıñ aña inzāl idüp emr itdigini Ėalkā iblāğ ider bil işāle (12) Ėāzret-i Peyğamber Őallallahu 'Aleyhi Vesellem ve bit tebaiyye veresei gibi 'Abdü'l-Bedī' ol (13) kimsedir ki Allahüte'ālā zāt u Őıfāt-ı ef'ālinde bedī' idigin müşāhede idüp (14) El-Bedī' ismi maŐharı olmuŐdur. Pes Ėayrlar 'āciz olduğı Őey'i yeñiden izħār ider. (15) El-Bedī' ismi maŐhariyetiyle 'Abdü'l-Bāķī ol kimsedir ki Allahüte'ālā aña beķāsını müşāhede (16) itdirüp anı kendüye beķāsıyla bāķī kılmıŐdır. Cümleñ fenāsında pes evvelde (17) 'aynına lāzım olan 'ubüdiyyet-i maŐz ile Rabb-i Bāķīyeye 'ibādet ider. 'Abdü'l-Vāris (18) ismü'l-VariŐ maŐharıdır. 'Abdü'l-Bāķī levāzımındandır. Zīrā nefsiñ fenāsından Őoñra (19) bekā-yı Ėaķķla Bāķī olduğda Ėaķķ Te'ālā cümleñ fenāsından Őoñra cümleden vāris [21 b] (1) olacağı eşyaya anı vāris etmekle mu'azzez ü mükerrem idüp enbiyā vü evliyāñıñ 'ulüm (2) u ma'ārifine vāris etmiŐdir. 'Abdü'r-ReŐīd ol kimsedir ki Er-ReŐīd ismi tecellī (3)siyle Allahüte'ālā aña rüŐd iħsān idüp irŐād-ı Ėalk için ikāmet etmiŐdir. Ėaķķa (4) dünyevī ve uħrevī ma'āŐ ü ma'ād-ı umūr-ı meŐalıhine Ėalkı irŐād ider. Nitekim (5) Ėāzret-i İbraħīm 'Aleyhisselām Ėaķķıñda velaķad āteynā İbraħīm reŐde buyrulmuŐdur. (6) 'Abdü's-Őabūr ol kimsedir ki Es-Őabūr ismi tecellisiyle umūrda mütesebbitdir. (7) 'Uķübāt ü muvāħazātta 'acele etmez ve mülemmāt def'inde isti'cāl etmez ve mücāhedātta ve (8) Allahüte'ālā kendüye emr itdiği Őā'atde ve Allahüte'ālā mübtela itdiği beliyyatda

ve kendüye (9) tārī olan izdiyâtda şabr u tahammül ider. Tezyîl tezyîl Faķīh ‘ālim ‘ārif (10) Şeyh Ebu ‘Abdullah Muħammed Bin Şeyh Fakīh ħaķīb Ebū İřhaķķ İbrahīm Bin ‘ibādüretdī (11) Ėazretleriniñ Esmāü’l-Hüsnā ile olan münācātıdır. Bismillāhirraħmanirraħīm (12)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ وَلِيَّ بَيْتِكَ عَلِيَّكَ وَأَرْزُقْنِي مِنَ الثَّمَرِ عِنْدَ جُودِكَ
مَا أَكُونُ سِوَا دَابَّةٍ بَيْنَ يَدَيْكَ يَا رَحْمَنُ ارْحَمْنِي بِسَبُوعِ نِعْمَتِكَ وَالْآثَمِ وَ

بَلُوعِ الْإِمْلِ فِي دَفْعِ سُدَائِكَ وَبِلِوَاثَمِكَ يَا رَحِيمُ ارْحَمْنِي بِدُخُولِ جَنَّتِكَ وَ
التَّعْمِ بِقُرْبِكَ وَرُؤْيَيْكَ يَا مَلِكُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ مَلِكًا تَامًا كَامِلًا وَاجْعَلْنِي
بِالْوَصُولِ إِلَى حَضْرَةِ النَّعِيمِ وَامْلِكْ الْكَبِيرَ جَاذَا عَامِلًا يَا قَدُوسُ قَدَّسْنِي
عَنِ الْمَعْيُوبِ وَالْإِفَاتِ وَطَهِّرْنِي مِنَ الذَّنُوبِ وَالسَّيِّئَاتِ يَا سَلَامُ سَلِّمْ لِي مِنْ
كُلِّ وَصْفٍ دَمِيمٍ وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ يَأْتِيكَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ يَا مُؤْمِنُ اسْتِنِي مِنَ الْفِرْعِ
الْأَكْبَرِ وَأَرْزُقْنِي مِنْ مَزِيدِ الْإِيمَانِ بِكَ الْحَظَّ الْأَوْفَرَ يَا مُهَيِّمُ اجْعَلْنِي

لهيمنتك شاهداً وراثياً ولا مانتك وعهدك حافظاً وراعياً **يا عزيز**
 اجعلني لغزيتك من المتأدبين بين يديك واستعملني باعمال الاعزيب
 لديك **يا جبار** اجير خالي بموافقة مرادك ولا تجعلني جباراً على عبادك **يا**
متكبر اجعلني من المتواضعين لكبرياءك الخاضعين لحكمتك وقضائك **يا خالق**
 اخلق في قلبي توفيق الطاعة واعصمتي بين خلقك من كل ظلامه وتبليغه **يا بارئ**
 اجعلني من خير البرية وخلقيني باخلاق الحسنة سرية **يا مصور** صورني
 بصورة عبوديتك ونورني بانوار معرفه ربوبيتك **يا غفار** اغفر لي جميع
 الجباير والصغائر وهو اجم الغفلة وهو اجس الضمائر **يا قهار** اشهد قهرك
 ولا تؤسني مكرك **يا وقاب** هب لي من جزيل هباتك ما يبلغني الى مرضاتك
يا رزاق ارزقني علماً نافعا ورزقاً حلالاً واسعاً **يا فتاح** افتح لي ابواب السعادة
 وحققني بحقائق اهل الارادة **يا عليم** علمني من علمك ما ترضى به عني ولا
 تؤخذني بما تعلمه مني **يا قابض** **يا باسط** اقبضني عن متابعه وذاعي
 النفس وابسط املِي بمنسَم نجات الانس **يا خافض** **يا رافع** اخفض لي هوانك
 لا ابتغاه بهاتك وارفعني بقربك والابواء الى جنابك **يا معز** **يا مدد** اعزني
 بعز التوحيد والايمان وتدلني باتباع خطوات الشيطان **يا سميع** اسمعني
 بلطائف اسماعك من عمائم فيه الخير واجعلني من المراعين لسمعك وبعزك
 في كل امر ونهي **يا بصير** اجعلني بصيراً في دينك عند اشتباه الامور
 ذابصيرة تامة في اجتناب كل مخطور **يا حكيم** اجعلني لحكم ارادتك مسلماً ولاحكام
 شريعتك معظماً **يا عدل** اجعلني ممن يقوم بالعدل في جميع اعماله واحواله

ويبلغ من الترقى في درجات الاحسان غاية اماله **يا لطيف** الطفتني في قدرتك
وقضائه واقسم لي من جزييل برك واحسانك **يا خير** بما يطبو من سراير
الغيوب اجعلني خيرا بما استكن من خفيات العيوب **يا حلیم** خلقتني بخلاف
الحليم وحققني بحقايق العالم **يا عظيم** في كبريائه فلا تناله ادهام المتفكرين
اجعلني عظيم الهمة في الترقى الى صفات اهل التمكين **يا غفور** اغفر لي جميع الخطايا
والذنوب وابلغني من رضوانك غاية المرغوب **يا شكور** اجعلني شكورا لما نعت
به على من نعمائك ذكرا لاحسانك والاثك **يا علي** باستحقاق نعوت العلى
والجلال اجعلني عندك من الاعلى في درجات الكمال **يا كبير** فلا كبير
الآهوا بالاضافة الى كبريائه حقير اجعلني من الكبراء المختصين بالملك الكبير
يا حفيظ احفظني من موافقة موجبا عذابتك واجعلني حفيظا لما استحفظتني
من كتابك **يا مقيب** اقبني ظاهرا وباطنا باحسن الاقوات واعني على طاعتك
في جميع الاوقات **يا حسيب** استعملني بالمحاسبة قبل الحساب والسؤال و
كن حسبي في جميع الاعمال والاحوال **يا جليل** فلا جليل الا وهو لجلاله مستكين
اجعلني من جيبتك واجلا لك في مقام مكين **يا كريم** اجعلني من المكرمين
بطاعتك ومجتبك وكرسي بالنظر الى وجهك الكريم في جوارك وجنتك
يا رقيب ارزقني من مراقبتك بما يمنعي من العصيان ومن مشاهدة قريبك
ما يذهب بدواعي الغفلة والنسيان **يا مجيب** استجب لمن دعاك وسالك و
اجعلني ممن اجاب دعوتك واتبع رسلك **يا واسع** وسعت كل شيء رحمة وعلما
اوسعني من الرحمة والعلم حظا وافرا وقيما **يا حكيم** في افعاله فحكيمه لا شدة

شئ عنها هب بحكمة تحملني عن محاسن الافعال وترك القبائح منها **يا ودود**
 لا وليا له ولمن اصطفاه من المفضلين اجعل في قلب ودالك واجعل لي ودا
 في قلوب المؤمنين **يا حبيب** معنى عظيم الشان وعموم الاحسان ارزقني من الجود
 هو غاية الامكان في طاعة الانسان **يا باعث** ابعث لي خواطر الخبير من خزائن
 السير واثبتني يوم البعث بجزيل الاجر وجميل البر **يا شهيد** اجعلني لشاهد
 متقبلا وبعلك مكتفيا **يا حق** حقق رجائي في بلوغ حقيقة من حقايق توحيدك
 واستعملني بالقيام بحقوقك والوقوف على حدودك **يا وكيل** اجعلني من المتكلمين
 عليك في الاسور كلها ولا تنكلي الى نفسى طرفة عين ولا اقل منها **يا قوي** قوتي
 على العمل لكل طاعة وبروقني شر كل ذي شر **يا مستين** اجعل ديني مستينا
 ويبقى قوتي مستينا **يا ولي** اجعلني بولايتك اياي وليا وبرعاية حقوقك
 وفيا **يا حميد** اجعلني من الحامدين لك على كل حال ومن الشاكرين و
 احشرفي تحت لواء الحمد في زمرة الذين انعم عليهم من النبيين والشهداء
 والصالحين **يا محصي** كل شئ عددا واحاطة وقدرا اجعلني من المحصين لاسما
 لكسني عددا واحاطة وقدرا **يا مبدي** **يا معبد** اجعلني ممن يبدا بحجابك
 على مراده واختياره وبعود الى بابك بذله واعتماده وافتقاره **يا مجي** **يا مبيت**
 احى قلبي بوجود توحيدك وامت تقسى بشهود عليك وهيبتك **يا حي** اجني
 حيوته طيبته واسقني من شراب محبتك اعذب به **يا قيوم** ارزقني من معرفة
 قيوته بيتك ما استريح به من كد التدبير ومن مشاهدة الطائفك ما يتيسر
 به كل عسير **يا ووجد** اوجدني من وجودك وجودا بالغيا **يا ما حد** فاوصافه

مجيدته واسماؤه حسني اعطني من عبادة الهمة ما اوافيه الى المحل الانسي
يا واحد يا احد اجعلني وحيداً بوجود وحدانيتك مؤثراً بشهود فردانيتك
يا صمد ارزقني صمدية تقضد وام الحضور واجعلني ممن يصمد اليك بهمة
في جميع الامور **يا قادر** اخلق لي قدرة صالحة لاكتساب الطاعة وقوة
مألوفة من ارتكاب المخالفة **يا مستقدر** بعزته فكّل الخلايق في قبضته اجعلني
بشهودا قدارك ممن تادب بين يديك في سكونه وحركته **يا مقدر** يا مؤخر
قد منى في حلية السابعين الى دار السلام ولا تؤخرني مع الهالكين باجرام
الايام **يا اول يا آخر** اكتبني عندك من اوائل السابقين واختم لي بخواتم
اهل اليقين **يا ظاهر يا باطن** حسن ظاهري بوظايف الدين وزين باطني
بلطائف اليقين **يا والي** تولني بهدايتك واجعلني من خاصتك واهل
ولايتك **يا متعالي** عن سمات المحدثات ارزقني يا متعالي من شهود تعالي
يا بين الظلمات وبويع المشكلا **يا بر** اجعلني عندك براتقياً ومن برك
لي راضياً مرضياً **يا تواب** ارزقني اليك توبة نصوحاً ولا تدع لي الى الخلف
سيلاً ولا جنوباً **يا منتقم** لا تنتقم مني باقتراف الذلل ووفقي لصالح
القول والعمل **يا عفو** اعف عني بفضلك واحسانك وعاملني بجودك
وكرمك وامتنانك **يا رؤوف** كن لي في الدارين رؤوفاً رحيماً واقسم لي من
الرأفة بالمؤمنين قسماً وافراً وحظاً عظيماً **يا مالك الملك** اعوز بك من
مسالك الهلك **يا ذا الجلال والاکرام** اعذني من الضلال والاجترام
يا مقسط استعملني بالقسط في جميع احوالي بفضلك ولا تقاملني بقسطنك

وعدتك **يا جامع** اجمع مستصرفا كوني في جميع الجمع بين يديك وارزقني يوم
 الجمع قربك والنظر اليك **يا غني** اجعلني غنيا بافتقاري الى كرمك وافضالك
 وكن خفيا يوم ورودي عليك باحسانك واجمالك **يا سفي** اغني عن
 العوالم بالانقطاع اليك واعني على اموري كلها بصد التوكل عليك **يا مانع**
 امنعني بلطف عنايتك من شر الاشرار واحفظني بحسن رعايتك من اذنبك
 اوزار **يا ضار** **يا نافع** اوصل الينا كل نفع واصرف عنا كل ضرر واجعلني ممن
 زرى بدنياه لطلب الآخرة وبيع هواه ومناه لشهود المنافع الفاخرة **يا نور**
 اجعل لي نورا امش به في الناس والبسني من خلع كرامتك اسني لباس **يا**
هادي اهدني لاحسن الاعمال ربي باشرف الاجوال **يا بديع** السموات و
 الارض من غير قياس ولا مثال اظهرني من بديع حكمتك ما ينفي كل الشك
 واشكال **يا باقي** فلا انتهاء لبقائه ولا اخر هب لي من مقام البقا الحظ
 الوافر **يا وارث** خصصني من وراثته خواتمك بمقام كريم واجعلني بفضلك
 من ورثة جنة النعيم **يا رشيد** ارشدني الى طاعتك ومحبتك واجعلني
 مرشدا لعبادك الى طريق توحيدك ومعرفتك **يا صبور** صبرني على طاعتك
 وعن معصيتك واجعلني صبورا في بركات وعافيتك وصلى الله على
 سيدنا محمد واله وصحبه وسلم تسليما كثيرا ابدا ولحمد لله وحده ثم بالخير
 رساله غمام اولدي اي نيك نام : كوك اكا تاريخ انعام تام : : :
 چون اولدي اوبس عنبرتي الحنم : ديد مرينده تاريخ اكا الحنم :

KAYNAKLAR

Ardoğan, Recep (2011). “Ekolojik Düzeni Okumada İki Yanlı: Sosyal Darwinizm ve Öjenik”, KSÜ İlahiyat Fakültesi Dergisi, Sayı: 18, s. 1-37.

Arslan, Durmuş (2011). “Maraşlı Âlim Menzioğlu Ahmet Efendi'nin Süre Tefsir Yöntemi”, KSÜ İlahiyat Fakültesi Dergisi Sayı: 18, s. 37-103.

Ay, Mahmut (2013). “Niyâzî-i Mısrî'nin Kur'an ve Tefsir Anlayışı” (Osmanlı Toplumunda Kur'an Kültürü ve Tefsir Çalışmaları-II), İstanbul: İlim Yayma Vakfı Kur'an ve Tefsir Akademisi, s. 183-228.

Dervîş Muhammed Şifâyî Mevlevî (2016). *Eş-Şerhu'l-Kitâbi'l-Mesneviyyi'l-Ma'neviyyi'l-Muhtasar, Mesnevî Şerhi*, Haz: Mehmet Özdemir, İstanbul: Doğu Kütüphanesi

Dervîş Muhammed Şifâyî Mevlevî; *Hediyyetü'l-Fukarâ* (Esmâü'l-Hüsna), Millî Kütüphane Yazmalar Koleksiyonu, Arşiv Numarası: 06MİLYz A6026/1.

Devellioğlu, Ferit (2010). *Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lûgat*, Ankara: Aydın Kitabevi Yay. S.267.

e-kaynak: <http://eskidergi.cumhuriyet.edu.tr/makale/210.pdf>

Esrar Dede (2000). *Tezkire-i Şu'arâ-yı Mevleviyye*, Haz: İlhan Genç, Ankara: Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Yay. S.254-256.

İmam Kuşeyri (2016). *Esmâ-ül Hüsnaya Tasavvufî Bakış*, Çev: Molla Muhammed Cemil, İstanbul: Yasin Yayınevi.

İsmail Belîğ (1999). *Nuhbetü'l-Âsâr Li-Zeyl-i Zübdet'ül-Eş'âr*, Haz: Abdülkerim Abdulkâdiroğlu, Ankara: Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Yay., s.177.

Koyuncu, Fatih (2015). “Bursalı Subhî Mehmed ve Manzum Esmâü'l-Hüsna Şerhi”, Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi, Cilt: 8, Sayı:31

Mustafa Safâyî Efendi (2005). *Tezkire-i Safâyî*, Haz: Pervin Çapan, Ankara: Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Yay. s. 310.

Osmân-zâde Hüseyin Vassâf (2006). *Sefîne-i Evliyâ*, Haz.: Prof. Dr. Mehmet Akkuş-Prof. Dr. Ali Yılmaz, Kitabevi Yay., C. 1-5, İstanbul.

Ozanoğlu, İhsan (1966). “Türk Büyüklerinden Ünlü Bilgin ve Mutasavvıf Şa'bân-ı Velî, Hayatı, Eserleri ve Külliyesi, Kastamonu.

Ozanoğlu, İhsan (1967). “Şa'bân-ı Velî Menâkıbı”, Kastamonu.

Özdemir, Mehmet (2016). “Mesnevî Şarihi Dervîş Muhammed Şifâyî'nin Biyografisi Hakkında Bilinmeyen Bazı Hususlar”, II. Uluslar arası Türk Kültür Coğrafyasında Eğitim ve Sosyal Bilimler Sempozyumu, s. 957-968, <http://www.turkcess.net/dir/wp-content/uploads/2016/07/63-mesnevî-şarihi-dervîş-muhammed-şifâyî'nin-biyografisi-mehmet-özdemir.pdf>.

Öztürk, Erdem Can (2015). “Şeyhoğlu'nun Havâss-ı Esmâ-i Hüsnâ'sı”, Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi, Cilt: 8

Şener, H. İbrahim (1985). “Türk Edebiyatında Manzum Esmâü'l-Hüsnâlar”, Basılmamış doktora tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir.

Tatlı, Bekir (2015). “İsmail Sâdik Kemal'in Âsâr-ı Kemâl'deki Hadisçiliği”, Dini Araştırmalar, Ocak-Haziran, Cilt: 18, Sayı: 46, s. 45- 65

TDV İslâm Ansiklopedisi (2013). “Cûdî Efendi, Trabzonlu”, Cilt: 08; sayfa: 81, Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Araştırmaları Merkezi.

TDV İslâm Ansiklopedisi (2013). “Esmâ-i Hüsnâ”, Hazırlayan: Bekir Topaloğlu, Cilt: 11; s. 417, Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Araştırmaları Merkezi.

Topaloğlu, Bekir (1995). *Esmâ-i Hüsnâ*, İstanbul: Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi, Cilt: 11, s. 404.

Tulum, A. Mertol; *Yusuf Sinan Paşa -Tazarru'-nâme*, M.E.B. yay., Ankara 2001.

Türk Dili ve Edebiyat Ansiklopedisi Devirler / İsimler / Eserler / Terimler (1998). Haz: Ezel Elverdi, Mustafa Kutlu, D. Mehmet Doğan, Abdülbekir Erdem, İsmail Kara (Yayın Kurulu), Cilt: 8, İstanbul: Dergâh Yayınları.

Ünal, Mehmet (2014). “Ali Geylânî'nin Kaleminden Farsça Esmâü'l-Hüsnâ”, Tarih Okulu Dergisi, Yıl: 7, Sayı: 20, s. 185-214. DOI No: <http://dx.doi.org/10.14225/Joh623>.

Yıldız, Alim (2008). Şakir Ahmed Paşa'nın “Tertîb-i Nefîs” Mesnevîsi, *C.Ü. İlahiyat Fakültesi Dergisi XII/2*, 179-22.

Yılmaz, Ali (1996). “İbn-i İsâ-yı Saruhânî ve Şerh-i Esmâ-i Hüsnâ'sı”, AÜ İlahiyat Fakültesi; a.mlf., “*Esmâ-i Hüsnâ Şarihi İbn İsâ-yı Saruhânî*”, Diyanet Dergisi, XXX/2, Ankara 1994, s. 19-29.

Yılmaz, Ali (1998). “Türk Edebiyatında Esmâ-i Hüsnâ Şerhleri ve İbn-i İsâ-yı Saruhânî'nin Şerh-i Esmâ-i Hüsnâ'sı”, Cumhuriyet Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Sayı: 2, s. 1-34.

Zavotçu, Gencay (2007). *Türk Edebiyatı'nda Hâb-nâme ve Ömer Fu'âdî'nin Hâbiyye Risâlesi*, Hazret-i Pîr Şeyh Şa'bân-ı Velî Vakfı Yay., No.: 8, Kocaeli.

Zavotçu, Gencay (2012). “Tazarru‘-nâme’de Klasik Türk Edebiyatı İle İlgili Kavramlar”, Anadolu’da Türk Nesir Dilinin Oluşumu ve Sinan Paşa, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi (ESOGÜ) Kongre ve Kültür Merkezi, 14 Aralık.

Bu elçiyman kitob (1071) senesinde
devris (Mehmet şifai) tarafından yazılmıştır.

1380
1071
309

Yeni yazılmıştır
Eski
Dünya

۱۹۸۷
۱۹۸۸
۱۹۸۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين وصلى الله على سيدنا محمد وآله وصحبه أجمعين
وبعد بوجد فقيد درویش محمد ششانی سولوی ایدر که جمده و نمائی بیگ
بخش رسنه سبج میسر اولوب دیاردن قدر خرابه مصون توختا بند که
یاغزه فارسی ایکی اسماء حسنی تیری بولیبو مطالع ایتدکه فارسی بیان
اخوان سیرتت و یاران حقیقت مطالع سنی آسان اولمچون ترکیب توختا ایدر
هدیه انفقراد بوسمه ایدم مقدم حضرت بشیر صلی الله علیه وسلم
بوریلر ان الله نسعه وتسعین اثنا مائة الا واحدة یعنی تحقیقا الله تعالی
ایمردن طغیان طغوز اسم واردر کسه که اولد ایلدی صایه جسته
کبر و رسدق رسول الله علی من احبها انظنک اوج معنای وارد
دیبلر اولدی معنای نام به بر اسموی صایه زیاده و اکسان بوسر
یعنی ایزن ایزم دیسر ایزنه وارجه یارمن یارکم دیسه بوسمی غلام
مناسب در ایکی یعنی احصی عقل مناسبه اولان حصانندن سنق اولر
اول ایلون مناسی تقابل ایلوب اعتقاد انسه دیان اولور بوسمی
علما بر مناسبت در او ییچی اول ایلر بله علانکه طائف کونتر هر

بواسمک موچی بله قیام کومستر سه دیکدر نه تان عظیمه علم انان خصو
وردا اولدنده تطبیق مناسبه بوسمی عارظ مناسبت در ترکه هر اسمان
حکمی و بر حکمتک بر حقیقت وارد
چونکه الله دیه و معنای سنی بله
اول کسه نه تک کوکده الدن غری برئی اولور اول کسه الدن غری
فوزا ریسان کوکده الله عبادت ایدر شیخ خلیجه اهل الدین نقشند
فدس تره دن نقل اولور که سناک چون الزوق دیرا کایج رزق غنی فالما کر
بیرن دیاده اوت بتاسه ده بس مدی عارف هر رسمدن بر حقه
الرب انکله عل ایدوب اول اسمان مظهری اولوب علم لدنی بله ستر اولور
نه که حضرت بشیر صلی الله علیه وسلم من علم با علم و تر الله علم
بالمعلم دیویردی بر یعنی بر کسه بله ایکی بله علم انسه الله تعالی کای
لدیوک شینک علی میسر ایدوب کای وارث ایدر که علم لدنی علم دراست
دکدر بس عارف ایچ همان اسمی ارفیق بله قناعت انزاکم اول اسم بله
تحقیق اولور نه کیم دین انسا نسه شیخ خلیجه قدس برین بورن که افطع
القارون و اصل التصوفین بوسنی فار لوی کسک یعنی واصل اند صوفی
و اصل اند کصغر خلیجه اهل الدین نقشند کون سوال بندر که قاری کیم
وصول کیم در حیل بورن لکه قاری اسم مشغول اولان و صومسی بر سوخه
اولاندر خلیض انقاد خلیض اولور بنسوخ خلیض اولور بوقوت خلیض کون
کبعض کرایه دین دینسور که ان فی الدنبا جسته من دظنا لوریشق اللیقه
الاروی معر فالله یعنی تحقیقا دیاده بر حقیقت واردر اولر جسته کبرن جسته

مشتا اولوا جنت مغفرة الله بهم جمله خلق جنت طالب جنت عارف
 طاب قلبه منكم حشرهم بعد بسبب الله عليه وسلم بورد بركه الجنة اشوق
 الاسلام من سلمان الى الجنة يعني سلمان جنته مشتتا اولدوغند زياده
 جنت سلمان مشتتاند وانشاء الله نفس الى هر اسم شريفان شرحند حقه
 عارفان شريفان اولونيك هر كس نصيبي الرب بوفت بركه دعا خدمت بركه باو باو
 هر آنكه الذي لا اله الا هو يعني ادك بالقدم قولن انك لا ابن جيع بركه
 بوقدر اولو الله هر كسه كه هر كيون بيك كره يا الله ديسه صاحب يقين
 اولوز بر در اينده دخی هر كسه كه هر كيون صد قلده بيك كره يا الله يا هو
 ديسه الله تعالى اول كسه استخاف كشفدن ايديوب كوكله عشق فابورون
 اجاز عارفان حقه هي كوكله الفكدن غيري اوليوب كوكله اللد غيرك
 قور قوتوتجان وكولون الله عبادة وطاعته مشغول اولواسم اول **الوجه**
 ده دخی اولد زخنيش و انما هي بيك الله كه دوست و دو دشمن آنك فوت
 عام وكوم تاني پرورد سببه هر كسه كه هر نماز كن سكون بوزكوه الوهن
 ديسه آنك كوكلدن غفلت و اون عقاق و قاتلن كيدوب هل نرم اولوز
الوجه يعني من مشغول غشيشي چوق الله ايمان احسان ايديوب مشا بديسه
 جنت عالي عطا بيوتزه هر كسه كه هر كيون بوزكون الوهن ديسه مشغول
 و حشمت اولون كوكلده نكفن و امام و قرا بريد اولوز بركه اسم شريفك
 عارفان حقه هي اولدركه كوكل بله وكوز بله كا مستوجه اولون كوكلون
 وتني عبادته مشغول اولوب آنك قولنوب مرحمت ايديو و مشغولون ظاهر

الذك قرايد و عظمي ظلمه منع ايدر و عاصيلو و بولدك چينغا نون رحمت
 ايدو نصيحت ورايله انازي طوعوك بوله دعوا ايدر وانرك زخني غفل ايدر
 و حجابرك حاشيتي بتورركه **اللهم** يعني بر باد شاهده رديا واخرت هم ملكي
 وهم نادناه لعيد جهله و اولنا اولد و بادنا هيلانك قرو غيري الله زوم
 هر كسه كه هر كيون بواسم شريف او قوسه كوكلي وكوزكي و عوس اولوز بورد
 دخی هر كسه كه هر كيون صباح كوشن طوغند نفسكه بوزكوه الملك ديسه
 بديك
 كوكله بان ارقن كا الله تعالى كوشنك حساسين مال و بر برون عواسم شريف
 خان فان حقه هي اولدركه ملك وسلطنت صاحبون عاجز بيكوز الوهن التفات
 انبوت خدا لك طاعت و عبادته مشغول اولوز بيس مشا بله امر حقه مابون
 عجاي انا خدا هي اولوب مرو فرما ننه انقبادا اوزون اولوز لول القيدوس
 يعني اول الله پاك و اكبر در ذات پاكه لايق اوليان هر اناك سبلونك
 وسكان خاك و بالانسان قارون آنك كنه فاشخا اولنا بخلونك بالك
 هر كسه كه هر كيون زوال وقتند بوزكوه القدروس ديسه انك كوكله پاك
 اولوز بورد ايد دخی هر كسه كه جمعه نماز كن سكون القدروس اسحني
 اولوز كسه و اسهت او ستنه يا زوب بيسه آنك روي ملك كمي قدسي
 اولوز باطني كوشن كمي روشن اولوز بورد بواسم شريفك عارفان حقه هي
 اولدركه كند و باطني تعلقات بشريه و هولجس نفسانيته و وساوس
 شيطانيه تلونا ندن پاك ايدوب ظاهري شريف شريفه مشا بله
 تزيب ايد كه ناچشنا قدسه انس بولوب حشمت و خدا اولد كه الله تعالى

تلود

قرآن عظیمه بیوردان الله بحت التوا بهن وحب السطرون دیو بیوردی تحقیقنا
 الله تعالى میانه اید قوم ایدزی سور و سالفه ایلان اولانلری **سور آتانه**
 یعنی عیب و آفتور سلامت باغشلیبی و سزای جنتک اهل اسلام سلام
 ابرشد بزکی ننه که قرآن عظیمه سزای قولاسن شرح کیم بیوردی هر کس
 خسته ناک دینچون بیوزان و نیش کره آتانه در یکسه اول خسته ناک
 مبدل اولور برور و اینده دخی هر کسسه که خسته ایچون فارصودان اول
 شوی و زینره بیوز کره آتانه او قوسه و خسته اول صوفی بیچکه لطیف
 خدا ایله جمله خسته کندک شفا بولور دیش بواسم شریفند عارفان
 اولده که کشف مدموم صفتورون خالی ایدو محموم صفتور ایله تزیین اید
 و اهل اسلام انسا سلام اظهار شعار اسلام ایدله **الهی** یعنی قدر لینه
 عذابله امان و زنجی و قیامت کونده دوستلرینیک کولکه آلم و بزنجی هر
 بواسم بزنجی و قوسه با کندوده کونورسته ظاهر و باطل غاوندان امان
 بولور عو و شیطا اکا مکرانکه فادراولیه لور و ایددی دخی هر کسسه که لور
 استیج و رده ایدو و هم یازوب تعوید ایدو ائی ظاهر و باطل اولاسن شفا
 اوزره قوسه شیطا شریفند جرای سکوندر لینه اولادیش بواسم شرف
 عارفان حقیقه اولده که اهل حقیقه انکار دان امان بولور شیطا عرافان و
 اشراقان امان و بر سکه **الهی** یعنی قدر لینه اشقی بولور کونور
 ابو ملحقا و امانی هر کسسه که عشاء نصکون بوز کره **الهی** دیکسه باطن
 اسرارینه واقف اولور برور و ایددی دخی هر کسسه که عشاء ناک و ایکی کعت غاود

فصکون بواسم شریفند طمقور کره او قوسه با سندن ایلنه اشیا ناک
 لطف حقیقه واقف اولور برور بواسم شریفند عارفان حقیقه اولده که کندو اقوال
 و افعال و اخرا نیک کونورسی اوله ناک خدا و خدا و اولیه **الهی** یعنی
 غالب و کسسه که اعلیه ائمه مبدل اولور هر کسسه که قوق کون صباح نماز نده
 بواسم شریفی هر کون فرق برکون او قوسه دینا و آخیره کشته محتاج اولیه بو
 استخریفند عارفان حقیقه اولده که خدا ناک طاعتنه مداومت ایدو محتاج
 انکدرن حذر اید و عباد الله مصلحتلرون بنور مک خالینه **الهی**
 یعنی اولور و صلاح و فلاح اوزره طولور جیه هر کسسه که ناک و کولک با سز
 نازنه سکون بکوی برکون بواسم شریفی او قوسه جمع برظا اکا ائی ازانقه قادر
 اولیه هر ظلم و بیادون اسیر اولان **الهی** یعنی اول خدا درک اولور حقینقند انده
 غیبه بوقدر هر کسسه حلالی دوشکند جماعت شرفم اوز کون برهوا بکوی
 کوه انکدر دیکه الله تعالى کاتیر و قنده صانع و پاک بر او عل و ون بواجلی کم
 شرفند عارفان حقیقه اولده که کندوی حقیق کون و علوهن با به دنیا و آخرت
 نده نازنه لطف الله عنبری ایله الفتا نیه **الهی** یعنی شیک خلقی حکم
 اوزره با عجب ایلد هر کسسه که کجه ایله بواسم شریفند مشغول اولان الله تعالى
 انان قابنی کونورینی پاک و نورانی اید و بر ملک بالدر تا قیامت و کبر
 ایچون عبادت و طای ایلد **الهی** یعنی هر شیکت یازنه سنی با عیب
 هر کسسه که بدی کون صباح و اختتام بوز کره بواسم شریفی اوقسه حقیق
 لطفی فبره انک مصاحبی و مومنی اولور و جنته بول کولک شریفی اولور

المصنوع بجني هر مخلوق كند بسنه لاین صورتي النسر نقش اید بر كسبه
 عطر طوغور نرا اولسه اول كسبه بر هفتنه اوروج طوغ و نواسم شریفی كوی
 كوه صواوزون او قوتی اورجی انكاه آچه حق تعالى اكلار ما بارك او غلغ
 ابدك بواج اسم شریفه غار فاك حصه اولده كه مسعودن صافه انتقال
 ابدك وغیرك مسعوده اشتغال كوسته ناكه و بال و كانه دوزی قائله **الف**
 بختی كاهنی و رونقی چونكسه دخی و كاهكار ای بارغایچی هر نقده بر انا اولسه
 دخی هر كسه كه جمع نمازك شكور بوزكوه یا عفا را غفری دوزی دكسه یا
 زلفغشلاوك اولور احقر و ایند بوزید بی بی نماز غش و سائمه عرشه قرار
 ابدك صقر پند اولور پیش بواسم شریفه غار فاك حصه اولده كه خالفك عبیر
 اور و اولون ماهیتی فضیحه چالشیر **الف** یعنی سمولك باشتی زوب
 عالمك اسم و رسامون كیده نگی و هر كسه كه دا بم بواسم مشمول اولسه دنیا بختی
 انك كوكلك چیغه كیده اكو فاروق قدر تالی ده و ارایسه بختی بوسم شریفه
 عارفك حصه سی اولده كه مخالف فطری ایه نفس تاروق و انس و جن و شیطان
 فزاید و كوكلك ملكك سوز و جعفر و شریف شریفه سبیا سخی ایه فاسف
 ورنده لوی مكوب ایه **الف** یعنی فاسف سنده غرضش چون بخشد
 و غرضش چون مگر هر كسه كه اوله نمازك شكور باشتی بجه بر قویوب
 بدك كوه یا اقیاب دیسه جمله خالفك مستغنی اوله اكو كوكلك كسبه نك بر
 حاجتی اولسه بر آجوق برده البی فاله بون بوزكوه بواسم شریفی او قوسه
 حاجتی رده اولیه بر و ایند كجه ایه مسجد ده ناكده و اولده ابدك دبر بواسم

شریفه عارفك حصه سی اولده كه جمله خا جانوی اللدن استیه و اهل
 خا خاك حاجتی فاد اولدوغی مرتبه كور بوبون **الف** یعنی جمله خالفك
 دوزخی و بیخی اللودك نفع و فاند طمع انكسرتن هر كسه كه صباح نما
 اول كنده و اینك دورت كوشه سنده هر كوشه ده اول كوه بارز اولسه
 قبله نك صاغ طرفونك باشله كه فقیر لكدن خلاص اوله بر و ایتده
 هر كوشه ده قبله قار شوطوز و صد فله ایکی كوه بواسم شریفی او قوسه
 دبر بواسم شریفه غار فاك حصه اولده كه اللك غیریه حاجتی عرض اینه
 ورنقی بختی بجه و نالك اولدوغی دوزی مؤمن و كافردن دوزیع انیه بواسم
 اكلا و اوزیسه موكل اولان ملكك و ردیدر بواسم او قور لور كاتنده الله
 ارایله صایره نازید اوله **الف** یعنی قولی او ناسنده كم ایتدی
 و عاجز فالانكوشنی بوزی بوسم شریفه بختی اله بولك و كوكلك فابولك
 آجیلور هر كسه كه صباح نمازك شكور البی كوكسی اوزیسه قیوتدی
 كوه یا فلاح دیسه كوكلك قار كلفی كیده بر و ایند بختی كوه دبر بواسم
 شریفه عارفك حصه سی اولده كه ظالمون ظلمنی دفع ایتدی مظلومون یا ازم
 انكده سی اید و مسكینونك حاجتی بون **الف** یعنی كینون و انكار
 البی بختی كسه كه كوكلك چون كوه با علم دیسه اول كسه مشالده واصل اولور
 و اللهدن هر دیلوسه حاصل اولور و كوكلكه حكمدنك برقا بوجا بوز معرف
 بولنكامل اولور بوسم شریفه صفت فاند بونده غار فاك حصه سی اولده
 علوم ظاهر و باطنه بی تحصیل فدام اید و الله مخالفتا انكدن خد اید

الذات له كمن وورد في بيوم وورد **الذات** يعني قولك ذك وذكوات
 اذني وكوكالوي حوالتي تنانك اذني بواسم شريف براسه كم ملك لوف اواحي
 بونك بركي ايه قبض بدر هر كسه بواسم شريف قرق لقمه اناك اوزيت ايا
 قوق كوك كوند برين بيه ابلق عبد بندين من اوله **الناسخ** يعني قولك ذك
 بول ابدعي وعا زنون كوكالوي صفا اوزر ابدعي بوسر اسما كم بونك
 بركي ايله باغ هر كسه كه صباح غازيه اون كره الباسط وبيع المن تون
 سوز هيصم عزيزه سوز سوال انك محتاج اوليه برر واينه اون كيه صباح
 قنته بتش اكي كره الباسط ديكه قلن عزيزه كسه محتاج اوليه برر
 اسم شريفه فاراك حصه سي اولدك تنكلكه صبر ايد و بولقده شكرا ايد
 و قبضه الذات كذا نفي و بسطه جالني مشاهد ايد غواجه هاء اذني
 نقش كيك قدس سوز قبضه استغفار و بسطه شكرا ايله امر ايد و بولكي
 حال رياض و خوف زمانه زدن و دوش دو كه جوقا عبا انما ملك كوك زيرا
 دونق قوتله دليله زاده و لاناك ايتز در و ليشه لابق اولان صاحب
 و بسط اولمانه جالشقه تا كه و في انفسكم فاذن تصرون سوزي كاك ملام اوله
 ديم بورد بريس و هو اذك جعلا الليل و النهار خلقه لي اذ ابدك اوز ازا
 شكرا ايت كويم سوز بولكي خاله اشا زده سوز سوز اناح و انقباض سوز
 اناك كوك **الذات** يعني عا صبتك و كافر في ايق اذني بواسم شريف
 بركي ايله ابرهيم و سوزي علم ما السلام حضرتي و در شما زيك خا من اولد
 هر كسه كه دشمن في نبتك بواسم شريف بتش يك كره اوقسه معطيه كفا

ايدن خور زاده بالكرين كره اوقسه دشمن فور تيلور در **الذات**
 سطيلوي وكوكاري خانق بند و عا لي اذني بواسم شريف بركي ايله كوكا
 و معلول ملك دولته ابرهيم هر كسه كه اوله وقتده با دون بادوسند بوز
 كره الزاوع ديكه خلق ايجده معتبر اوله و خالق و خلق با تنده عزرا اول مال
 اولور بولكي اسم شريفه غار فاك حصه اولدك اوله الهى بلندا ايد و آلمو فريب
 انكله و انن با دم انكله و عا الهى مست و حصار ايد اذني فها نكل و انن انا
 النى ايه **الذات** يعني قولون انا و عا ابرهيم اذني هر كسه كه هر چه كيه فريب
 المذركه اختتام نماز ديفض كره اول كسه خلق اوز ناسند هينلوا اولور اخرو
 بوز قوق كره ديه **الذات** يعني غا صبتك و كافر في معصيت و كفر سبي ايله خور
 و ذليل اذني هر كسه كه بظالده قور قسه بتش يك كره المذد و نبي عهده ايد
 اولفظا لك نا نجي ايله الهى با كره لادن ظالمدن امان و برن بر لطف حقيله اما بولور
 آخر واينه بتش كره برر بجدعي كاهن و دوشم حد اذني اوله ده قور تيلور
 ديه بولكي اسم شريفه غار فاك حصه سي اولدك عز في جال الله استيه عا و عا
 مدا و منه و خوار في الله كره عصبيا ايد و كم سب و اهل طالا و لاني عز
 و اهل مسكبه اولاني ذليل طوره **الذات** يعني ارا زولم ابدعي انا بوجستما قول ايله
 و كل و مند هر ندر لسا حسي روا اذني هر كسه كه بجنه كون اوله نماز ديفض
 بشنو كره التسيم ديكه و ارا سوز سوز به ارا ندي و كى و عا مستجا اولور **الناسخ**
 يعني كون نجا انا بوجستما كوز ايله كل بر ابرهيم بركي ايله اينا معراج بولور
 و اوله بونك عطفي ايله مشورا اولد بر هر كسه كه جمعه فرضي ايله سنني ارا سند

طوبی ان اعتنا داشته بود که بصره در به نظر آید منظور او تو عمر و اسرار او
 آخر و ایند فرض و سندن سکود و بر و کمانند کجا جینا و او بر بر او یکی اسم
 شریفه غار فان حصه اولد که کند و افعال و احوال و کوز و وحشر الله
 محافلنا اجتنابا اید بواجی اسم شریف صفنا اذند سر **الحکم** یعنی طوبی حکم ایچی
 هر که که در دیک باورینند بخود او آنچه للمکم دیسه محرم اسرار او بر بر اسم شریفه
 غار فان حصه اولد که حکمی کجا و کول به قبول اید و اهل طفا و ارباب مناهید
 رسم باطلند اراق اولد **عید** یعنی عید ایوانی هر که که جمعه یکم بر می آید
 اتمک او زربنه اوقسه با خود باز سه و اول انکی سه جمل خلق اند مستوی او بر
 آخر تو الملکم اول اسامون انکد از الله اخرا به یسه دیر بر اسم شریفه غار فان
 اولد که قضایا را ضعی او بر اولی ای ربه که نور مک و اظفار و محبت انکد چاشنه
اللطیف یعنی کبریا و بشیر یعنی و نور لینه اند بنشد یعنی هر که که بر کوی الشرف
 ای کوی محبت و ضوق قد نصکون بوز کوه اللطیفه دیسه ایش قول این اولد او
 شریفه غار فان حصه اولد که ظاهر می ناکد بان ابدی باطنی زالدن بان ابدی
 بیوک و کوی کجا اید **الحب** یعنی جمله انشوری یعنی و ولد و کوی به خیر ایچی هر
 کند و هوای نفسنه گرفتار اولسه بولسم شریفه غار فان حصه اولد که
 با محبور بولسم شریفه غار فان حصه اولد که غلاص اوله و کوی جمله اوقاتی بر کسه بول
 شریفه صراط السه اسرار ضعیه مطلع اوله بولسم شریفه غار فان حصه اولد که الله
 عصبانند حد را بد تا که خضران سندان اولیه **الحی** یعنی بوی کوز و کوی بی شرفی
 با غنلاهی و صرح جلد یعنی و بر امن ایشولوه فرصت و بر کوی هر که که کوز کسه

و با بردان کسه بولسم اوقسه مبارک اوله و بولسم شریفی بر سینه با زوب اکمل شرف
 بر لغز اول صل اوله کوی صل کسه خا صلی حد و انداز و نه زیاد و اولنور بولسم شریفه
 غار فان حصه اولد که غضبنا اراق اولد خشمی هضم اید و کین انکد جمله انیه **العلم**
 یعنی شرف کوز اولد که عقل اند حقیقتی بولسم هر که که کجا و کول کدره هبنتی ظاهر اولد
 جمله نک کوزینه بیوک کوزینه بولسم شریفه غار فان حصه اولد که کند و کوی
 کوز بر حصرت خندان کبریا سنی بی نهایت تصور اید **الغفور** یعنی بدایشان کجا
 ابرار تو بری و کجا کوی بار باغی هر که که بولسم شریفه غار فان حصه اولد که
 کول کله سها خلق کیده و هر که که نک با سنده اغزیسی و الی و رحمتی اولسه با
 اسنے اوج کوه یا زوب بعد صورله محراب اولد صور ایچکسه حق تعالی کا نشنا و بر
 بولسم شریفه غار فان حصه اولد که کجا کول کجا هندن کچوب حضرت حقیقت نها
 عفر حرا اید **التکبر** یعنی بوایشان ک اینشنند و انتظار اند اولد جراسی و بر
 هر که که نک کوزی قرآسه صور او زوب قوق بر کوی بولسم شریفی و قویب و او فرود
 الی اول صفتی با ترویب کوزینه سوره اذن الله تعالی شفا بولر اخر رو اید
 قوز بر و در چشم دیر کوزن هر و در اولنه شامل و لنور و معشیت تنک اوله
 نه صور قوق کوز قوق اول صورله الی بوزن بوی تنکلی دفع اوله دیر بول
 شریفه غار فان حصه ای اولد که خالق و خالق سکونی برینه کوز بر
 شرف انیم **الغنی** یعنی بر اولد که اند که ذاتی کند و کوی بر کسه ملک انشفا اید
 ایچی کند و بولر غیر کبلیز کسه که دایم بولسم شریفی اوقسه یا بیله کوز بر
 فقیر ایسه غنی اوله و کوی ایسه مقصودینه و کند و شهرینه یقینه بولسم شریفه

بسن

عازلت حصه بج اولد کرک الهاک بیورد قلوبنی طوقنا قد کند و نغیبه خوار ابدو مطیع
 اولد **الکبر** یعنی ملوک و ملکوت و جبروت و ولی الله بواسم شریفنا جمله مخلوقات
 مشهوره بر یکسه عزت و ریاضت شرطیله اعدا و حواریستایغیه یعنی او بیرون
 فرق کی کوه العلی الکبریا سلبرن اوقسه جمله صاحبون حق تعالی قبول اید بواسم شریف
 عازلت حصه اولد کرک بر با و غلشی حضرت یاری غفالی مخصوص بیور قلوبنی و مسکنی
 کند و نصیبی کلیه **الحیف** قلوبنی کجه ده و کوندزه ابو صغلی و قلوبنی عازلتی
 یوم قیامت جزیاسین و برسان ایچون صغلی یور سله که حضرت نوح علی السلام
 یونک بر کماله طوقنا ندن خلاص اولد هر کسه که صورت یا تشکر یا شیطانا ندن
 یا نامحسوس عزت یا ناقادک یا بر عزت نشید فورقه بواسم شریف یا زوق یا زوسه
 یا غلبه قور قور و غندان امین اولا و هر کسه که سفره کجه و کوندزه بواسم شریف
 زیاد مشمول اولد حق تعالی انی نس و جن شکر حفظ اید بواسم شریف عازلت
 حصه اولد کرکند و هوری نقصد و شهر تولدون و تمام مضامین غیب و صوفی
 حفظ اید **القیه** یعنی در قلوبی بر ادعی هر کسه که سبب آنکه قادر اولسه یا غلر
 کوجک اولدی اولسه بواسم شریفی یاد کوه بر پوش برناق اوزره اوقته با ذاعی
 صوبله طوند یوق اول صوفی ایچکه با خرد و ولدینه ایچوره مصلحتی تمام اولد
 بر و اوقده درک المقت اسم شریفن اوقوم شرطی اولد کرک اوزوج صوت و کور بدی
 طما می قلوبی و بر بواسم شریف عازلت حصه اولد کرک بذل طعام انکله خلفه
 نفع بنشدن و اسامه ارشاد انکله خلقان روحیه نفع بنشدن **الکبر**
 یعنی دینا ده و لغزته قلوبنی کفایت اید و نسکنن انبارنی کور قور یوقی و قیامت

قولیان حسابی کور یجی هر کسه که بر کسه دن فورقه هر هفت و هر صباح ده
 و اخشا مدد بدیش کوه حسی الله المسیب به ایثی بر قور قوی بدی بخشیده کوند
 باشلیه و هر کسه که اوج هفته صیامت و اخشا مدد بنش بدیش کوه المسیب به
 هر مراد استسه الله تعالی احسان اید بواسم شریفن عازلت حصه سی اولد کرک
 خلفت مصلحتن کور بر بر که سعی ایتن خاکه و قیامت کون حساب اید اولد
 کند و یحسنا ایدن ارباب حقوقه حقارون ادا تکله نفسی بدی بر کون کور و ب
 عصیان و ظلمن تور بر اید که حضرت یغمه صکی الله علیه و سلم بر خطیب اولان
 خاص یعنی قیامت کوند و حسان اولن دن اول کند و نفس کور یحسنا ایدن
 کور ایدن هر کون ایدن کون زنده کوه نفس کون محاسبه بر کور کور کوه الله تعالی جمل
 نصیب اید **الملیل** یعنی بر اولود کرک جلال اوله طاب لیل کون کور کون ایدن
 جمال اوله او خضر و ارباب هر کسه که خلق ایچند اولون اسیه بواسم شریف
 مسکن زعفران اوله یا زوب بیه خلق ایچند اولون اوله بر و اید بر پاک فام مسکن
 زعفران له یا زوق صوبله محراب و ب سوئی ایچه در کاسم شریف عازلت حصه
 اولد کرک سعی اید تا که بوالیکی اسم شریفک مظهر اوله خواجه هاد القنفذ
 قدس سر بیور ایچکم هر کده که کده که ساکی بوالیکی اسم شریفه المسیب الملیل
 تر بیه اید تا که سا که جمال جلال و جلالی جمال اوله یعنی بخلی بر طاکتور و
 خواجه علاه الدین عطار بیور کرک اکر حد اناک جالی اولسید جلالی بنون
 دنیا بی بقا زوی و کور جلالی اولسید جلالی بنون دنیا بی بر نور ضیا معور اید
الکرم یعنی بر یغبه که اسعدین اولدند و بر کوه و هم و خیمه صغیر و کمال

کتابی که مندر عفواید و عذاب نزهت که که دو نیک یا نیکند و دو شکند و او بخوا
الکرم اسم شریفه مشغول اولی که ملائکه الله تعالی سکا اکرام است و در کما
دعا ابدی و اولی که جهانه سز و سز و اولی که او بود بر و زاید و در هر که که
او با و در آن اول نبی که الکرم اسم شریفه و فیه الله تعالی بلکه اولی که اول
ملک با نوری بود که اکرام است دستگیری اول و در دعا ابدی حضرت علی که الله و جبر
شریف زاید مشغول ابدی که اولی که الله وجهه و در دعا اولی که نصیب اولی که
بواسم شریفه غار نیک حصه سی اولی که خالق مستخرج است ابد و قدر و ارا که
سویچونیک صو چند کچه **القیب** یعنی نوری که ظاهر و باطن را نیک کردن است
کسه که بواسم شریفی بود که کوه کوه و اهل و زواریه اوفیه ساد شده فایله بوسم
شریفه غار نیک حصه سی اولی که کند و کوکلی و وسوس و شیطانیه که و تقبل نماز
عصیا خندان صافیه **الحیث** یعنی کما مناجا ابدی بوسم شریفه و در دعا
ابد نیک مراد بی و بر می حضرت اسمعیل علیه السلام بواسم شریفه یعنی ابدی که
بجای نیک نور نیک هر کسه که اخلاص ابدی **الحیث** سینه مشغول اولی که حفظ
الهیة اولی که بواسم شریفه غار نیک حصه سی اولی که حضرت خفایا مراد نیک
و کوه که ابدی قبول ابدی که یکی که ساد نیه نا ازل اولی که **الحیث** یعنی علم نوری ابدی
جمله مخلوقات قرآن یعنی کرم عینی ابدی جمله نعمت و بر می هر کسه که بر شینه
فانی اولی که بواسم شریفه زاید چه مشغول اولی که باذن الله تعالی نیک و کفایت
بوله بواسم شریفه غار نیک حصه اولی که بدلی نفا منی کسه در نوب اغیوت
و عا حشا و اکرام ابدی **الحکم** یعنی ایشی طبری و اینه نوری و بر طوری هر کسه که

طوری و کجای ابدی بواسم شریفه صفا دادند ندر هر کسه نیک بر نوری
دو یعنی اولی که اندک عاجز اولی که اول کسه با توری با متین اسم بر نیه مشغول
اولی که عن زباید حقله دو یعنی دفع اولی که فرتیله هوا یکی اسم شریفه غار نیک
حصه اولی که کند و عا جبر و ضعف بر شینه فایله کل یلوب قوت و قدر
الذکر لسته **الری** یعنی دوستلوریه دوستان و یاروم ابدی بواسم شریفه
غار نیک حصه سی اولی که الله و الله دوستلوری سوت یاروم ابدی قصور اینه
الحیث یعنی جمیع مخلوقات زباید جمع ایکن ابدی مدوح و موصو هر کسه که بد
خلق و بدست ازل اولی که المکیه اسرارون بازوب صول ابدی صواب اولی که
ایه باذن الله تعالی خلق و خور و سیر ایکن تبدیله ازل بواسم شریفه غار نیک حصه
اولی که صفا حصه فایله نوب صفا زباید کند و کیده که سعی ابد **الحیث**
جمله مخلوقات حسانی یعنی جمله اشرفه قادر هر کسه که جمعه کچه سی و غاسند
الهی سی ابدی بلور کسه حق تعالی لطیفه قیامت کزیند انک حسانی اسان ابدی
بواسم شریفه غار نیک حصه اولی که ظاهر و باطنی نوری حشا ابدی و طایفه
قدر ازل نیک کزیند خالنه **البدی** یعنی جمله مخلوقات ابدی که ندر نیکه یاروم
البدی یعنی جمله اولی که یاروم نوری اولی که نیکه کزیند نوری ضایع اولی که در
سز و برادی اولی که یاروم نیک سفره با حضرت بر نوری ضایع اولی که در
یاروم نیکه فانی نیکه کزیند اسم شریفه زاید اونیوب بعد صد
باسم بنم غایم کزیند و در دعا حق تعالی اولی که فایله کزیند کزیند با غایب
بر خورشید بواسم شریفه غار نیک حصه اولی که احوال معاد تدبیری

احوال مناسبتی تدبیرک اوزره توجه ایدها کما پناشه **الحجی** یعنی قی پناشه دردی
 و کولایا ناله دردی همی هر کسه نک بر مرضی از حی اولسه **الحجی** اسم شریفین یوز کوه
 اوقیوب الله اوزرتی زحمتی اولدی و سورن باذن الله تعالی شفا بوله **الحجی** یعنی
 تنلوی اولوم فضا سیله اولدی و خاندلری کمز و عصبان خیار یاری لیه اولدی و
 هر کسه که زیاده کجه هیئت اسنه مشغول اولسه حق تعالی ان شهرتور کورنار و
 طویری بوله کتک نصیب یه بواکی اسم شریفین غارنک حصه اولدر که فیوض
 الهیه بی قبول انکه کولنی دردیوب بار از مزخوری اولدر که پناشه تا الله تعالی
 نایب عیالیه اولوشی و کلایر سینه حظه دریند و مرید سینه مملکتی نهان اولدی
 ایله ماسوک الھدک خالی بای **الحجی** یعنی بر دردی که جان جاتی بو قدر وار اولدی
 اکانت و ضرر یوزدر هر کسه که کوزی اغریه **الحجی** اسم شریفین کوزی اوزریه
 یوز کوه اوقیه لطف حظه شفا بوله بواسم شریفین غارنک حصه اولدر که ایمان
 حقیقی ایله و علم لدنی ایله دریک اوله **الغیر** یعنی دایما وار در اولدینه زوال بو
 و نکرو غصه می بومک صاجی جمله عالم کما حاج اولدر کسه بر محتاج دکل
 وار لینی بد عنبرک وار لینی اندک بر وارینه القیوم اسم اعظم هر کسه که
 سحر وقتند هر کوز بر اسم شریف مشغول اولسه حق تعالی انک کولن دردی به
 اسم شریفین غارنک حصه اولدر که الھدک عنبرید اغرا فو بدو جمع اسوز اول
 حضرت وجه مخصوصیله توجه نام ایدتار استقامت قیام کومستوب و بولدک
 اراق دو شمشیری استقامت یثند **الاحد** یعنی کولن قوتلو و دولتمو
 استبدکی و استبدکی لایق ایله ایداستر و ملوک و دولتمند ثابت و باقی بواسم

ش

شریفین غارنک حصه می اولدر که کمد و حق محتاج و شهرتور بیه **الحجی** یعنی
 اولدیه لایق تنکری هر کسه که صبا و وقتند بیات کوه الواجد **الحجی** اسم
 شریفینیه سدا و منت ایشالله تعالی انی عقلم ایچو همان فوج مذنکه
 کولدر کلن بولور بواسم اولدی ان لوقیان لوق سلام و بربر بعد بولدم جهاندن حق و وفار
 صاحبی اولوب عن بولور بواسم شریفین غارنک حصه می اولدر که کمد و ذیل
 و خوبر بیه **الاحد** یعنی عدد سزانی ایله بر **الحجی** یعنی کند و نک سجد
 مشغولدر بردا در هر کسه که الوعد الاحد اسم شریفین و روا بد نسه علم
 حکمند بر دانه اولور بواکی اسم شریفین غارنک حصه می اولدر که نوحید تر
 لویجه که نقلدی و رهایی و شهرتور **القصد** یعنی خا جملر و بری که هیچ بر
 سینه اخنای بی ثوق هر کسه که زیاده القصد اسم شریفین مشغول اولسه چله بوند
 اجاق قور قیچی کیمیه بواسم شریفین غارنک حصه می اولدر که اول حضرتینک
 غیرکی میلی و مقصد یعنی صغینا جی کسه و طووش یون وار و بمر یا سبتک
 کسه بوق ایبکن بیار **القصد** یعنی جمله شیلر قور کوز کولر
 ند بر لره ادر **القصد** یعنی جمله شیلر غایت بوق کوز قور تو هیچ مانع بو
 هر کسه نک که دو شمشینه قدرق اولسه اولدر کسه القادر القصد اسم شریفین
 اولدر جمله در شمشیریه غالب اوله بواکی اسم شریفین غارنک حصه می اولدر که حقیقتند
 قدر اولدر شمشیرک غیرید بوق ایبکن بیه و کد و وف و جمله مغرقاتی اول حضرت
 اسیری کوه **القصد** یعنی سلیم لوی ایله یعنی مزیه لری بوسک فل **القصد**
 یعنی غاصباری لوق ایبکی مرتبه لویجه هر کسه که زیاده القصد الموتر اسم شریفین

سغول اولسه عرض و مال و جان و بدن بلاسندك امين اوله بويكي اسم شريفك
 غارن حصه اولدك سبكي اول عزت و حرمت اول حضرتك كور و مصيبت يي
 خرايطي اندك بيله **الاول** يعني اذك دانا وار و انت وار لعينه ابتدا و انتها بوقد
الاخر يعني اذك دانا وار و انت وار لعينه نهايت و آخر بوقدر هر كسه نك كه
 كسب و معيشتي طار اولسه **الاول** الاخر اسم شريفون و نر ابدسه كسي و راج
 بولون مالدار اوله بويكي اسم شريفند غارن حصه سي اولدك جمله اشيا نك بقا و
 فناسي نوكله كور و ريله **الغنا** يعني بزه و كوكده دلبار اوله اشك و **الناطين**
 يعني ذاتيه كيز نوكله اني عقل و نكور و علم نطن ايده بولون مكس و كل هر كسه كه انقهر
 الناطين اسم شريفونيه مسغول اولسه علوم ظاهر و باطنيه باذن الله تعالى
 مسطلم اوله بويكي اسم شريفك غارن حصه سي اولدك جمله ذرني عالمه يعني
 جميع موجودانه آنك وجودي يعني وارني و بلورني كور و جعل محاوراتك قياتي
 يعني وارا و ناسي انكله بيله كور **الوالي** يعني حق و زهر جهانك با دناهي **الغني**
 يعني خلقتك بليستك و اكليستك اذك هر كسه كه بلا دك يا صودك يا بدهت و قد
 الوالي النغاني اسم شريفونيه مسغول اوله حق تعالى في جمل بلا د امين ايد
 اسم شريفك غارن حصه سي اولدك اول حضرتك امر و فرماي محكومي نزيل
 اوله ايكي جهانده عز و ز اوله **البر** يعني بواشك و بر اسم شريفك غارن حصه سي
 اولدك غار اوله و غايله خلقة احسا ايله **الغائب** يعني كه نككارك نوبسي
 قبول ايدني هر كسه كه فخلق و قنده ايكوز كوزة البر القواب اسم شريفون
 اوقسه حق تعالى اكا نوبه نصيب ايدني بواشك و بر اسم شريفك غارن حصه

حصه سي اولدك بر من ايشونك عدري قبول ايدني و كما هي جوف او نغله حقد
 رهندك ما يوس و نا اميد اوليه **النجيم** يعني غا صلب و كا فر لره و در شمل
 در و سله و عقوبت ايدني هر كسه كه دو شمن جورند الله اولسه زياده الشفيم
 شريف مسغول اولوب دعا ايتدك عدت سن با ايد حق تعالى نبر زمانده
 انتقام نكي و بر بوسم شريفك غارن حصه اولدك جهاد اسفر و جهاد
 اكبر قيام كور و يعني كافره غز ايدني نفسني صلاح انك نا لسه **العفو**
 يعني كما عهد تو به ايد نونك كوكلون ناك ايدني بوسم شريفك غارن حصه
 اولدك قادر اولدني مقدار بر من شلونك و ستم ايدني برون ولي الله
 اول اولدك عفو ايدني **الرفيق** يعني ايوستني كوزل محبتو هر كسه كه العفو
 الورف اسم شريفون دايه و روح ايدسه اوكا هي دنيا و قدر اولسه ده حق
 تعالى كور سلك انك كما هن عفو ايد بوسم شريفك غارن حصه سي اولدك
 جمله جهات خلقه شفقت و عنائتله نظرا ايد **مالك الملك** يعني ملك صاحب
 و ملك باعتماد يعني دنيا ملكني دشمنلو و بربري و آخرت ملكني دوستلو
 ايجو كما ضليلو اليقوت هر كسه كه فقير لونه مبتدان اولسه مالك الملك
 اسم شريفنه مسغول اوله حق تعالى اني لطفندك غني و مالدار ايد بوسم
 شريفك غارن حصه سي اولدك دنيا و آخرتي اول حضرتك استيه **ذو الجلال**
والاكرام يعني بر اولدك بويكلك و اولونك اكد بوسم ده صفنا بوقد و
 صفنا سبكي بر آت و ايد بوسم شريفك غارن حصه اولدك اولدك ك
 حصه **ذو القسط** يعني حق و زور و عدل ايدني هر كسه ملك كه عبال جوق

ونفیرین نور قوسنه دوشسه المقسط اسم شریفه مشغول اولسه الله تعالى
 لطفند انی غنی اید بواسم شریفند غارتك حصه سی اولدرکه طوغر و غنی اولدر
 حال اید **الجامع** یعنی خلیه خلقی روز حشر و جمع ابدی هر کسه که الجامع اسم
 شریفه مشغول اولسه کو کلی عقی الله ایله انشاء اید بواسم شریفند غارتك
 حصه سی اولدرکه ابرو عال ایله لغز ابحون استعداد تحصیل اید **الغنی** یعنی
 جمله خلقند و هر شبدن مستغنی و بر شینه احتیاجی بوق **الغنی** یعنی هر
 فدی که فکر و زحمت غنی اید یعنی هر کسه که الغنی اسم شریفند صبا
 واخسانه و بر اید و ب مشغول اولسه لطف حقله هر مراد و مقصود
 واصل اوله بوی اسم شریفند غارتك حصه سی اولدرکه اول حضرت زینب خیرت صلوات
 که اول حضرت زینب جمله فقیر محتاج بیله **الناع** یعنی هر سدی که کس
 قضا و قدر حکمی ایله احسانا و اعطاء ابدی و بلا و بزگی هر کسه بوجه سبک اولدر
 اولدر که عطا و احسان اول حضرت زینب سبب بلا و اول حضرت صفیه **النفار**
 ادا سنه قادر اولسه المعطى الناع اسم شریفند و بر اید و اوقیه حق تعالی
 کند و لطفند بوجهی ادا ابدی غنی اید بوی اسم شریفند غارتك حصه
 اولدر که عطا و احسان اول حضرت زینب سبب بلا و اول حضرت صفیه **النفار**
 یعنی زینب و بزگی اولدر **الناع** یعنی فایده و بری اولدر اندک غنی فایده و بر
 وارد و کس بوقدر بر کسه نک بر دوشی بارسه دشمن ابحون
 انصار اسمنه مشغول اوله باذن الله دشمن دفع اوله دوشی ابحون الناع اسمنه
 مشغول اوله دوشته نفع حاصل اوله بوی اسم شریفند غارتك حصه سی
 اولدر که نفع و ضری اول حضرت زینب سبب بلا و بوجوره تا که خلیل الله علیه

س

اسامی کی انشه دوشسه باغیه و کلم الله علیه انام کی صور باغیه
 غرق اولیه **التور** یعنی جهان زینب و بزگی کو کلر اجمعی بواسم شریفند غارتك
 حصه سی اولدر که معر نویدی و کو کلر حاضر اولین نور اول حضرت طاعت
 استبه **النادی** یعنی طوغری و بول کو ستر یعنی هر کسه که التور لها دی
 اسم شریفند و بر ادا سنه غیبند کو کلر برقا اول چلیق فیض حقه مظهر اوله
 بواسم شریفند غارتك حصه سی اولدر که عالم و ارشاد ایله جاهل و طوغر
 کو ستر اولون بوی چکه **البدیع** یعنی بر و کو که یکی زینب و بزگی
 و مؤمنلر کو کلر بینه یقین نوری ایله زینب و بزگی بواسم شریفند غارتك
 حصه سی اولدر که جمله حسن و جمالی اول حضرت زینب خلیه مظاهر کلین
 خائفه مشیبه اوله عطا اید فالیه **الباقی** یعنی آنک اولین فناء بوقدر هر
 کسه که محروم فتنه البدیع الباقی اسم شریفند مشغول اولوب اننه
 اوقیر بونیه و کوزینه سوره عرفان صاجی اولور بواسم شریفند غارتك
 حصه اولدر که اول حضرت زینب کو کلر ابدن غیرند فالدیر تا که
 انکه باقی اولوب اند غیرند فانی **الوارث** یعنی اولدر که جمله خائف
 ملکوتین و سلطنتلرین کافر لیکید زینب هر کسه که کوشن طوغر و بزگی
 بوزگی اولور اسم شریفه مشغول اولسه حق تعالی انک جمعی بلدی
 حفظ اید و قوعندک اول دفع اید بواسم شریفند غارتك حصه سی اولدر
 بوشی کند و مالکی بلبر جمله کی کند و انده غارتك بیله **الرشید** یعنی
 اولدر که طوغر و بول کو ستر زینب اولدر که طوغر و درست تقدیر اید

هر کسه که بول آزه با امر دیده با کله الوش به اسم شریفینه مشغول است و
 کوشا کارها او تو آب کسند طوعی بول کوسن بواسم شریفید غار فک
 حصه بی ولد که کند و طوعی بولده نابت قدم اولوب بول از انوی طوعی
 بولنه کنون **القبور** یعنی ککار قولردن کما هی عفور عدانی دفع ابدی می
 کسه بر که بر مصیبت بشوی صبر انک طاقی اوله اول کسه بیک کون
 الصبر راسم شریفین اوقیه حق فانی لطفند کا صبر انک احتیاج اید بواسم
 شریفین غار فک حصه بی ولد که جمله انکون صبر اید و ککار انک کما فک
 کون عفور و جنرالکد معناه انبه **الذی لیس کماله عنی** یعنی اولد که
 اکا کز رهبر برنی بوند **وهو التبع البصر** یعنی اولد که آزاری بو
 جملتا قولنسنز اشبد بجد و هر شئی بوحسب کوز سز کو بجماس بویکل مد
 اهل تشبهک و اهل تقلید با اعتقاد با طلایی نی و اری **تدیل الویله**
 اولیاء القدک عبادله اسمیله سستی اولنا لکین بیانده در که اصلا
 صوفیه شریفه ترجمه اولوب بوحله نبت اولدی عبادله اول غلبه
 اسائیه ضنا حیوید رک حق اسما القدک بر اسنک حقیقی ایله تحقیق
 اولوب اول اسنک حقیقی اولان صغیره و لسه لطفاته اول
 اسم عمود نیله نسبت اولور کمالی ایل اول اسنک ربوبیتین شناهد اید
 اول اسنک الموه ربوبیتی جلیبندک معقه عبودیتاری اولد و عیون سنک
 بر نیله عبد الخون بر نیله عبد العلی در بر **عبد الله** اول قولد که حق فانی کا
 جمله اسما سنی به جلی انشدر پس عبادله انک معانی بویکسک و شانی عالی

بولد راسم عظم ایله محقق اولوب صفا حفاک جمله سیله منصف اولد
 انویکون حضرت پیغمبر صلی الله علیه وسلم حضرت زکری واته ناقام عبد
 بدعو آت کویم سنده بواسله تخصیص اولدی پس بواسم حقیقه حضرت
 پیغمبر صلی الله علیه وسلم حضرت نوری کدر و تبعیه و بر نیله پیغمبر صلی الله
 علیه و سلم ان اقلبا کدر و اگر جا از غیر اطلاده اولور بره اسناه القدک
 بر اسرا کد و احد جمع اسمایله منصف اولد و عیون اطلانق اولونور
الزخرف اول قولد که الزخرف سنه مظهر اول قول جمله عالمه و رحمت سن
 نالینتی استعدا دجه بر فرد انک رحمتدن محروم دکلمه **عبد الرحیم**
 اول قول در که الرحیم اسمنه مظهر بونک رحمتی القدک قورق متقی
 و صالح اولوب الله انک راضی اولدی کسه بر مخصوصه در الله تعالی غضب
 اید و ک کسه بر عبد الرحیم انتقام اید **عبد الملك** اول کسه در که نفسه
 و غیره الهک مستی و امری به تفرقه ناکدر بر قول الله قولنیات غایت
 شد بدیدر جمله مخلوقا اوزره **عبد الله** اول قولد که الله تعالی اقی
 احتجابدن ناک انشدر پس انک قلبه القدک غیرک صغیر یعنی قلبند
 غیرک محبتی و فکری اولور اول کسه در که انک قلبه حق تعالی محبتی صغیر
 حق طوفنک قلبی غیرک و غیر محبتند که محفور نظر حقه مخصوصه بر نیله کیم
 حدیث قد سیده جناب باری برورد که ما و سعنی راضی اولنا سانی و لکن
 و سعنی قلب عبد المؤمن یعنی بنم خلق بندیکم بر کونک بنم محبتیه طاقنت
 کتور مدیو و لکن مؤمن قولنک لاکلی محبتیه طاقنت کتور برک و سعیده

والقادر صفتی بلیه تجلی آنکه آنک شایکی تقدیر لاهی به موافق اولی و **عبد**
النار اول کسه درک آنک ابسی نقایض و اخلاذ فدان سبزه در بر حق
 تعالی کا الباری اسمی بلیه تجلی آنشده پس هر لبسی الباری اسمیه ستا
 بر بریه بکوزرتنا و تندر اراقا ایدر نه کم الله تعالی قران عظیمه ما نزی
 فی خلق الرحمن من تفاوت بورد یعنی سخن خدایک برادیشنده تفاوت
 کورد سبک بیورد باری اسمی تختنده اولان اسم دند بر لب الباری اسمی
 مظهری اولان کسک ایشنده تفاوت اولی **عبد الصبور** اول کسه درک
 حقه مطاب اولوب حفاک تصور برینه موافق اولاندن غیری تصور غیر
 و تصور بر نیز آنک تصور یک خدایک تصور بندن رضا در اولور که
 المصور اسمی مظهر ایدر **عبد الغفار** اول کسه درک هر کندون جنابت
 ایدن لولک جنابت عفو ایدن و کند و سترخی استندکی صوچلوی غیرید
 ستر ایدر نیز الله انک کا هاونی ستر بدون عفو آنشده غفا دینی بلیه
 تجلی آنکه پس الله تعالی آنکه تجلی معامله اذیسه اووه عباد الله بلیه
 اولیه معامله ایدر **عبد القهار** اول کسه درک الله تعالی نابیدی بلیه
 انی قوی نفسی قهر آنکه موفق آنشده بر افعالها اسمی بلیه تجلی آنشده
 پس کندو به عدولت بدق قهر ایدر و هر خصوصت ایدنی صبار غیره حکمی
 ناخبر ایدر غیرت حکمی کا ناخبر آنم **عبد الوهاب** اول کسه درک الله
 تعالی کا الجواد اسمی بلیه تجلی آنشده پس لایق اولان کسه لایق اولی
 و ج اوزون لایق بلا عوض و لا عوض با غنم الله عنایتنه اهل و لایق

ع

وسعت محبتکد کتابه در محبت نکوی دایم محبتی اولمان کانه محبتی بجهت
 قلبه صغیر اولور بر کسه نلک که قلبی الله محبتنه کتا کور غیر بلیه نلک
 اولی اولور در بر تجلی حق اولدنده غیره قالمو اولور پس مددی قد و سبک
 محبتی مخلوقا نلک قلب مفسد سدن غیره صغیر **عبد السلام** اول کسه
 که کا الله تعالی السلام اسمی بلیه تجلی ایدو هر نقص و آت و عیب سلام
 آنشده **عبد المؤمن** اول کسه درک انی الله تعالی عفا ب و بلاد ان لبین
 آنشده و خلق دخی ان کند و جانوریه و نال لوریه و عرضدر نیز امین آنشده
 اعنا د ایدر لور **عبد المبین** اول کسه درک حفاک هر شینه رقیب و شهید
 اولد و غن مناشده ایدر پس امدی کا مخلوقا نلک کند و نفسه و غیره
 د قیبا اولوب هر حق صاحبنا حقی ادا آنکه کوز در البین لیس مظهر
 اولغله **عبد العزیز** اول کسه درک انی حق تعالی عزتی تجلی سی بلیه مغز
 آنشده پس آنکه کا مخلوقا نلک بر فرغ غالب و نیز اولجهه غالب اولور
عبد الجبار اول کسه درک هر نکوی فانی اولشده حق تعالی بر نلک
 هر جملنوزنک حاجتین بتور در ذری که حق تعالی نلک خانی خیر ایدر حق
 بتور مندر و لیجنا را سخی سبلیه هر شی اوزره عالی و غالب فلسفه ن
عبد التکرار اول کسه درک هر نکوی فانی اولشده حق تعالی بر نلک
 آنکه حتی کوز ایدر نلک کوز لایم قایم اولشده پس کبریا حقه
 ما سوکی اوزره تکبر ایدر پس اول حضرت بنده غیره ذلال ایدر بلور من
النان اول کسه درک هر شی حق تعالی مراد اوزره ایدر حق تعالی النان

امداد ابد زيرا اللطيف جودى واسطه سى ومظهر بدير **عبد الوهاب اول**
 كسه درك حق تعالى كاجوف رزق وبرمشد واول عباده الله انا و
 وحق تعالى بسطى اراده ايندوكى كسه بسط ايدى يعنى سخا ايدى كند و
 نقشه خلقى توجع ابد زيرا الله تعالى كا بركت وبرمشد ريس بركت وخب
 اولان ايشى ايشى **عبد الفتاح اول** كسه درك الله تعالى كا اسرار مفايح
 على وبرمشد جمله انواعى ايله بس تكلمه خصوص منبرى وياغلو اولان ايشارى
 وكوج ايشارى وطا زلفوى فتح ايدى وانكاه رحمت فتوحاتى وبعيد كن
 امناك اولارى كونه **عبد العليم اول** كسه درك الله تعالى كا علم ايدى
 كشف تعليم اتمه تا مثل ونگر بس بكه مجرعه فطرى صفا سى ونور قدس
 تا ايدى ايله **عبد الفاضل اول** كسه درك الله تعالى كهد و قبح
 اتمه بس الله تعالى نك و علم وعدنده ايشاك لابن وليت عباده
 قبض لابن اوليان شيلردن الله تعالى كند و نفسنه وغير فاضل و عباده
 برايمان شيلردن عباده عاجز فلهتمه بر كسه نك يقضى ايله عباده
 منقبض اولور **عبد الباسط اول** كسه درك الله تعالى اى خلق اعجزه
 اتمه بس الله تعالى نك اذنيه اللطيف امر به موافق خلقه بسط
 اولور سونه جكلرى شيلرى مائندك و نفسند كونه **عبد الخافض**
 اول كسه درك هوش ايدى الله تعالى بد و كند و نفسى ليق بيلور هر مشيد
 حكى كورد و كجور **عبد الوافع اول** كسه درك هر شى اوزره ترفع
 ايدى و بويكلو اول شنبه غير سوي نظرى ايله باقد و بويك كند و نك

تفسيره زريع الله خانات اولان خلقه فاعم الوافع اسمه مظهر كورد مكله زريع
 وعلى كورد كا هو و لور ك **عبد الخافض اول** كسه بر اطا و اولور هر شى
 عدم محض وعدم حقيقى اولد بچون الحق كوره و **عبد الوافع اول** كسه بر
 اطا و اولور ك هر شى غالى كوره اذه محكمت حق شناسنده اند و كجور **عبد**
المعز اول كسه درك كا المعز سى ايله عجل اتمه بس و ايدى اللطيف الله تعالى
 عرفه ايله اعزاز ايدى كسه لرى اعزاز ايدى **عبد المذل اول** كسه درك
 صفت اولور مظهر بدير اعداء اللطيف الله تعالى ذلال ايدى كيه كيه
 فالت حظه اولور ابد مظهر اسم اللطيف **عبد التميع و عبد البصير**
 اول كسه درك كا الله تعالى التميع البصير اسلمه عجل ايدى سمع و بصير
 حظه مستصف اولندم نه كيم حديث قدسى درك لا يزال العبد يتقرب الى
 بالتواضع حتى كنت سمعه الذي به يسمع ويصبر الذي به يبصر حتى يسمع و ي
 بصير يعنى قول عباده نوافل ايله بكا تقربت خلقى اولور حتى بن ايشندى كى قول
 اولور يعنى بنم قدر نرم كورد غيرى كورد بس بيله اشيد و رو بنم ايله كورد
 بنم ايدى ايله اسم ايشيد و بنم اراده غله قدر نرم مشاهده ايدى
 عبد التميع و عبد البصير ايشا فى سمع حقه البصير و بصير حقه كورد
 يعنى اللطيف امرق ايشير و اللطيف قدر تولى مشاهده ايدى **عبد الحكيم**
 اول كسه درك اللطيف ايدى اوزره اللطيف حكى ايله حكم ايدى **عبد العاكف**
 اول كسه درك خلق اوزرنا سنده عدل ايدى زيرا اللطيف عدلى مظهر بدير عدل
 بيلور خلق ايدى كيه كيه برا اناك دكلدر بلكه هر حق صاحبك استحقاقى

حسبجه حتى كند و بر ابضالی در **عبد الطلح** اول کسه در کعبه عباد الله
 لطفاً به ادراکی لطیف اولغه لطف برین بیوقوفی و بواسطه مطمع اولوب
 حفات عبا دینه لطفات و اسطرحی اولور اولزورکا مطمع اولزور کسه اللید
 اسمی علیسی به لطیف اولغه کوز لردن کوز اولوان ولید **عبد الحیر** اول
 کسه در کحق تعالی فی اشیا به ظهور ریدن اول و صکره اولان علنه مطمع
 اتمشد **عبد الملم** اول کسه در ککند و بر کمال اینه عقوبت انکر عجله انجم
 ایدر و کد و بر جنایه نیک جناسنه عجل ایدر و سنه نیک سفاهته عجل
 و کماله برینه املات ایدر **عبد العظیم** اول کسه در کالله تعالی کاعظمی به
 تجلی اتمشد ریس الله عبادت نذالی به نذالی ایدر بزرگه انی عظیم ایدن الله
 دریس الله تعالی انی خلق کوزنده عظیم ایدر و خلق اورنا سنه نامی عالی ایدر
 خافنده آن عظیم و توفیر ایدر بر ظاهر خدای طریقت احسان اولنا انما عظیم
 ظاهر اولد عیون **عبد الغفور** اول کسه در کالعفور اسمی مظهر بیدر صوچکر
 باغشامده و اورنگد عبد الغفار دکن زیاده در دیر ایدر الغفور با هم غفران
 ایدر عیدر عبد الغفار کوز با غفران ایدر عیدر یعنی عبد الغفور هر صوچی
 اورتر و باغش عبد الغفار سوجک جوعنی اورتر باغش **عبد الشکر** اول
 کسه در کد انما شکر اولزور به در در بل یعنی کوز عیدر کوزور
 شیء الهدک نعت کوزر کوز نعت صورتنده ایه ده ویراک اند با طینه
 اولان نعت و لطیف کوزور نعت کیم حضرت علی کرم الله وجهه بودر کوه سبحان
 من اشهدک نعت لاعدنام فی کوز رحمت و سبحان من ایتعت رحمت اولایا فی

شده نعت یعنی تسبیح و تقدیس ایدم اولد فاد خدای کراک نعت و عدلی رحمتی
 صورتاً اعداسنه مشته کوزح اولشد و تنزیر ایدم اول لطیف خدای
 کراک نعت و عدلی شد تنیده اولیا سبره یعنی متنوع و بیول اولشد **عبد**
العلی اول کسه در کراک اولزور قدرک عالی و عالی ولق طلبند هتی تنوع
 اخوان هندو نیک عالی اولزور عالی مرتبه بر و اصل و هر فضیلت نال اولشد
عبد الکبیر اول کسه در کالله تعالی فی اشیا نیک و سوز لردن و خالذ نیت
 و ظاهر و باطنه اولان احوالده هر امر اولاند حفظ اتمشد و لطیف اسمی
 تجلی به حتی کند و اوله اولزور مساحت ایدر و سرات ایدر نتم کیم اولیما
 دارا نیک حکایات اولزور که اولزور نیک قدر کند و خاطر به و بانه اولزور
 خاطر به عبادا مکمل ننده اولزور هیچ بر من خاطر و نیک کما مش **عبد القی**
 اول کسه در کراک حق تعالی محتاجک حاجته و قدر و وقته مطمع
 ایدر اول انشی علنه کوز ارتق و اکساک دکل و قندک مقدم و موخر دکل تمام
 و قنده بتور مکر موخر اتمشد **عبد الحسب** اول کسه در کحق تعالی
 انی کد و نفسنه حسب حقی انفا سی بیه حساب ایدر حقی و بر
 و هر کد و تابع اولنه ده حسب و نظارت ایدر **عبد الجلیل** اول کسه در ک
 کراک حق تعالی کد و جلالی به تجلی ایدر فی جلال تشدر اول کیم هر کوز
 جلالیت قدرند هیت آوب قلبه انک هیتی و در **عبد اکرم** اول کسه
 در کالله تعالی کاکرمی به تجلی ایدر اکرم اسمی وجهی مشاهده انکله
 کرم اولزور حقیقت عبودیت به محقق اولشده که کرم مقدوسی بیلوب

اندن تقدی و تجاوزات امت اقتضای ایدر پس عبد الکرم بیور که توالت ملکی و
 پس کند و نسبت او را شیدری کرم خدا ایله خدا نیک قولی به بخش و اعطای ایل
 که موی کوی استدیگی قولی ملکه مختص ایدر وین هر یک به برکناه کوی به
 کوی ایدر سزا به و رینه هر یک که اچفا اقبه عفو ایدر او تو کوزل ایلر و
 خوی ایلر که احسان ایدر محصل خدا نیک کوی با ننده جمله فولد نیک نماهبر و
 سفار کوی کوز و خدا نیک کوی غضبند جمله نخله بر ندر و وقت کوز و
 جمله خلفت کوی اولور کوی کند و بر غلی ابد خدا کوز مندا اولد و غیر
 عمر رضی الله عنه ما غزک بر نیک کوزم ایت کوزم سن ایتند که کرم
 دیک شیخ بن العرفی بولمکن و حجت با بند ندر یعنی الله عالی سنی کوزم
 نیک شیخ سفوز ایتند که بیکله کوزم که بیکله کوزم کوزم کوزم
 کوزم نیک دیک **عبد الجواد** اسم جود مظهر بهر خدا نیک عباد به جود
 واسطه سید پس خلفه آند سنی کسه اولن سخی اولسو که کوزم
 کند و نسبی ایله سنا ایدر قبی محزونند غیره نفلن **عزیمه الوب** اول کسه
 که دینی اولان خدا نیک در آن جهند کند و بهر نفسند یعنی کوزم الوب
 بجلی سبیله پس حمد و الحمد بر کسه که تجاوز کند و نسبی و رحمت
 حقیقه زرا الوبی الله عالی احسان ایدر کوی حال ایله کوزم **عبد الحیث**
 اول کسه در که الله عالی جیور داعی الله دید و کوی ایتند که در حق
 اجابت ایدر خدا بر مطیع اولدی الله عالی دخی نیک دعای سبیل ایدر
 الجیب سنی ایله بجلی ایتند پس عباد الحمد هر کسه که بر حاجت چون ایل

دعوت ایلته اجابت ایدر زرا اوزرینه الله واذا سئلتک عبادک عنی فانی قریب
 اجبده عنی الذاعی اذا دعانی فلیستجیبونی قول شریفه استجاب بر سن ایجا ایدر
 قبله ندر زرا الله عالی ولیر منوائی قول شریفه کی ایمان شهیدک لانی
 و توحید کجی اولک دعوت خدا نیک دعوتی کوزم **عبد الواسع** اول کسه
 که هر شینه قوت و قدرت جهند کوزم و سعنی وارد و غیرت کوزم و سعنی بوقدر
 جمیع سزایه ایاطری و ادر بر پس بر مستحق کوزم که لطف و فضلند عطا
 ایدر **عبد الکریم** اول کسه که الله عالی کا انباده حکمی بر نوبی کوزم
 و سزای طوع کوزم سو بقی ایشی اوز ایشلیکی موثق نمند بر کوزم خال کوزم
 اقی تمام ایدر بر نفاذ کوزم اکی اصلاح ایدر **عبد الودود** اول کسه در که
 خدا بر اولیا خدا بر حبتی کامل و لشند بر الله عالی اکی سو جمیع خلقه
 انک عبتن العا ایتند بر سن نس و حن جا هالز نیک غیره جمله مخلوقات اکی
 سو حضرت پیغمبر صلی الله علیه و سلم بیورد که کجی الله عالی بر نوب سو
 جبرئیل چاغوز بر نوب سو در بر پس چهره اکی سو صحر کوزم کوزم چاغوز
 در که الله عالی نوب سو در سان کوزم کوزم سو در نند نصحر کوزم کوزم
 قبول فلور یعنی بر خلق اکی قبول ایدر سو در **عبد الجید** اول کسه در که الله
 عالی اکی اخذ تانک و صفات نیک کمالی ایله و اخذ اکی ایله عقی ایله خلق
 اولر سندا اولر ایتند بر سن خلق حسن خلقی و فضل و احسان سبیل ایله
 اولور **عبد الباعث** اول کسه در که الله عالی نوب کجی جنون حقیقه ایله
 اجبا ایدر در ایتند ارا ایدر تله نفس صفات نیک و شریف نیک و هو الودیک

اوله که مضحک و البکس می مظهری فلندرس پس اوله حق جعل ایه اوله نوری علم ایه
در بید روحی مند هب او زرن بعث ایدر یعنی حق مذهبه کبر مسنه سبب اوله
عبد الشهد اول کسه در که حق نقانی هر شهید شهید و عالم مشاهد اید
کند و تقسند و غیره بوسنا هدتی ایدر **عبد الحق** اول کسه در که الله تعالی
اکا الحق اسمی ایه غنی ایدو انی اشرفند و سوز لرزنده و سنا ترا حوالنده با
طلدک صنا فلشند پس هر شهید حتی کو در زراحی کند و ذاتی ایه واجب و قائم
و ثابتند سوزی ایه مستی اولان ذاتی ایه باطل و زایلند حق ایه ثابتند
پس صورت باطله حق باطل باطل کو در **عبد الکریم** اول کسه در که
مخجور اسبابه نسبت اید کفری جمله ایشاری استنا صورتند فاعل خدا
اید بکین کو در پس اسبابی تعطیل ایدوب جمله امور و مضاط علی الله صریح
الکلام و کلیل اوله و غیره راضی اوله **عبد القوی** اول کسه در که الکلام
توتیه شیطان فزیر شیطان عسکری فزیره فرای نفسانیه در غضب و شرف
وهوای نفس و حبت مال و جاه و حبت دنیا کی و انس و جن و شیطان نوری که عدو
عولور بر الملک فزیریه قوی و قادر اوله پس مخلوقا دن کند و بی حضورست و
منا و مت اید نوری فزیر اید و جمله سنه غالب اوله **عبد المنیر** اول کسه در
که دیدند قوی اولوب اغوا افغان اسبابند متنا ترا اولیوب حق تعالی زرن
اسباب بر ملا یکت کو سربیه شدید و متنا اولعین پس عبد القوی هر شهید
مورثه عبد المنیر هیچ بر شهید متنا ترا اولیا **عبد الوالی** اول کسه در که
که صالحین و مؤمنین دن الله تعالی انی قوی اید و کند و بر دوست اقتدایم

الله

الله تعالی و هو یزنی الصالحین یعنی الله تعالی صالح لوجی دوست ایدینور بو
ببرور و زینه الله ولی الذین امنوا یعنی الله تعالی مؤمنون دوست ایدینور بو
ببرور پس اوله الکلام اولیا سنی صالحین مؤمنین دن الله دوستانی ایه
دوست ایدینور **عبد البکی** اول کسه در که الله تعالی انی بذیت خلقه مطیع
اتمشده پس خلق امر اولن مشاهده ایدر پس اذن خدا ایه خبر ایدن بجه
حق اید و اظها ایدر **عبد الحجد** اول کسه در که حق اکا اوصا حجد سبل
غنی اتمشده نو بکون خلق اکا حمد ایدر اول حقدک غیر حجد یعنی **عبد البید**
اول کسه در که الله تعالی انی جمله خلقه و امر اعاده سنه مطلق فلندرس
اذ در حقله اعاده سی واجب اولان غنی اعاده ایدر و عاقبت متنا بری احسن و
جه او زره مشاهد ایدر **عبد الحجدی** اول کسه در که حق تعالی اکا الحجدی اسمی ایه
غنی ایدن احیاء سوزی بر قدرتیله قلبی احیاء اتمشده حضرت عیسی علیه
السلام کی **عبد المجدت** اول کسه در که الله تعالی انک نفسی و هو را
و شرفی اوله بر مشاده پس قلبی بر بر لب عقلی نور نور حیون حق و نوری
ایله حق غیر تا بیدر یعنی الله تعالی اکا غنی ایدکی صفند متنا ترا
غیرک نفسک قوا سنی همشده اوله **عبد الحی** اول کسه در که حق
اکا حیف سرمدیه ایه غنی ایدو اوله حیون ایدر ایه حق اولشده **عبد**
القوی اول کسه در که اسبابک حقله قیاسی مشاهده ایدو حق کا بنو
غنی اتمشده اوله خالفت مصلحت ایدر ایه قائم حقیله قیم خلقه خالفت
لونی حقله نبوتیه مغم خالفت حیون و سعیش و سار بر مصلحت ایدر

لغله

اید چون **عبد المقدم** اول کسه در که حق تعالی ان تقدیم ایدت مستحق اول
 هدایت فتنه المقدم اسمی تجلیسی ایه پس هر تقدیم مستحق اولان کسه بی هر
 البی تقدیم بدر **عبد المؤمن** اول کسه در که طیفان ایدوب حدود الهدی تفسیر
 بانجا وز ایدن کسه که ایشند الله ان تاخیر اتمند المؤمن اسمی ایه پس اول
 هر که کار و طایغی اولانی تاخیر ایدت که کتور تقدیم و طغیانین منع
 ایدر زینه ایشرون تاخیر و واجب اولاندی تاخیر ایدت که اولور الله تعالی
 بعضی فرس **عبد المقدم** و عبد اولی جمع ایدر **عبد الاول** اول کسه در که هر
 اوزر حنک اولیت و ازینتی مشاهده اتمند ر بول اسم الاول ایه تحقیق بی
 ایدر پس طایغانه مسابقت و خیرات مسارعت اوزر جهلان اولدر و ازینتیله
 تحقیق سببی ایه خلیفه ایه فالاندر **عبد الاخیر** اول کسه در که
 خلفت زنا سندان صکره حق تعالی نیک بقا سنی و اخرتینی مشا هدا بد
 کل من علیها فان ویسفی وجه ربک ذوالجلال و الاکرام معنا سبب تحقیق
 اولند را و ز زینه وجه باقی شمس مغله بقا غله باقی اولوب بقا هذ
 ایه نادان امین اولند رگه اولور که بعضی اولیا عبد الاول و عبد الاخر
 اولنگان معاً یکیمی ایه منصف اولور **عبد الظاهر** اول کسه در که ظا
 و خیر الله ظاهرا اولند ر الله تعالی کا الظاهر اسمی سزندان کشف ایدوب
 حنک ظاهرا ایدیکر بیلوب حنک ظاهری ایه مستحق اولند پس
 حانی کا اظهاری و کد ولور اکلله تزیین اکر دعوی ایدر و تزیینی تزیی
 اوزر و زج ایدر نیکم حضرت موسی علیه آتسلام اولیه ایدک بیون

حنک قیوم تنبیه خلقه امداد ایدیحی اولند و **عبد الواجد** اول کسه در که حق
 تعالی ان عین جمع احد بنده وجود ایه تخصیص اکلله وجود احدی بولور وجد
 موجود بولغله غیر بیک مستغنی اولند ر ز بر خلقه فاثر اولان جمله بواشر
 اولور پس بر شی دخی استمن ز بر بر شی اکیسبکی فالر **عبد الماجد** اول کسه
 در که حق تعالی ان اوصاف ایلله مشرف ایدر و **عبد** و سزندان مستعد اولور
 مخله طایقی قدر عطا اتمند ر عبد ایدیکر **عبد الواحد** اول کسه در که
 حق تعالی ان حضور واحد بنه بنشد برزاکا جمع اسماء الحقی احدتی کشف اتمند
 پس در آن ایدیکر اسماء حقیقه اذک ایدر و ایشندیکر ابی اسماء حظه اندر
 واسماء حسنی و هوشا هده ایدر **عبد الاحد** اول کسه در که اولکون قطبیت
 کبر و احدیت اول ایه قیام اولانک مساحب الزمان و مرصد الوقت والاوان
عبد الصمد اول کسه در که مظهر صمدیت اولوب دفع بنا کث و نانیات و ایما
 و امداد خیرات اچون کا مزاجعت اولور و رفع عذاب اچون الله اکلله استغفار
 اولنور و اعطاء ثواب اچون اذن استغداد اولنور و اکر کسه الله عالم در بر تنبیه
 نظری محلی بدر **عبد القادر** اول کسه در که القادر اسمی تجلی سببله سندن در
 القاد قدرتی مشا هده ایدر پس اکلله بطش اقی ظهور ایدر بد قدر صورت
 اکر بر شی مستحق اولور و هر سبب ایه الهی مؤثر اولدوغنی مشا هده ایدوب دنیا
 معدوم مانه وجود مددی ایضانی و معدوم کند و ذالتر ایه معدوم ایدر
 مشا هده ایتو کند و تنسی ذالیه معدوم کورده جبار ایشاده قدرت الهی ایه
 کند و مؤثر اکر عبد القادر کیمه ایدر و ایدجاد حالی مشا هده

جان و مدارج حسنیة و عدا نیک و نوری التوبیله یا زوب جمعی بیولکم
 تعظیم ابتدای **عبد الباقی** اول کسه در که معاملاً قلبیه که مبالغه اید
 الله اید اخلاصیه مبالغه انگیزی الله تعالی سرتی پاک و باطن اسمی اید
 محلی اید و خانی غالب اولوب بوطن اسم الله مطلع اولوب معتباً ندن
 خبر و برپس خلی کمال معنویه و سر بر بی نظیر و پاک انکه دعوی اید و
 تزییحی تشبیه اوزده توجیع اید تکریم حضرت عیسی علیه السلام سماوات
 و در خیانات و عالم غیبیه دعوی اید و بسظنوت و اعتراله اید و ملیس ده
 تقصیله امریندی **عبد الوالی** اول کسه در که حق تعالی الوالی سبی
 محلی انکه خلفه والی انشمه پس کند و نفسنه و غیر سیاست الهیه
 اید و ولایت و حکومت اید حقاقت عبادتد حقاقت عدلیتی قامت و خلق
 خیر دعوی اید و سر و فیله امر و متکون نمی اید حق تعالی که حق اکرام
 اید و عرش کوی که سنده کوی کلان بیدک کسه لردن انشمه اول اید کسی
 لردن وی بر بوزنده ظل الله اولان سلطان عادل اید انک میرانی خلقت
 میرانند آخر در برابر خانیانک خیرات و حسنائی انک میراننه فرور بوز
 الملک اجراندن بر شی کسه کسرتن زیر الله تعالی دینی انک انچه انکه
 افاضت اید اولد اولدی خیرات سوزانک پس اول دن حقاقت ناصور سوز
 اولحق تعالی اید موبد و خافضی اولشمدر **عبد السالی** متعالی علوه
 غیر کسرتن عالی اولاند پس السالی مظهر اولان کندیوم خاص اولوب
 هر علو و کماله نفاعت القیوب انک عالیسنه ترقی استرحمت عالییه سبیله

ازیر که علوم کان و مکانک و هر تکیه کس مقدس و مطلق علو حقیقی مشا
 انشمه پس باجمع کل لایه علو التکریم زیست که حضرت پیغمبری
 الله علیه و سلم رتبه ده جمله خلفت اکوم و اعلا سی ایکن یحیی و قل زدی
 علماً اید مخاطب اولدی که حق تعالی حبیبیه تعلیم نبوی رب یارب علی رب
 اید و یزایب بیورد زبر که علم الله نهایت بوددر مظهر نیکد عبادت
 دانا ترقیسنه نهایت اولن **عبد البر** اول کسه در که معنی و صفت جمله انواع
 بر اولسانیه مستقفا اولشمدر پس بر انواع عبادت هر نیه قادر اولورسه اید
 و فضل و احساندن هر نیه مانک اولورسه اید **عبد التواب** اول کسه در
 دانا تقصیدن و ما سوکا القصدن حق دعوی اید و توجیه حقیقی مشاهد
 انشمه در کس کاهندن الله توبه ایدن هر کسه نک توبه سن قبول ایدن
الشمس اول کسه در که حق تعالی عبادتد وجه مشروع اوزر حد و بی
 افاضت ایچون قائم انشمه پس نلو ملازمت ولین اید مبالغه انز **عبد الصفر**
 اول کسه در خلفه صفوی چوق مولنده سی زاوله بلکه هر کند و بیجا و ازیت
 ایدی عنواید که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و سلم حق تعالی عنو اولاقول
 سور بر بوزر و بیه بیورد بکر سزردن اول اولان لردن بر کسه خستنا اولدی
 هیچ خبری بر نیندی و لکن مالدار اید کند و بر بورجلو اولوب ادا سنه قان
 اولان لردن خند مشکا زربیه نجا و ز اید امر ایدر بی حق تعالی بیورد بکر نجا
 بزاندن احقر پس اول کسه دن نجا و ز اید **عبد الوفاء** اول کسه در که حق
 تعالی فی رحمت و رافتنه مظهر انشمه بری ادم محو فائده ایدن هر محلی کسه

بوقدر الاحد و شریعه ده که بر کس دن ظهور اید که کما ایچون حدائق اجرا
 انکی کار حمت کور و ظاهر هی نف ایسه ده بوسری خاصه الخاصه یلور
 ذوقبله غیرتیز بیضا هر احد اقامت انک باطنده اکا عن رحمت و زانقدر
عبد مالک الملک اول کسه درک ملان اللات ما کتبی سنا هده اتمده بر سر
 نفسی حقائق خاص ملکی کور و رب حقائق عبودیتی ایه متحقق اولند و حتی
 حقه عبودیتی ایه حقائق کند کور و غلبت ابتدکی شبک و بیگری انبیا
 مشغول اولوب کند و حتی حقائق عبودیتنه غصبش اتمده بر سر حقیقت
 حق اولور و قوی اولوب حق کند و کور کمنه لایق بجازاته مجازات ایدون
 احسا اتمده **عبد ذوالجلال و الاکرام اول کسه** درک حقیقت صفا تنه مشغ
 اولور احسانسه متحقق اولغین حق فی اجازل و اکرام اتمده بر سر حقیقت
 اسما و صفاتی نجه معزز و متن و پاک و مکرم و جلیل الیه و مشا هر یه
 اولره معزز و متن و پاک و مکرم و جلیل و مرا کچون اعدا سنند هر کسه که
 انی کور کس کجالت قدرندن کما خضوع و اکرام ایدر اولده اولیا الاکرام
 ایدر و اعدا اله اهانان ایدر **عبد المقسط** خلق عدله قائم اولیا انقل
 و اعدا سید و حتی غیر ایچو اصالة کند و نفسند قضا ص ایدر حق البور
 غیر یقو صو نفسزون و هر حق صا جنات حقنی البور بر و هر جور و وظای ایدر
 ایدر ذر کند کور و جلی اولان عدل خدا ایه عدل ایدر بر سر نورین کور سید
 اولور و ایستد کی عالی ایستد کی ذلیل و حق ایدر بر سر نورین کور سید
 صلی الله علیه و سلم مقسط نورین سبر و استند در بر اولور **عبد**

جامع

جامع اول کسه درک حق تعالی فی جمیع اسما سه و جا معینده مظهر اتمده
 بر سر جمیعت الهی جمعی ایه کند و نفسند و غیر کون متفرق و برینان اولان کور
 ایدر **عبد الغنی اول کسه** درک حق تعالی فی جمله مخلوقند اغنا اتمده بر سر
 استعداد دون غیرک لسانه استمکنون جمله محتاج اولور و غنی کما احسا
 اتمده و فقر ذاتی ایه متحقق اولوب جمله همتی ایه خدا بر انفا ایچون عرض فقر
 و طلبی ایچون لسان استعداد ایه در غیر کایه دکا در **عبد الغنی اول کسه** درک
 حق تعالی انی کمال غنا سنند صکره خانی انفا ایدر حتی اتمده و خلقان حاجت
 بیلور و اکس کورون تمام ایدر الله اکا الغنی سعی تجلی سبیله تا یید و اغنا سنند
 همت تکله **عبد النافع اول کسه** درک الله تعالی فی هر آنه فنا اولان
 سنند منع و حاجت اتمده کور کند و ایدر خبر و اوصاف و رب دیلوا سنند
 مال و جاه و صحت و بونزه بکن بیلور و کما عسی ان نکو هر انبیا و هوش
 کم و عیسی ان غیر انبیا و هر شکر کم معناسن مشاهد ایدر مشغول
 اتمده بر سر کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 و بر سر شی سوسکه یا قلشیرین اول شی سوز سرور و احوال دیت قد سیه ده
 الله تعالی بیور کور تحقیقا قور لرمند بعض فقیر ایدر کم کوغنی اسم کاسر
 اولور و قور لرمند بعض مرید ایدر کم کور مرضه قور نام کاسر اولور قور
 مسائلنه بن اعلم اولور کور بر رخا سنند کور ایدر بوم نامع ایه
 اولان کسه ایچا کور کند کور ضرورت و فنا دلی سنیلورون منع ایدر و هر
 بر و ادر کسه حق تعالی تکله فنا دی دفع ایدر کور فنا ایدر کند کور اولور

اولا حتى اسما براتی وارث انكله معزز و مكرم ابدوب انبيا و اوليا نك علوم
 و معارف و وارث انكند **عبد الرشيد** اول كسه در كه الرشيد اسمي
 سبله الله تعالى كار شد احثا ابدوب ارشاد خاق چون قامت انكند
 دنوب و لذو ك معاش و معاد امور مضاحكه خلق ارشاد ابدوب نك
 حضرت ابراهيم عليه السلام حقد و انقد اتنا ابراهيم رند بيور نشه
عبد العجيب اول كسه در كه التصور اسمي تجلي سبله اموره متشبهه
 عتوبيا و سواخذند عجله انز و طمات دعتند استخا لا نمر و نجا هذند و
 الله تعالى كند بر امر ابدوب ك طاعده و الله تعالى مبتلي بديكي ليا نك و كند
 طاري اولان از دنانه صبر و عجل ابدوب **تذليل** فقيه عالم عارف
 شيخ ابراهيم الله عتدين شيخ فقيه خطيب ابراهيم ابراهيم عباد رندك
 حضرت تزيان اسماء حسنى اولان مناجا تيمر **سلسله** اهل البيت
 القمري استك **يا الله** ولي بك عليك وارثي من التبا عند جودك
 ما كون سا قبا برين بديك **يا اخي** ارحمني بربوع نعمتك و الاثك و
 بلوغ الامل في دفع شدائدك و بلوائك **يا رحيم** ارحمني بدخول جنتك و
 التعم بقرابك و رؤيتك **يا ملك** الدنيا و الاخرة ملكا تاما كما ملا اجدك
 بالوصول الى حضرت القيم و انك الكبر جازا عا مان **يا قدوس** قدسي
 عن العيز و الاثات و مطرف من الذنوب و التسي **يا سلام** سلني من
 كل وصف ديم و لجماني ممن يا نيك بقلب سليم **يا مؤمن** اتني من الفزع
 الاكبر و ارثي من مزيد الايمان بك الحفظ الا و فر **يا مهين** اجعلني

و خير لود و ظل ابد لوكسه **عبد القهار** و **القانع** اول كسه در كه الله تعالى
 لما برود يعني استند كمي اسليجي اولد و بين مشاهده ابدوب و كا توحيد
 افغاني كشف انكند اولده هر فائده و ضرر و هر خبر و شر ك حقد
 كور ريس بوا سملرا بلر متفق و مظهر اولان حق امر ك بلر خلفه صان و نافع ابدوب
 كاه اولور حق تعالى بعض عبادي بوا سملر بلكز رينه محضو م ابدوب
 بعض عبادي ضيق مظهر ابدوب شيطان و كا تايع اولنكر ك و بعض عباد
 نفعه مظهر ابدوب حضرت عليه السلام و كا مناسب اولنكر ك **عبد النور** اول
 كسه در كه حق تعالى كا النور اسمي بلر تجلي ابدوب الله نور السموات و الارض
 معناس مشاهده انكند نور اول نبي ظاهر در كه جهل شيطان ك ظاهر
 اولور **عبد لطايف** اسم لطايف مظهر بهر حق تعالى في خلقه طاردي ابدوب عتد
 صدقيه ناطق اولوب حنك كا انزال ابدوب مر ابدوب ك خلقه اراغ ابدوب
 حضرت بهر صلي الله عليه وسلم و بالنبويه و نبي ك **عبد ابدع** اول
 كسه در كه الله تعالى ذات وصفات افغاند بديع ابدوب مشاهده ابدوب
 البديع اسمي مظهر اول شده ريس غير طار اولد و نبي بكدن اظهار ابدوب
 البديع اسمي مظهر بديعه **عبد الباق** اول كسه در كه الله تعالى كا بقا سني مشا
 ابدوب و ان كند و بر بقا سبله باقي قلشده هر جمله نك فنا سنده ريس اولده
 عينه لازم اولان عبوديت محض ايه و ب بايقه به عبادت ابدوب **عبد الولد**
 اسم اولاد مظهر بديعه الباق اولاز مندند و زير انكند فنا سنده
 بقا حقه باق اولد قد حق تعالي جمله نك فنا سنده ك و جودن وارث

لهيبتك شاهداً وراثياً ولا ما أنتك وعهدك حافظاً وراعياً يا غفور
 اجعلني لغزيتك من اللاد بين يديك واسمعي باعمال الاعزيت
 لذيالك **يا جبار** اجبر خالي بموافقة مرادك ولا تجعلني جباراً على عبائك **يا**
شكور اجعلني من المتواضعين لكبريائك المتواضعين لكوك وقضائك **يا خالق**
 الخلق في قلبي توفيق الطاعة واعصمني بين خلقك من كل ظلامه وتباعد **يا بارئ**
 اجعلني من خير البرية وخلقني باخلاق الحسنه سيرة **يا مصبور** صورت
 بصوره عبوديتك ونور في بانوار معرفه ربوبيتك **يا غفار** اغفر لجميع
 الكاثير والتفاهير وحواسم الغفلة وهو اجس الضاير **يا قهار** اهد قرك
 ولا تومني مكوك **يا رهاب** هب لي من جزيل هباتك ما ييلني الى مرضاة
يا رزاق ارزقني علماً نافعاً ورزقاً سلاً واسعاً **يا فاتح** افتح لي ابواب السعاده
 وحققني عتائق اهل الاراده **يا عليم** علمي من علك ما ترخصه عني ولا
 تؤخذني بما نقله مني **يا قابض** يا **باسط** اقبضني عن متابعه وراعي
 النفس وابسط اعلي بمنسم نغفات الانس **يا غافر** يا **رافع** اخفض لي حوزي
 لا ابتداء بهائك وارفعني بعربك والابواب الى جنابك **يا معز** **يا مدد** اعز
 بعز التوحيد والامان وتذني بانواع خطورات الشيطان **يا سميع** سمعي
 بلطائف اسئلك من عمتك فيه الخير واجعلني من المرادين لسعدهك **يا حير**
 في كل امر وزي **يا بصير** اجعلني بصيراً في دينك عند اشياء الامور
 ذابصيره تاتر في اجتناب كل مخلور **يا حكم** اجعلني حكم ارادتك مسلماً ولا م
 شريفك معظماً **يا عدل** اجعلني ممن يقوم بالعدل في جميع اعماله واحواله

ويبلغ من الترقى في درجات الاحسان ابراماه **يا لطيف** اللطيف في فديك
 وقضائه واقسمه لي من جزيل برتك واحسانك **يا حبير** ما يطبوس من سر بر
 الغيوب اجعلني خبيراً بما استمكن من خفيات العيوب **يا حليم** خلقي عناق
 للعلم وحققني عتائق العالم **يا عظيم** في كبريائه فادناه ادهام المتفكرين
 اجعلني عظيم الهمة في الترقى الى صفات اهل التكمين **يا غفور** اغفر لي جميع الخطايا
 والذنوب واللعني من رضوانك غايه الغروب **يا شكور** اجعلني شكوراً لما نمت
 برحلي من نعماتك ذكراً لِحسانك والآنك **يا عبي** باستخفاف نوت العلى
 والحداد لاجعلني عندك من الاعيان في درجات النجاة **يا كبير** فاد كبير
 الازهر لايضا فاد كبيراً ثم حقير لاجعلني من الكبراء المختصين بالملك الكبير
يا حفيظ احفظني من سوافقه سويحاً عذابك واجعلني حفيظاً لما استخفظته
 من كتابك **يا سقيف** اقبني ظاهراً وباطناً بحسن الاقوات واعني على طاعتك
 في جميع الاوقات **يا حكيب** استعملني بالحاسبه قبل الحسب والسؤال و
 كون حسبي في جميع الاعمال والاحوال **يا جليل** فاد جليل الازهر لجلاله استكبر
 اجعلني من جيبتك واجازك في مقام مكين **يا كريم** اجعلني من الكرمين
 بطاعتك ومجتباتك واكرمني بالنظر الى وجهك الكريم في جوارك وجنتك
يا قريب ارزقني من قربتك بما ينفي من العصبيا ومن مشاهدته فريك
 ما يذهب بدواعي الغفلة والنسيان **يا مجيب** اسجب لي دعائك ورسالك و
 اجعلني ممن اغاب دعوتك واتبع رسلك **يا واسع** وسعت كل شيء وعز علي
 اوسعني من الرحمة والعلم حفظاً وافر وقبلاً **يا حكيم** في افعاله فحكيمه لا شند

شيء عنهما بحسب حاجتي عن علي بن ابي طالب وزياد الفايح منها **يا وودود**
 لا وليا له ومن اصطفاه من المفضلين اجعل في قلبه وذاك واجعل في رذائله
 في قلوب المؤمنين **يا مجيد** نعمي عظيم الشان وعموم الاحسان ارزني من الجود ما
 هو غاية الامكان في طاعة الانسان **يا باعظ** ابعث لي خواطرا كثيرا من خزائن
 السبر والنجى يوم البعث بمنزل الاجر وجعل البر **يا شهيد** اجعل لي شاهدا
 متقيا وبعلك سكتقيا **يا حق** حقق رجائي في بلوغ حقيقة من حقايق توحيدك
 واستعملني بالقيام بحفان والوقوف على حدودك **يا وجيل** اجعلني من المتزكزين
 عليك في الاسر وكلمها ولا تخلي لي طرفة عين ولا اقل منها **يا قوي** قوي
 على العمل لكل طاعة وبروتي في كل ذي شر **يا مستبين** اجعل ديني مستبين
 ودينني قويا **يا حديد** اجعلني من الكامدين لك على كل حال ومن الشاكرين و
 احسن في نعم لواء الحمد في زمرة الذين اوتيت عليهم من النبيين والشهداء
 والصالحين **يا محيي** كلني عددا واخاطة وقدم اجعلني من المحبوبين لا سيما
 لكسي عددا واخاطة **يا مبدئ** يا مبدئ اجعلني ممن يبدأ بحجابك
 علماده واستنباره ويؤثر بالي بك بده واعتماده وانقاره **يا يحيى** يا يحيى
 اجعلني بوجوه توحيدك وامت نفسي بشهود عينك وهيبتك **يا حي** اجعلني
 جنوة طيبة واسفني من شراب محبتك اعذب **يا فيوم** ارزني من معرفتي
 تبتوبت بك ما استترج به من كالتدبير ومن مشاهد الطاعة فان يا تيسر
 به كل عسر **يا ووجد** اوجدني من وجودك ووجد بالنا **يا ماجد** فاوضنا فيه

بعبدة واسأله حسني عطلي من مجادة الهرة ما اوافيه الى الخلل الانسي
يا واصل يا واصل اجعلني رجيدا بوجوه وحدانيتك مؤثرا بشهوتي فوذايتك
يا صمد ارزني صدقة تقضي دمام الحضور واجعلني ممن يصعد اليك بهمة
 في جميع الامور **يا قادر** يا قادر اخلق لي قدرة صالحة لاكتساب الطاعات وقوة
 مانعة من ارتكاب الفحشاء **يا مستند** بعزمتي فكل الكافرين في قبضته اجعلني
 بشهوتي فقدر ان تمن نادب بين يديك في سكوتك وحركته **يا مقدر** يا مقدر
 قدسني في حلبة التائبين الى دار السلام ولا تؤخرني مع الظالمين باجمل
 الايام **يا اول** يا اول اكتبني عندك من اوابل التائبين وانتم في غفواتهم
 اهل التيقن **يا ظاهر** يا ناظر حسن ظاهري بوظائف الذنوب وزنوني باطني
 بطوائف التيقن **يا ولى** تولني بهديانيت واجعلني من خالصتك واهل
 ولايتك **يا مستغالي** عن سمات الحمدات ارزني يا مستغالي من شهوتي تقا
 يا بين العلما وروجع المشكلا **يا تراجعي** عندك بترقيتها ومن يترك
 في راضيا مرضيا **يا ترات** ارزني اليك توبة نصوحا ولا تدع لي الى الخذلان
 سيارا ولا جنونا **يا مستغفم** لا تنقم مني يا تتراف الدال ورفعتي لصالح
 القول والعمل **يا عفو** اعف عني بفضلك واحسانك وعاملني بجمودك
 وكرمك وامتنانك **يا زور** كوني في الدارين رؤفا رحوبا واقسم لي
 الرأفة بالمؤمنين فسا واذا وحفظا عظيما **يا مالك** الملك اعوذ بك من
 مسالك الهلاك **يا ذا الجلال** والاکرام اعذني من الضلال والاجرام
يا مفضل استغفني بالمسقط في جميع احوالي بفضلك ولا تغافلني بقبضتك